

கல்கி

KALKI 12-8-79

76 ரூபாய்

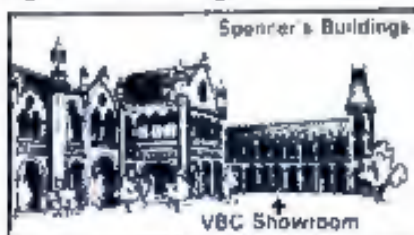

A glorious heritage

Captured in
rich jewellery

Showcased
in a fine setting

YUMMIDI

Phone: 88730

Grams: BANGARS

Bangaru Chetty & Sons

Jewellers & Diamond Merchants, Madras

—the master jewellers since 1900

now also at *Spencer's*

769 Anna Salai Madras-600 002

• Gold • Diamonds • Silverware

A tradition that's measured in generations.

Corner Showroom:

Our associate concerns:

YUMMIDI BANGARU CHETTY SONS
YUMMIDI SONS

28 N.S.C. Bose Road Madras-600 001

Panagal Park Showroom: **YUMMIDI BANGARU CHETTY TRUST**
YUMMIDI BANGARU CHETTY & CO.
11 Nageswara Rao Road Madras-600 017

சுதந்திர தேவிக் பொருள்வோம்!

க. ராஜேந்திரன்

“சுதந்திர தேவி திங்கள் தொழுதிடம்
மறக்கியேனே” என்ற மகா கவிபின் வரிசை
முதல் முதலாகப் படித்த நினைவிருந்து
தான் சுதந்திர தேவியை வணங்காத நான்
இல்லை. சமீபத்தில் ஒரு தான் தேவி என்
முன் பிரதிபலிப்பானான். வேலில் கட்டிய
தேவிக் கொடி தாங்கி, ஓயிவர் மனியம்
வலர்த்த படம் போகவே சர்வாவதிகார
பூஷிதையாக விளங்கினார். தேவி பிரதமர்
மானில் தான் அநியைப்படவில்லை. என் தவ
வனியை என்னை தம்பிக்கை உண்டு.
ஆனால் தேவியின் கண்களில் நீர் படர்ந்திருந்த
தைப் பார்த்துத்தான் தான் நினைந்த திரு
மக்காடிப் போய்விட்டேன்.

“தேவி! தேவி! என்ன இது? சேர்சே!
இப்படி சாமானிய மானுடர் போல் நீங்களும்
அழுவதா? நிறுத்துங்கள்!”

“முடியாத! அழுவதற்கு எனக்குச் சுதந்
திரம் உண்டு; அந்நீர் தான் உண்டே!”
என்று சுதந்திர தேவி கூறி விம்மினாள்.

“இப்போது என்ன குடிமுற்றிப் போய்
விட்டது? எதற்காக இப்படிப் புலம்பு
கிறீர்கள்?” என்றேன் எரிச்சலுடன். “இத்
திரா காத்தி ஆட்சிகூட இல்லைவே! உங்கள்
காய் கை கிவங்குகள் தெறித்து விழுந்து
விட்டனவே!”

“அது சரி, ஆனால் என்னாகும் கொடுத்த
சுதந்திரத்தை தனிபிரயோகம் செய்கிறார்
கனே” என்றேன்.

“அதெப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?”

“ஏன், ஐயதா உட்கொண்டே இருத்துக்
கொள். கருத்து சுதந்திரம். பேசக் சுதந்
திரம் என்பதும் இருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு
அவரையும் தத்தமது இஷ்டப்படி பேசி
தத்து கொண்டு கட்டுப்பாடு இழந்தார்கள்.
கட்சி உடைந்தது, ஆட்சி கவிழ்ந்தது....”

“அதனால் என்ன விபரதம் தேர்ந்துவிட்
டது?” என்று தான் வினவியேன். “தேவி!

நீங்கள் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் பாரக்
கிறீர்கள். இன்னொரு பக்கத்தைமேல் நோக்
குகள். சரண்கள், ஐக்கியவந்தராம் இரண்டு
பேரும் அரசியலில் புருந்த நிலைத்திருந்து
பிரதமராகும். ஆகையால் வளர்ந்துக்
கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அபி
மானையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் சுதந்
திரம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டாமா?
ஏன் சில ஐக்கிய வாரம், அப்பிறம்
ஐக்கியவந்தராம் ஐக்கிய மாதம் பிரதமர்
பதவியை இருத்தவிட்டுப்போகட்டுமே, அவர்
கருமைய சந்தோஷத்தை, அவர்களுடைய
பீடர்களின் மித்ச்சியை நினைத்துப்
பாருங்கள்; உங்களுக்கு அழகையே வராது!”

“உண்மையான!” என்று அநியைப்
பட்டுக் கொள்ளுள் தேவி. “தான் இந்த
தோக்கிச் சித்திக்கத் தவறி விட்டேனே!”
என்று கூறிப் புலையத் தலைப்பாய் கண்
கைத் துடைத்துக் கொண்டாள். பின்னர்,
“அது சரி, தமிழ் நாட்டில் நூற்பாநி,
தெவாநி வேலிறுத்தம் இதற்குள் நாட்கள்
நீடித்திருக்க வேண்டுமா? கொடிக்க கணக்
காய் குபாய் மிதப்புள்ள உதப்பதி பாநிக்
கப்படிருக்க வேண்டுமா? இந்த ராஜியைக்
கொஞ்ச காலம் முன்பே செய்துகொண்
டிருக்கக் கூடாதா? இதெல்லாம் சுதந்திர
தனிபிரயோகம் ஆகாதா?”

“அழுத்தும் போலங்கள்” என்றேன்
தான்.

“இது மாநில வேலிறுத்தங்கள்,
ஆர்ப்பாட்டங்கள், போராட்டங்கள் என்பதாம்
இன்னாமகிருத்தால் எதிரிக் கட்சி என்று
ஒன்று இருப்பதே மக்களுக்கு மறத்துவிடும்.
இந்த வேலி திறத்தம் காரணமாக எதிரிக்
கட்சித் தலைவர்கள் எத்தனை விதமான அநிக்
கைகள் விட்டார்கள்! அவர்கள் முன்
விளம் பிரபலமாக முடித்ததா இல்லையா!
அநே தேரத்தின் அரசின் - முதல்வரின் -
ஆதரவு தங்களுக்கு இருப்பதாக எண்ணி மில்

August 12, 1979

Independence Day Special Bumper Issue (100 pages)

Many Features on Political, Economic and Health Subjects: plus a bonus of good Humour and entertaining Story

Single Copy 60 P.

Annual Subscription Rs. 30/- Half yearly Rs. 15/-

முதுவாலிவர் வேலுநின்றுத் தாயத்திம் உறுதியாக இருத்து கர்வமும் மயிற்செயும் அடைந்தார்களா இங்ஙனம்? கடைசியில் மூதங்கர் எம். ஜி. ஆர். நம்மால்தான் சிவனின் தீயிற் சூழ்நிலை செய்து வைக்க முடிந்தது என்று கூட்டிக் கொண்டு நம்ம பெயர் எடுத்தாரா இங்ஙனம்? மிகுந்த மூடாததால் மின்சாரம் மிச்சமாகிற்று இங்ஙனம்? வழக்கமாக ஆண்டின் இத்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்படும் கடுமையான மின்சாரம் தவிர்த்தப்பட்டதா இங்ஙனம்? உபயோகத் தேவ்வித் தீட்டத் துணியின் விதப்பினமாகி 'கூடாக்' குறைந்ததா இங்ஙனம்? இதைப்பெய்க்கும் எண்ணிப் பார்த்தால், 'செத்திரம் துஷ்பிரயோகமாகிறது' என்று கதறியும் என்ன அரித்தம்?"

தேவியின் அழகை ஓர்ந்தது மட்டுமல்லாமல் இப்போது அவர் புன்னகை புர்ப்பின் ஆரம்பித்து விட்டார். ஆனால் மறுபடியும் திருமெலன் சந்தேகம் கொண்டவனாக, "அது சரி, எழுத்துச் செத்திரம், பத்திரிகை செத்திரம் என்று கூறிக் கொண்டு ஆபாசம் மலிந்து விட்டதே. பொய்யான செய்தி களைத் தருவதும், நிர்ந்தூக் கருவதும் பரபரப்பூட்டுவதற்காக வந்திருக்கிற செப்பி விடுவதும் மலிந்து விட்டனவே" என்றான்.

"உண்மையாக, ஆனால் இதனால் ஏற் படும் நன்மைகளை நீங்கள் போதித்தீர்களா?" என்று கேட்டேன். "இப்படி ஏதாவது பர பரப்பான கதைகள் அந்தத் செய்தியை வர விடாமல் படித்தும் பிடுகு அதைப் பற்றிச் சுவாரஸ்யமாக, சாவுகாசமாகப்பெரி யும் ஐயங்கள் பொழுது போக்குகிறார்கள். இவை இவ்விதங்களும் அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். பெண்ணுக்குக் கல் யானைப் பண்ணாமை, பண்ணிக்கு, கல் துரிக்கு கம்பெனக் கிழி விட்டதுமே, விவசாயிகள் ஏழுவிறதாவே எந்தென வும் கவலைக் கூட்டுகின்ற அதன் விவசாயக் குடும்பம் - அம்மர் - கத்து அடிநிப்புவார்கள். எனவே மக்கள் தங்கள் குடும்பப் பிரச்சனைகளை மறந்து கவலைவீசுந் திருக்கவும் அவர்கள் ஆரோக்கியம் காக்க

வும் பத்திரிகைகளின் இத்தப் போக்கு உதவுகிறது. இது எப்படிச் செத்திரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதாகும்?"

இப்படியே நான் பல கதைகளிலும் செத் திரத்தின் எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்குப் பதில் அளித்து அவன் கவலைகளைத் தீர்த்து வைக்கவும் அவன் கைகொண்டு சிரிக்கிற ஆரம்பித்து விட்டார். அழகை இருத்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. "கடைசியாக ஒரு கேள்வி" என்று பத்திரிகை திரு பரையர் போல் என்னை விவாதினார் தேவி. "ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நீ சொல்வது போல் மறுபக்கத்தைப் பார்த்தால் மயிற்செ யாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் மொத்தத் திற் தேசம் குட்டிக்கவிராகி வருகிறதே? என்ன செய்ய?"

"கவலைப்பட வேண்டாம். இன்னும் சில காலம் நீங்கள் பொறுத்திருத்தால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும்" என்றேன்.

"அதெப்படிச் சொல்கிறாய்?"

"சந்தேகமே மோரார்ஜி தியானமில் லாதா ஆட்சியைப் பார்த்து மக்கள் சித்த தார்கள். இனி ஏரன் சிவ ஆட்சியைக் கண்டு மக்கள் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்கள். அப்போம் ஜாதிவன்சரம் பிரதமராவார். மக்கள் விவசாயப் பிடித்துக் கொண்டு ஏரெய்டுவாகச் சிரிப்பார்கள். அதன் பிறகு ராஜதாராவன் குறை வரும். அவர் பிரதமராகப் நடத்தும் துக்கக் கூட்சியில் மக்கள் அடக்கமட்டாமல் வயிறு வெடிக்கச் சிரிப்பார்கள். ஏராவமாவவர்கள் வயிறு வெடிக்கச் சித்தித் செத்துப் போனதும் ஜாததொகை குறையும். ஜாத் தொகை குறைத்ததும் தேசத்தின் கபிட்சம் தங்கும் பெருகிவிடும்!"

"அப்படியா! நமது மக்கள் அவ்வளவு நகைச்சுவை உணர்வு உள்ளவர்களா? ராஜ் தாராவனக் கூடப் பிரதமராக ஏற் பார்ப்பா?" என்று தேவி.

"பெகாசு ஏற்பார்கள்! நான் உங்களுக்கு வரம் தருகிறேன்!" என்றேன்.

தேவி திருப்பியும் மன நிம்மதியுறந்து மறைந்தார்.

தீயபிழக்காத சிவிமா!

இப்படிக்காத திரை அரசாங்கம் வெள்குமெல்லுர் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர்.- இவ்வய. 1977ம் ஆண்டிலேயே கொண்டு. மெற்குரைப்புடன் கூடிய திரைத்தரத் திரை யரங்கைக் கட்டி கமார் பத்து கட்டி ரூபாய் தெவது. கமார் எழுதுது பேர் உட்கார்த்து பார்ச்சுலாம். ஆகும் திரைத்திரைத் திரைத்தரத் திரையரங்குத்திரை ஒரு கட்டி ரூபாய் இருத் தாய் போதும், கட்டிவிடலாம். எவ்வளவு பேர் வேண்டுமானாலும் அமர்த்து பார்ப்பது போல் கட்டலாம். இந்த இரண்டு கவகக் கும் தடுவிய் துரிக் கெல்லா எவ்வு ஒரு கவகக் கிருக்கிறது. இது திரைத்தரமல்ல. ஒன்று கருத்துதான் இதற்கு ஆய் காலம். அப்படி ஆய் காலம் குறையாக உண் தாய்தான் சீக்கிரம் எவ்வளவு பணம் பண்ண யாம் எவ்வித இயக்கினிற் நோக்கமொ இருக்கும். அப்போதுதான் திரைத்து திரை அகிமாசா தெருவினான். ஒரு காட் சீக்கும் மற்றொரு காட்சிக்கும் இடைவெளி அதிகம் விட மாட்டார்கள். ஒன்று திரைப்பட இடைத்தட்டுக்கள் போடுமிடத் தில் ஓர் இடைத்தட்டுடன் போட்டுவிட்டுப் பத்திரை ஆரம்பித்து விடுவார்கள். படம் ஆரம்பித்து விட்டதே என்ற அவசரத்தின் குடித்துக் கொள்குமுதற் பிடிவதற் திரை திரைத்திரை மக்கள் உட்கர் ஒருவர்க்கு. எவ்வித இருக்கும் ஒவ்வொன்றொன்றொன்று விட மிக வேகமாகப் பற்றிக்கொள்ளும். "கெல்லாடொகிராப்" சட்டப் பிரகாரம் இரு திரைப்பட அரசாங்க அமைத்தாய்தான் மக்களின் பாதுகாப்புக்கு அளி செய்தவர்க ளாவோம். திரைத்தரத் திரையரங்குத்திரை. இயமாநிலி ஒவ்வொன்றொன்றொன்று திரைப்படப் ப் சாதனம் அதிகம் கவத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைச் சட்டமாகவே கொண்டு வரவேண்டும்.

சென்னை போக்த பெரிய தகரங்களைப்பெய்த
திற அரங்குகள் பிரச்சினைகள் உள்ளன.
சென்னை திறத்திற்குள் ரகசியங்களை
திறக்கும். படம் முடிவு முன்னர் ஒன்றி.
திறத்தி விட்டால் தெரிந்து போவதற்கு.
ஆனால் ஆராய்ச்சியைத் திறக்க வேண்டும்
விண்ணாக்கம். இன்னொன்று. அரங்குகள் விட்டு
வெளியே அரை மணி நேரமாகிறது. திற
தீர் கழிக்கும் இடங்கள் சரிவரப் பராமரிக்கப்
படுகின்றன.

தொடர் திரைக் காட்சிகள் தேவையில்
வாத ஏதும். இந்தக் காட்சிக்குப் பார்
மார் வசூலிடுவர்கள் என்று பார்த்தால் தல
மார் செலவாகுமே. திரைக்கிணக்குமே
நிலை இடமாக அமைகின்றன என்பதைப்
புரிந்து கொள்ளலாம். இங்கு நிக்ரு விதி
கொடுக்கிறார்கள்.

சோமங்குளம் கிராமத்திலும் தான் இந்தி
யானியோடு பதகல் திராட்சையெனிக் கிளையர்ஸ்

26. சேலம் மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த கொலையுத்தரம்

கைக் கட்டியேன். இத்தக் கிப்பரத்தில் பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரை கைகள் ஏது மின்றி, காரணம் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களின் உடைவளை பத்திக் கொண்டாடும் ஒழிவு வேறு தீப்பிடிக்க வழியே இல்லை. உட்காரும் பெருக்கைக் கூட சிமென் டால் ஆனவை. சுற்றிலும் சிமென்ட் கவர், கவரிலிருந்து உட்காரும் பெருக்கைப் பத்தடி வெட்டவேண்டும். இதன் வெண் நிறை கூடச் சிமெண்டிலுள் ஆவதுதான். வெண் ணைப் பெயிலைப் அடிக்கப்பட்டிருக்கும். படம் காட்டும் கருவி உபரத்தில் மாடியின் இருக் கிறது. அதற்கும் படம் பார்ப்பவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாதது. இதைப் போல பல் வேறு விதமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த வெட்டவேண்டும் கிப்பரத்தை நான் நிர்மாணித்தேன்.

“மழை வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?”
-இது பல பேர் என்னிடம் கேட்கும் கேள்வி. அதற்கு நான் ஆதாரத்துடன் பதில் தர முடியும். சென்ற வருடம் 46 காட்சிகள் மட்டுமே ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (46 எங்கும் 46 நான், ஒரு நாளைக்கு இரண்டு காட்சிகள்தான். படம் காட்சி கொடுப்பது.) அதிலும் இரண்டு காட்சிகள் ரத்தாவதுக்குக் காரணம் மின்சாரம் இல் ளாததுதான். ஆக ஒரு வருடத்தில் 46 காட்சிகள் மட்டுமே ரத்தாவிருக்கின்றன- மழையினால். இது ஒன்றும் பெரிதல்லவே. என்னைப் பொறுத்தவரை பணம் பண்ணு வதை விட மக்களுக்குப் பாதுகாப்புடன் மழைச்சி வலிப்பதுதான் முக்கியம்.

என் சிபுஷனாவை உருக்கேட்டி எழுதினவர்: அனோக்குமார்

★ “புறநகர், முதல் அலகை சிமென்ட் டர் தூரம் ஐம்பது மீட்டர் வெகத்தில் போக்க; அப்போது பத்து மி.மீ. தூரம் தாற்பது மி.மீ. வேகத் தில் போக்க.”

“ஏன்டா தம்பி?”

“மொத்தம் எவ்வளவு தேரமாகு துள்ளது சொல்லுங்க. விட்டுக் கைக் குக் கொடுத்திருக்காங்க.”- ராஜசாமி

★ “கல்லூரியில் சிறுவதை எடுத்ததான் உருவாக நயன வாய்ப்பு இருக்கிறது.”

“எப்படி?”

“புணர் அனுப்பக் கேட்டு அப்பா வுக்கு எழுத எத்தனை எத்தனை காரணங் களை அவர்கள் சுற்பனை செய்து எழுத வேண்டியிருக்கிறது!” -ஆர். எம்.

★ ஆசிரியர்: மாணவ மாணவிகளை ஏதே னும் சந்தேகமிருந்தால் இனி கேட்க மாம்.

ஒரு மாணவன்: சார் பெய் அடிக்க இங் னும் எவ்வளவு தேரம் சார் இருக்கு? -மணியை இளமறி காத்தன்

★ என்: எதுபட்சம் பழை சேவை வேணுமா? தேங்காய் சேவை வேணுமா?

அவர்: ரேடியோ சிமென்ட் அடிக்கடி “ஆசிய சேவை” என்று சொல்லுகவளை அது ஒரு சிமென்ட் கொண்டுதான்!

-என். சத்திரசேகர்

★ கண்ணம்: கண்ணப்பா சர்வார்? பெப்பர் ரோஷ்ட் இவ்வளவு வழ வழு என்று இருக்கே?

சர்வார்: இது “ஆர்ட் பெப்பர் ரோஷ்ட்” சார். அதான் இவ்வளவு வழ வழுப்பாக இருக்கு.

★ தயாரிப்பாளர்: குளிக்கிற காட்சியில் நம்ப ஹிரோவின் நடிக்க மாட்டான் கணா? ஏன்?

கடவுட்டர்: அவர் மூன்று மாதம் குளிக் காம இருக்காக்களை தெரிவாதா உங்க ளுக்கு?

-கவிதா செல்வப்பா

★ “என் மாயியார் என்னை உட்கார்த்தி வைத்து விட்டு எல்லா வேலைகளையும் தானே செய்து விடுகிறார்!”

“குழச்சி! நான் மட்டும் நல்லுக் கெடு செத்து உடம்பை ஆரோக்கிய மாச வைத்துக் கொண்டு, உன்னைத் தீக்காலியாக்கிவிடப் பார்த்திரு.”

-மோ. தீபா

★ “நம்ம கைக்கு டீச்சுக்கு இனிமே கொதி மச்சுரெண்டு பேர் வைக்கடலாம்.”

“என்டி அப்படி?”

“அவங்கதானே எம்மோருக்கும் முட்டை போடாருங்க?”

-விசாலாட்சி நடராஜன்

இடி இடியென்று சிரியுங்கள்!

திருவிளக்குக் கல்.

நா.மகாலிங்கம்

விளக்கு சாதாரணத்தில் இவ்வகைய தனியே விடுவான வாதிலிளக்கு கொண்டு ஆராயும் போது தமக்குப் பவ வரலாற்று உண்மையை தெரிய வருகின்றன. ராமனும் கிருஷ்ணனும் இலிங்காகக் கற்பனை நாயகர்கள் ஆவர். இந்த நாட்டில் ஆண்ட மன்னர்களில் மிக முக்கிய மானவர்கள் கற்பனையும் அதிப முடிவிறகு. ராமர், கிருஷ்ணர் ஆகிய மன்னர்களில் காவல்தையும் கண்டு பிடிக்க முடிவிறகு. கி.மு. 4400 ஆம் ஆண்டில் ராமர் பிறந்திருக்கிறார். கி.மு. 3200ஆம் ஆண்டில் கிருஷ்ணர் பிறந்திருக்கிறார். கி.மு. 1900ஆம் ஆண்டில் அதி சகலர் பிறந்திருக்கிறார் என்று தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிவிறகு.

இதை எப்படித் தெரிந்து கொள்வ முடிவிறகு ராமாயணத்திலும், மகாபாரதத்திலும், ஆதிசங்கரர் வரலாற்று நூலிலும் அவர்கள் பிறந்தபோது சூரியன் எந்த நட்சத்திரத்தில் எந்த பாதத்தில் இருந்தான் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்து-வான எங்குதிரக் கணக்கைக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், ராமர், கிருஷ்ணர், ஆதி சங்கரர் தொன்றிய காலத்தைத் திருத்தமாகக் கணக்கிட்டுக் காண முடிவிறகு.

ராமனும் கிருஷ்ணனும் ஆண்ட காலத்தில் அவர்கள் வழிபட்ட கடவுளாகச் சிவபெருமான் இருந்திருக்கிறார். காவத்தால் ராமனும், கிருஷ்ணனும் கடவுளானது போல், ராமனும் கிருஷ்ணனும் வாய்ந்த காலத்தில் அவருக்கு முன் சகலவர்த்தியாக இருந்த சிவன், சிவபெருமானாக வழிபட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

விளக்கு காலம் சிவன் ஒரு சித்தர் என்றே சொல்கிறது. சிவன் உண்டாகியே போகத் தகுந்திருக்கிறார். 'சிவபொருள்' என்றே பெயர். இது ஞான பொருளில் ஞான முக்கியமான பகுதியாகக் கருதப் படுகிறது. சிவன் ஞான சித்தருள் இருந்ததால், மன்னராகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். சகலவர்த்தி நட்சன் மகிளச் சிவன் திருமணம் புரிந்து கொண்டதிலிருந்து இதை உரை முடிவிறகு என்று விளக்குவது.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ்ச் சமயம் வரலாற்றுக்கு முன்பு இருந்த ஒரு பகுதி

ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். சிவன், சகலவர்த்தி நட்சன் மகிளச் திருமணம் செய்து கொண்ட காலத்தில் சூரியன் இந்த நட்சத்திரத்தில் இந்த பாதத்தில் இருந்தான் என்று எங்கிருந்து கிடைராமைத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு சிவன் திருமணம் செய்து கொண்டது கி.மு. 17000 ஆம் ஆண்டில் என்று கணக்கிடப்பட்டுக்கிறார்கள்.

தம் நாட்டில் சிவ வழிபாடு இருப்பது போலவே உலகின் பவ பகுதிகளிலும் சிவ வழிபாடு இருந்திருக்கிறது என ஆராய்ச்சியாளர் இப்போது கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தான் இந்தியாவில் இருந்த அதிஞர்கள் உலகம் முழுவதும் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்ற நாடுகளில் தங்கள் சிவ வழிபாட்டைப் பரப்பியிருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

வாக்கீசி, இராமனுக்கு இவ்வகைப்பட்ட கட்டப் பாரத நாட்டு அரசர்களே பெய்களாகக் கட்டித் தராதர் ஆலோசனை நடத்துகிறார் என்ற செய்தியை இராமாயணத்தில் கருதுகிறார். இந்த ஆலோசனை சபையில் தமிழ் மன்னரான பாண்டியனும் கலந்து கொள்கிறார். அவனுடைய ஆலோசனையையும் தராதர் கேட்கிறார்.

அனுமன் சேதையத் தேடி இவ்வகைக்குப் போகிறான். அவனுக்குத் தென் திசையில் வழிகன் பற்றி எங்குக்குப்போது "தமிழ் நாட்டில் இவ்வகை அழகிலும், தமிழின் இனிமையிலும், அதன் பண்பாட்டிலும் மயக்கி நின்று விடாதே" என்று அவனை எச்சரித்து அனுப்பியதாகக் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இராமனின் சபையில் சும்பகர்ணனும் இராமனையும் உரைவாடுகிறார்கள். இந்த உரைவாட்டைப் பற்றி வாக்கீசி குறிப்பிடும் போது இராமனையும் சும்பகர்ணனையும் பிளிக்கொண்ட மொழி "தமிழ்" என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறார்.

இராமன் வாய்ந்த காலத்தில் கி.மு. 4400 ஆண்டு களுக்கு முன்னதாகவே தமிழ்ப் பண்பாடு மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது என்பதைப் பற்றி வாக்கீசி போல வேண்டுமானாலும் தமிழ்ப் பண்பாடு அந்த அளவுக்கு வளர அந்தக் எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னால்தான் தொடர் நிமிருக்க வேண்டும்!

Kalki Shopping Page

STANDARD

Solid State TV

பேர்பெற்ற டிவிகளின்
பெயர்களை தெரிந்து
வைத்து இருப்பது என்பது
ஒன்று.
நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து
தாத்தை அறிவது என்பது
மற்றொன்று.

ஸ்டாண்டர்டு டிவி தன் பெயருக்கு
ஏற்றவாறு தரமுள்ளதாக இருக்கிறது.

STANDARD TV

பெயருக்கேற்ற தரமுள்ள டிவி.

M/s T. V. HOUSE.

61, IVth Avenue, Ashok Nagar,
Phone: 423561

M/s VELTRONICS.

No. 159, Purasawalkam High Road,
Phone: 34569

JOHNSON

MICO-MIX

Meenmix

Mixion

Summit

சோக்கம்
மற்றும்

முதலில் 1/3
மீத
10 மாதங்களில்

எந்த வேண்டுமானாலும் தெரிந்து எடுங்கள்

தாஸ்

கல்கி கடைகள் மெட்ரோபுலிஸ்
கல்கி கடைகள் கிராமபுலிஸ்

W 109 III அவினியு,
அன்னாநகர்,
சென்னை-600 040.
போன் : 614063.

ALLWYN
DYANORA
Televisions

ALLWYN CROWN Zenith

FREE!
DEMONSTRATION

on every Saturday
5 PM to 7 PM

Washing Machine
Washnet

10/10

Kalki Shopping Page

மகத்தான விசேஷ தள்ளுபடி விற்பனை

1-8-79 முதல் 20-8-79 முடிய

எமது தொழிற்சாலையில்

கார்வெல்

சட்டைகள்/புஷ் சட்டைகள்

மிகக்குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

விசேஷ விற்பனை

ஏற்றுமதி ஆடைகள், துணிமணிகள், மகளிர் ஆடைகள்

முத்துக்கள்:- குறைந்த அளவு ஸ்டாக்குகளே உள்ளது

விற்பனையோடு: 1-8-79 முதல் 20-8-79 வரை, துணிதொகுப்புகளையும் விற்பனை உண்டு

கார்வெல்

கொரமான்டல் கார்மெண்ட்ஸ் லிட்

அம்பத்தூர், சென்னை-600 058. Ph: 632266

Beauty with HAL*brains

(* Hindustan Aeronautics Limited)

Bharat TV

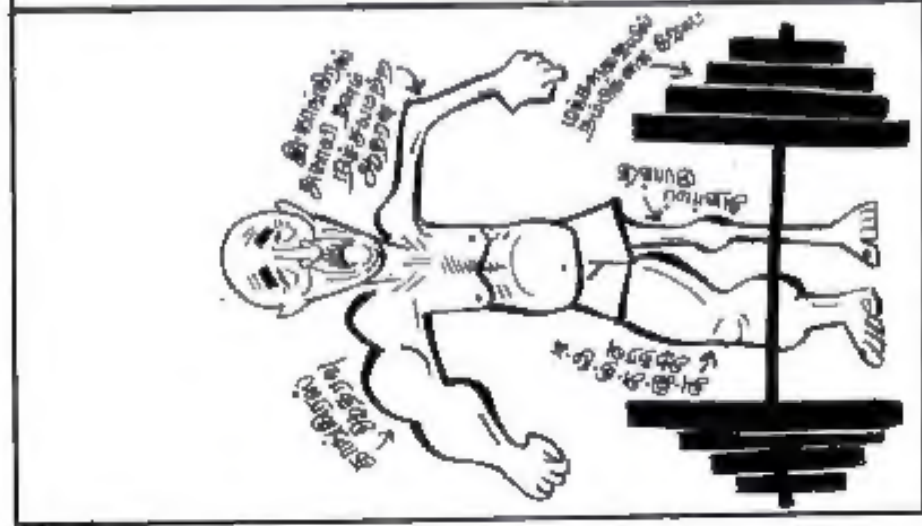
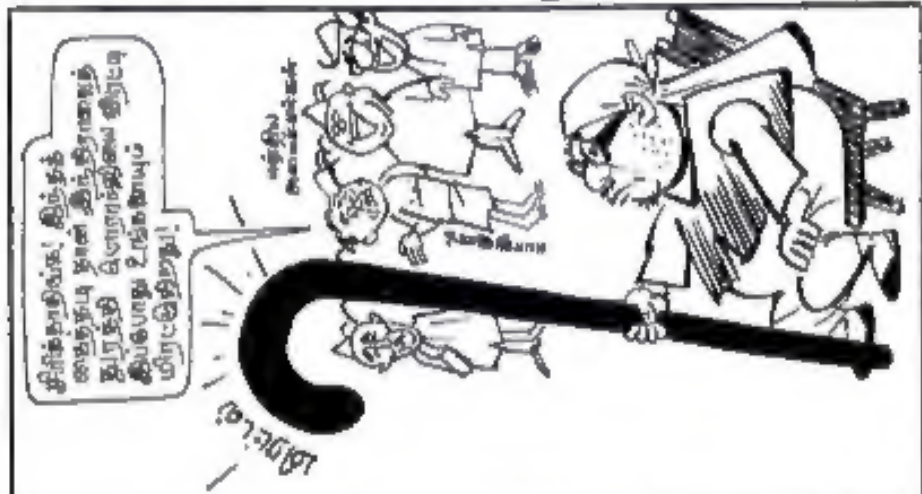
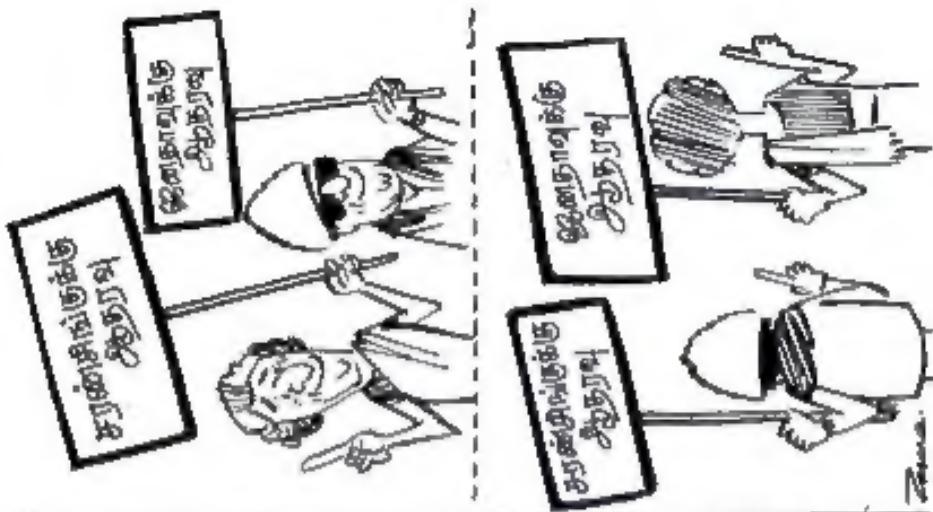

Available at:

BHARAT TELEVISION LIMITED

6, Nungambakkam High Road

Madras 600034 Phone: 96827

கல்கி

1979 ஆகஸ்ட் 12

திருத்தாந்தி 44 II

மலர்: 88 இதழ்: 8

தமிழ்த்திரு நாத் தருமம் பேர்த - எங்கள் தாயகத்து குடிவிலடி பாயல் - மாத்ருமர்.

சத்தியத்துக்கு ஒருவர்!

சேரன்சில் மத்திரி சபை ஆரம்பத்திலேயே கவிழ்த்துவிடும்போல் தொடர்ந்து இப்போது ஒரு மாதிரியாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது. பதலிப் பிரமாணத்துக்கு வர வேண்டியவர்கள் வந்து சேராமல் போக ராஜ்ஜிர்பதி அவர்கள் பெயர்களை நீக்கினார். பின்னர் அவர்களே மேலும் சிலரைத் துணை சேர்த்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆக மொத்தம் இந்திரா காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்களும், ஜனதாவிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்களும் உடன்பாடு, எடன்பாடு, உடன்பாடு என்று அமைச்சரவைவை அமைத்து விட்டார்கள். சேரன்சில்லில் ஜன்ம ஆசை நிறைவேறியது. அடுத்து ஜகஜீவன் ராமின் ஜன்ம ஆசையும் நிறைவேறும் என எதிர் பார்க்கலாம். நம்பிக்கை ஒட்டெடுப்பு நடக்கிற வரைதான் சேரன்சில் அமைச்சரவை நீடிக்கும் என்று ஜகஜீவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகைகள் மேலும் பரபரப்புச் செய்திகளுக்காகக் காத்திருக்கின்றன!

எம்.ஜென்சி காலத்தில் இந்திராவின் அடக்குமுறைக்குத் துணை நின்று வர்களை எல்லாம் மறுபடி மத்திரி பதவியில் அமர்த்தியாகிவிட்டது. செனதரிஜியில் இந்தக் காரியத்தை வேடிக்கை என்பதை விட வேதனை என்றுதான் வர்ணிக்க வேண்டும். ஒத்துழைப்புத்தரத் தீர்மானித்த காங்கிரஸ், 'எங்கள் கட்சியில் உள்ள இளைஞர்கள் சிலரை மத்திரிகளாகப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள், அவர்கள் அனுபவம் பெறட்டும். நாங்கள் ஒதுக்கி இருந்து ஆலோசனை கூறுகிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கலாம். நாளை ஒருவேளை மத்திரி சபை கவிழ் தேர்த்தாலும் பெருந்தலைவர்களின் பெருமை பாதிக்கப்படாமலிருக்கும். ஆனால் மீசை தரைத்தும் ஆசை மறக்காத கிழவர்கள் விட்டார்களல்லவோ. எல்லாரும் மத்திரிகளானார்கள்.

இந்திரா காந்தி 'டபுன் ரோல்' தடிக்கிறார். மத்தியில் புதிய மத்திரி சபைக்கு ஆதரவு என்று கூறும்போதே பீகாரில் ஆட்சியிலுள்ள ஜனதாவுக்கு ஆதரவு தந்து ராஜ்ஜிராஜனின், வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொண்டார். அவர் டபுன் ரோல் என்றால் தான் நானு ரோல்கூட தடத்திக் காட்டுவேன் என்பதற்கு எம்.ஜி.ஆர் அவர் வாரை, எப்போது, எதற்கு ஆதரிப்பார் என்பதே புரியவில்லை. ஸ்திரத்தன்மைக்கு ஆதரவு என்கிறார். ஸ்திரத்தன்மை என்பது மட்டும் ஆதரவு தர நியாயமான காரணமாகிவிட்டது. எப்படிப்பட்ட ஸ்திரத் தன்மை, எவ்விதம் பெறப்படும் ஸ்திரத் தன்மை என்றும் பார்க்க வேண்டும். நாளை ராஜ்யவ ஆட்சி வந்தால் அல்லது இந்திராவின் சர்வாதிகாரம் செல்லுபடி யானால் அவைவும் ஸ்திரத்தன்மைகள்தாம்.

இந்திராவின் ஆதரவுடன் பதவிக்கு வந்துள்ள சேரன்சில் அமைச்சரவை யில் கன்னு சட்ட மத்திரியாகியிருப்பது பரிதாபம். இந்திராவின் ஆட்சி காலத்தில் சை நீதிபதிகளுடன் மாறுபட்டு மக்களின் சுதந்திரங்களை உறுதிப்படுத்திக் தீர்ப்பளித்த ஒரே நீதிபதி கன்னு. இதனால் இந்திராவின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார். நியாயமாக இவருக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டிய கப்ரீம் கோர்ட்டு பிரதமர் நீதிபதி பதவி கிடைக்காமல் போயிற்று. அதே கன்னு இன்று சட்ட மத்திரி என்ற முறையில் நெருக்கடி கால அட்டேழியங்களுக்காக இந்திரா யீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்?"

மொரார்ஜி தேசாய் இன்னும் சற்றுப் பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டிருந்தால் ஜனதா ஆட்சி தொடர்ந்திருக்கும். பிரதமர் பதவியை விட, அவர் கடைசிலரை பிடிவாதமாகப் பற்றிக் கொண்டிருந்த நாடாளு மன்ற

✽ இந்த இதழ் அச்சுக்குப் பிற்பாறும்பொழுது திரு கன்னு மத்திரி பதவிக்கு ராஜினாமா செய்துவிட்ட தகவல் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

வாசகர்களுக்கு அநீர்ஷ்டப்பர்சுத்தீட்டம்

இந்தப் பக்கத்தில் ஒரு ஜோடி விழிகளையும் ஒரு கவிதைகளையும் காண்கிறீர்கள்.

இதே போன்று சென்ற வாரமும் பார்த்தீர்கள். மேலும் அடுத்த நாளுக்கு வாரங்களுக்கு ஒரு ஐந்த விழிகளையும் ஒரு கவிதைகளையும் பிரசுரிக்கவிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வாரமும் வெவ்வேறு நட்சத்திரத்தின் கண்கள்; வெவ்வேறு கவிஞருடைய கவிதை.

ஆனால் ஒவ்வொரு வாரமும் விழிகளும் கவிதைகளும் பொருத்தம் பார்த்துப் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. மாறியப் போயிருக்கின்றன.

ஆறு ஜோடி விழிகளையும் ஆறு கவிதைகளையும் கவனித்து யோசித்துப் பொருத்தம் பார்த்து நீங்கள் இரண்டைச் சேர்த்து வேண்டும். ஆறுவது வாரத்தில் - செப்டம்பர் 9-ம் தேதி இதழில் - இடம்பெறவிருக்கும் கூப்பனில் கூங்கள் முடிவை, கவிஞர் பெயரையும் எதிரே நட்சத்திரத்தின் பெயரையும் எழுதுவதன் மூலம் தெரியப்படுத்த வேண்டும். தனித் தாளில் எழுதி அனுப்பப்படும் விடைகள் நிராகரிக்கப்படும்.

ரயில் ராதிகா இந்த ஆறு கவிதைகளையும் பொருத்தம் பார்த்து இரண்டைச் சேர்த்து ஆறு ஐந்தக் கண்களையும் எங்கனிடம் ஒரு விடை தந்திருக்கிறார். அந்த

விடை எந்த வாசகருடைய விடையுடன் ஒத்துப் போகிறதோ அவருக்கே முதல் பரிசு. இரண்டாவது மூன்றாவது பரிசு களும் ஆறுதல் பரிசுகளும்உண்டு.

பரிசு விவரம்:

முதல் பரிசு: பிரம்மந் பிரஹ் குக்ஷ் 2-ம் பரிசு: விநாயி பிரீதப் கேஸ் 3-ம் பரிசு: அவரம் கவுகரம் ஆறுதல் பரிசுகளாக 200 கல்வி திபாவனி மலர்கள்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சரிவான விடைகள் வந்தால் பரிசுப் பொருள் களின் மதிப்பைக் கணக்கிட்டு அத் தொகை பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

200-க்கு அதிகமான ஆறுதல் பரிசுகள் தரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் சீட்டுக் குழுக்கல் முறையில் இருநூறு பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

முடிவு தேதி செப்டம்பர் 15

உறையின்மேல் 'அநீர்ஷ்டப் பரிசுத் திட்டம்' என்று குறிப்பிட்டு, ஆசிரியர் கல்வி சென்னை-32 என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பவும்.

வேறு கடிதப் போக்கு வரத்துக் கிடைவாது.

சத்தேகம் எழும் விஷயங்களில் ஆசிரியரின் தீர்மானமே முடிவாகிறது.

இந்த வாரக் கண்கள் :

ஸ்ரீதேவி

இந்த வாரக் கவிதை:
கடைக்கண் காரிகையர் கரையினிடலி
மண்ணிளி குமரருக்கு மரணியும் ஒர் கிங்கு.
- பாரதியார்

சேரமான் கிணக்கால் இரும்பொகை
யின் மாபெரும் படை தோக்கிவந்த அட்
ட்டது. மாமன்னர் சேரமானின் மருமம்
மன்னனின் எய்து விட்டது. சேரர் படை
வீழ்ந்து பின்வாங்கியது. சேர மன்னனின்
சோழ மன்னன் கோச்செங்குன்றான் சிறைப்
படுத்து விட்டான். யானைப் படைகளையும்
பெயர் பெற்ற சேரர் படை புறத்துவிட்டது.
சோழனின் யானைகள் இரத்தம் போர்த்த
சென்றார்கள் குளியக்களாக வெற்றி நடை
போட்டு வந்தனர்.

எழுமணிச் சிவந்த இடத்தில் சேர மன்னன்
கிணக்கால் இரும்பொகைக்கும் சோழ மன்
னன் கோச்செங்குன்றானுக்கும் நடந்த
போரின் சேரன் முடிவை இழந்து கைதாவி
விட்டான்!

சிறைக்குச் சென்ற சேர மன்னனின் கண்
களின் கண்ணீர் கடிபயிங்கி. இரத்தம்
சுடிந்தது. சேரக் குடிமக்கள் இவரைத்
கேட்டு எப்படித் துடிப்பார்கள்?
ஏன் அவனுடைய தேவி சேரமா
னாணி?

சேரமான் தேவியான் இந்தப்
போருக்குக் காரணம் என்ன
வந்த சேர மன்னன் எப்
படி அறிவான்? சத்திர
வனின் சேரமான் தேவி
யாக ஆகக்கூடு
முடியுமா...

சேர நாட்டின் மாநாட்டை நாயகன் மக
னாக - சத்திரவனிடமாக இருந்த பொற்கிண
கைப் பதவிக் கென்றிப்பிட்டான் சோழன்
கேசவனாகும். அவனது அழகைப் பற்றிக்
கென்றிப்பட்டதற்குக் காரணமாக அக்க முடிவை
விக்கி. மாறு வேடத்தில் சேர நாட்டின்
தனதிக் சத்திரவனிடமிருந்து தோற்றுப் போவி
வைக் கண்டான். அது சத்திரவனின் தந்த
கைததில் தனித்திருந்த கைமம்.

"இது பெண்ணின் கண்ணாடி நத்தகைமம்.
இவ்வு ஆகைக் கரக்கட்டாது. நாயகன் வழி
தவறி வந்துவிட்டார்கள். நாயகன் யார்
என்பதை நான் அறிவனாமா?" என்று வேட்
டான் சத்திரவனின்.

"செய்யாத வழியில்தான் வந்திருக்கிறேன்.
பன் காதலனாக வந்து ஓடொடி வந்திருக்க
ிறேன். இந்தச் சத்திரவன் சென்றதற்கு
வழியைக் காண ஓடொடி வந்து விட்டேன்."

அவன் விழித்துப் பார்த்தான். "நாயகன்
பன் காதலன் வந்து வந்திருக்கலாம்.
ஆனால் நாயகன் பாரேனது கதையில்கிடையா!"

"நான் சோழ அரசன் செங்குன்றான்."

அவன் தம்ப முடியாமல் பார்த்தான்.

"என்ன விசயமாகிறாணா?" அவன்
கொத்தான். அவன் தன் முதலினர் மோதி

ரத்தம் - சோழ இவர்களைக் காட்டினான்.

"இப்பொழுது தம்புகிருவா சத்திர?"

**புறத்தல்
மலர்ருக
மலர்**
வைகாசி மீராஜ ரத்தம்

“ஓ! சோழ மன்னரே! இதென்ன சோதனை? எனது தங்கப்பாட்டம் போய்த் தங்கள் கருணையை அழிக்விடுங்கள். எனது மடமயமான விசாரணையைத் தங்கள் பொறுத்தருள வேண்டும்...”

சத்திரங்குலி தலைவைத் குவித்து நின்று அங்கிருந்து அகலத் துடித்தான்.

“சத்திரங்குலி, உன் அழகைக் கொல்லிப் பட்டு உன்னைக் காண வந்தேன். அழகும் ஆற்றலும் அறியும் சோழநாட்டுக்குச் சோத்தமாக வேண்டும்...”

சத்திரங்குலி அப்படியே ஆடிப்போனான்.

“மாமன்னரே! இதென்ன சோதனை? தங்கள் நாட்டில் இவ்வாறான பெண்களா? என்னைவிட அழகிலும் ஆற்றலிலும் அறிவிலும் மேம்பட்டவர்கள் எத்தனைவோ பேர்கள் இருப்பார்கள் அரசே! என்னைப் போலச் சோதனை செய்கிற திவாலயிக்ளை, தங்கள் என்னை மனக்கூ வேண்டும். தங்கள் ஆணக்கும் அன்புக்கும் இடம் போதை அருகமைப்பற்றவனாக இருக்கிறேன்” என்று சத்திரங்குலி பனியான குரலில், சேர மன்னர் மோதலாகக் கேட்டுக் கொள் கிருந்தான். அவன் தொடர்ந்தான். “இத்த ஏகமழலின் உன்னம் எங்கே சேர மன்னர் பரவு ஏறாமைத்து விட்டது. விவரணில் நுங்குகுக்கு என் மன நிலை கருள் அரசே!”

“தீ உன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டாயா?”

அவன் தலையை அசைத்தான். “முடியாத அரசே முடியாத. தாங்கள் இப்படிச் கேட்பது விந்தையாக - ஏன், நமைய்ப்புக் குவித்தாக இருக்கிறது. இத்தியப் பெண் தன் கணவரை வரித்துவிட்ட பின்பு தன் வாரித் துறவிற் பிறழ்வுண்டா? தான் தங்களை அகலியராக நினைக்கல்கிலு. என்னை ஆசிரி வறிவுகளை அரசே!”

சேர சோத்தான் செங்குலமும், எத் தனை ஆணவிகள் கமந்து கொண்டு வந் தான்? தனக்கும் தன் அரகக்கும் அடியணி யாதவர்கள் என்டா என்ற இறுமாய்ப்புக் கத்தாரை என்ன ஆகிறது? கண்கள் செவ் தன. தோண்டன் புடைத்தன. தொண்டலி விருத்த அகலாரமான தொனி எழுந்தது.

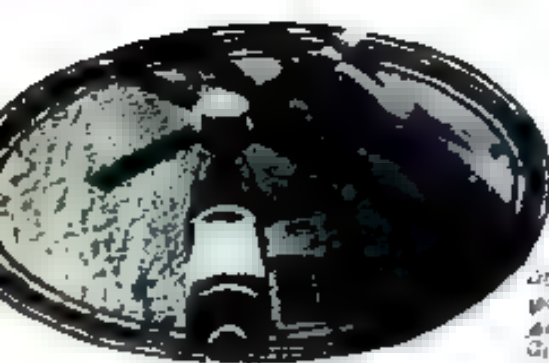
“இதுதான் உன் முடிவு!”

“ஆமாம், அரசே!”

“உன் மன்னவன் சேரமன்னர் சிறை எடுத்து உன் காதலனைக் குவிக்கல்கிலு. என் னுன் தான் சோழன் கோல் செங்குலமும் இன்று, என்ன செவ்விடுகள், பாரி!”

சேர ஆண்டுகள் பொறுத்திருந்து நின்று

வட்டகமணிக்

ஸ்தைகஸாப்

பரபர - வங்கப்பனின் புனிதக் காதல் - தமிழில் தரப காதல் வாழ்க்கைக்கு ஒரு பெற்றோர்! தமிழகின் பழம் பெரும் பண்பாட்டை இது மொத்த கதைகளில் தானே காண முடிவதாம்! பாதுகா

தர். இத்திரா

● "இனி பாது உறங்கட்டும்" சிறுசைதலில் "Love is immortal" என்பதற்குப் பதிலாக Love is immortal என்று வருவித்தது. இதைப் படித்ததும் என் தலைவியை கவனமாக விழித்தது போனிருந்தது. இனிமேலும் இது மாற்றி அமைப்பானிடம் நடவடிக்கை பார்த்துக் கொள்ளும்! சென்னை-1

தமிழ்சொழியை

● "நியாக வங்கப்பன்" என்றும் சிறந்த தொட்கதை எழுதிய விக்கிரமன். ஆண்டு மலருக்கு முன் முடித்து விடுகிறேன் என்று தங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியாக நம் தொட்கதைகள் அவசரம் அவசரமாக முடித்ததாற்போல் உவமை. அவசர ஏன் நியாக வங்கப்பன் புதிது நியாக விக்கிரமன் என்று அழைக்கக் கூடாது? ஒளியங்கன் தன் லாவே இருந்தான். செ. ராஜகோபால்

● திரு விக்கிரமன் எழுதிய 'நியாக வங்கப்பன்' தொட்கதை - மோழிகனின் நியாக வரலாற்றுக்கு மிறறுமொரு சான்று! உத்திர

திட்டி, படை நிரட்டிக்கொண்டு வெற்றியும் பெற்று விட்டாள்.

"சேரமாதேவி! அன்று என் மகன் என்னை பாடுபட்டது? திணைத்தலை அடைந்தே திருவாய் இந்தச் சோழ மன்னன். என் வாழ்வின் தொகையினைத் தருக மனத்தான். இன்று அரு. கண்ணிர் சிந்து! கதலிக் கதறி அழுது மனத்தை உடைத்துக்கொள்."

இரவு மெய்யப் பட்டித்து வந்தது. தலிக் வெற்றிக் கோவாகவங்கன் இருக்க உவமே விடாமல் தீப ஒளிகளால் விரட்டி விட்டான். இருளரக்கள் சேர நாட்டின் அரண்மனையை நோக்கித் தொகையினை எடுத்துக் கொண்டு ஒய்ந்து.

குடவாலித் போட்டதில் சிறை வங்க வங்கப் பட்டி இரும்பொறைமீன் தெஞ்சத் துவர் கோவலிய் வடித்து மானத்து. தன் தெஞ்சே வெடித்து விடும்போல திணைத்து திணைத்து வெந்தான்.

நியா முற்றத்தின் ராணி அருகே அமர்ந்த பால் அம்மை உண்டது கூடக் கவனமாகத் தொகையினைத் திணைத்து திணைத்து தா வந்தது. பழரசம் தரத் தன் தெளி கதறவங்கி

● நியாக வங்கப்பன், துவ காதலும் ஒரு சேர அமைப்பெற்ற நியாக வங்கப்பனும் பழகாத்கட்டப் போனபுய அருமைவான தாகவாக திரு விக்கிரமன் படைத்திருந்தார். மணியம் சேவனின் ஒளியங்கன் தாவதுக்கு மேலும் அழகு சேர்த்தது. போடிதாங்கிக்ஞாள் என். கவைய முகமது

● கதலி - தூங்கடாய் நிறுவனங்கள் இணைத்து நடத்திய குழந்தைகளுக்கான போட்டியில் முதல், இரண்டாவது மூன்றாவது பரிசுகளைப் பெற்ற வங்கப்பன். ஆனந்தி, கண்ணல் ஆயிப்பாருக்குத் தவா ரு. 1) சேரமாதேவி வங்கன் இனப் பரிசைக்கிறதது. பரிசைக் கவோவாகன் இத்துடன் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

வங்க பி. பூவினாசன், காரியதரிசி (கவோவாகன் குழந்தைகளுக்கு அனுமைய் படுகிட்டது. கவோவ வங்கன் கவோபுகு தந்தி. ஆர்த்தி)

● கிசிக்மெட் கதலையம் பகுதி முகம் "சேரமாதேவி" செய்த திரு செ. கத்திரசேகர் அவர்களுக்கும் தயாரித்த குண்டுமணி அவர்

அருகில் இக்கியோ ஒரு வாய் தன்னிராவது கெடக்கூடாது! காவனர்கள் பக்கம் திரும்பி 'தன்னிரி. தன்னிரி' என்று தலிபுற்ற லூர் விக் செட்டாக். காவனர்களின் அவட்டிய தொக்கும் ஏனாக் சிக்குப் அவனது பழ் கடைத்த கண்களின் மயிலே சித்திரமாய்ப் படுத்தான். அப்படியே மயங்கிச் சாய்ந்தான்.

புனவர் போவங்கையார் வந்திருப்பதை ஒரு காவனன் வந்து தெரிவித்தான்.

"ஓ... புனவர் போவங்கையாரா? உடனே அழைத்து வா." சோழ மன்னனின் தெஞ்சிக் வெற்றியின் இறுமாப்பு இறுகிறது. போவங்கையார் சேர மன்னனின் சிறந்த நண்பராவதினோ? ஒருவேளை சேர மன்னன் விடு தலி செவ்வ வேண்டுமோன் விடுக்க வறு கிருமோ?

"ஆகா, அருக. புனவர் பெருமகனாரே! உம் வரவாக இத்த அரண்மை பெறுத் பெறு பெற்றது" என்று சோழ மன்னன் புனவரை வரவேற்றான். தாட்டிக் சிக் உட்கரும், போகிக் வெற்றி பெற்றும் சோழன் சேர மன்னனிடக் கைநி திணியேயே அடைத்து வை திருப்பதை உணர்த்தவே புனவர் போவ்

தலைமில்லீழந்தாற்போல...!

கனகாதும் அழகுறப் படம் வரைந்த திரு
நாரு அயர்களுக்கும் ஈனது மனமார்த்த
நன்றி. குழந்தைகளுக்குப் பயன்படும் அன
லில் வைப்பிட் செய்துவிட்டேன்.
செரோ-10 மெஜர் தாசம்

● 'ஓரம்போ-1 (தலைவங்கம்)க் அகில இந்
திரா ரேடியோவில் 'ஓரம்போ-1'க் கவ
யத்து வாய்விய நீங்கள் ஓரம்போ-1க் கவ
நல அரசியல்வாதிகளின் ஓரம் போல் வக்
வாழ்த்து வாய்வாகம் நகல்தொர் எடுத்திர
லெனியிட்டதாம்... அரை மனத்தம்-உக்
லெனப் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.
திருச்சி-20 கிரீடா மனாசம்

● ஓரம்போ! 1-2 தலைவங்கம் சுமார்:
'அநொ என் கீட்டுக் கரை மேல் நீப்பத்த
துடன் கீட்டுக்குத் தீவங்கம் கட்டொத்திருக்
கிருவே அவந்தான் என் பிங்குகன் தாக்
வரிதும் அகில யோநிலவன்' என்று சொன்ன
கதைவாக இருக்கிறது இந்தத் தலைவர்கன்(?)
கொண்டுள்ள பதவிப் பித்த.
தருமா-7 காத்தி ஆரமம் கிருஷ்ணம்

● திரு. பூ. என். ஆர். ராம் அவர்களுடன்
காணப்பட்ட பெட்டி சிபி சிபென்டாகியது.
அதுவும் நேராவின் ஆட்சி கவித்த
இக்கட்டான நிலையில், அரசியல் சாண திய
னகரப் பெட்டி கண்ட கவிக்கு ஒரு
கோட்டு. 'அரசியல் சாணத்ததைப் பற்றி
நான் பேசத் தயார். அரசியல் பேச நான்

கவனம் அங்கு வந்திருந்தார். நட்புக்கு இவர்க்
கணமாகத் தாம் சேர மன்னன் எப்போடு
பட்டினமும் விடுவிய வேண்டும் என்ற கண்
னத்திந்தான் அவர் துணித்து சோழனின்
அரசவைவினான் நுழைந்திருந்தார்.

"புவவரே, அடியேன் தங்களுக்கு ஏதே
னும் செய்ய வேண்டியது உண்டா?"

புவவர் புவவர்க் கித்தார். கத்தறித்தொர்
காலத்தை வேண்டி கிப்பி அது. அதில்
அடக்கமும், அமைதியும் நிலைத்து போகலாம்.

"இனிமைய நாடி ஒடும் கக்கமும், பழுத்த
மரத்ததைத் தேடி கரும் புல்களும் போக்
மன்னன் அரசவைவை தாடி கரும் புல
வர்க்கள் வாரியம் இக்காது வருவார்களா?
மன்னன்! நீன் வெற்றியை, நீன் போகிக்
கிறப்பம் 'கவையி நாற்பது' என்ற நான்க
இயற்றியுள்ளேன். இவைகை தத்தான் நீன்
பெருமைகை இத்திருக்கை அறிவக் கரும்
ஒரு காவியப் புல்குக் கிடைக்கும்."

"அப்படியே ஆட்டமும் புவவரே!
நான் கண் இப்பொழுதித - இத்திருச் சை
வடிபுள்ள தருவாத்திக் ஆரம்பிக்கவையோ
தமிழ்த் தாகம் எடுத்தவனுக்கு வேறு தாகம்

விருப்பவியை. கந்த அவகில் வர்க்கன். தம்
தொழிலக்கு அளர் தரும் மதிப்பைக் காட்டு
கிறது.
சென்னை-43 கதாசர்

● அ. இ. தமிழ் எழுத்தாளர் மாதாடு
தந்த அவகில் தங்குக் மெத்திருக்கிறார் திரு
ம. ராஜேந்திரன்.

வேறுபட்ட எடுத்துகடலோர் ஆயினும்
அனைரும் ஒரே கக்கத்தில் இனிந்து
தத்தம் உக்கைகளுக்காகப் பாடுபடவாமே
செப்பதாம் அவரது கட்டுரைவின் கைமக்
எடுத்த எக்பது தங்குமப் புரிந்தது. கட்
டுரைவின் கைமப் பத்தி இதனை அவ்வகத்
கையோடு குகமகக் உணர்த்துகிறது.

சென்னை புத்தகோர் கப்பிரமலியம்,
இனிச்செயலாளர்
அ.இ. தமிழ் எழுத்தாளர் கங்கம்

● "பெண் எழுத்தாளர் கங்கம்" என்று
தகக்கவைக் கட்டுரை எழுதிப் கைமம்
தகக்கவை எழுத்தாளர்க்க் கங்கம் ஒன்று
ஏற்படுத்தித் தலைவராக்கிடலாம் என்று
எண்ணுகிறேன்!
பக்கலா! ப. குர்த்தி

● 'வட்டமேகை' பத்தியில் 'குற்றாததை
மறக்கலாம்!' என்று தலைப்பு வரைவதற்குப்
பதிக் 'குற்றாததை மறக்கலாம்!' என்று
தங்கம் இவியர் 'வ'வுக்குக் காக் வாரிக்
மறக்கலாம்?
கேதா
குரே-மட்டை

ஏறுமனரே? நன்னது செய்ய சேரம் காவம்
பார்க்க வேண்டாம்."

புவவர் பாட ஆரம்பித்தார். மன்னனின்
முகம் சற்றே ஒகியாகத் திறந்தது. சோழ
மன்னனையும், அவனுடைய நாட்டு வளப்
பத்தைதும், அவன் பெற்ற வெற்றிகளையும்
நிறுப்பித்து அமைத்த பாடல்கள் வரிசை
பெற்றன. சேரனின் பாணப் படைவழத்
துக்கி சற்றே வெற்றி பெற்ற தக் வாரியப்
படைகைச் சிறப்பித்துப் பாடிவதைக் கேட்ட
மன்னனின் முகம் சற்று கரிவத்தாக் கிட
கித்தது.

"இதைச் சேரமா நெக் கேட்டிருக்க வேண்
டும்" என்று எண்ணினான். வெற்றி வெற்றி
தெருகிக் காத்தது. "என்னை அன்று உதறி
துயி, இன்று உன் மனாசை கதிகைப் பார்க்.
ந் அடையப் போகும் கதிகைப் பார்க்."

மன்னன் அருகே ஒரு கிரீசு கத்து நின்றான்.
அருகிக் தெருக்கி கிஷ்பத்தைச் சொன்
னான்: "அரமே, நான்கன் சென்றும்
கூப்பெ சேரமாதெறி தெருப்பிக் கிஷுத்து
பிராணத் தியாகம் செய்து கொண்டார்."
அரசனின் முகம் இறுகியது. பொங்கக்
வார் பாடலை நிறுத்தினார். "நீர் தொடர

[illegible]

എല്ലാ വർഷവും ഏപ്രിൽ 15 നാണ്.

— **United Way**

தான் அங்கு தம்மை மறந்துவிடுபதால் என்
வதென்ப பிரச்சனையும் தீர்த்துவிடப் போவ
தென்று. மாறாக உடல் திணிவெடுக்கைய
பற்றிய பிரச்சனைதான் உண்டாகும் என்பதை
இந்த மருந்துகளை உபயோகிப்பவர்கள்
உணர வேண்டும்.

பேரவையின் பேரகவரின் மருத்துவத்துக்கு அடிதளமாகி விட்டால் அளவெனில் மகிழ்ச்சி நினைத்து பி.சு.கே. குழு வரவு செலவு கருப்பெழுது உண்மையாகிறது!

லலிதா: மருத்தடிமைப் பழக்கத்துக்கு ஆளாகிவிட்டால் அதனினு விடுபட முடியாது என்பது சரியேயில்லை. ஆனால் அது மிகவும் கடினமான செயல்.

மருத்துவமனையில் படுக்கத்துக்கு ஆளானவர் என்று ஏதோ சூத்திரவாணிகள் போன்ற வேறுபாடு ஒதுக்கிவிட்டு மனப்பான்மை தற்போது நமது சமூகப்பதில் காணப்படுகிறது. பெற்றோர்களிடையே தங்கனது மனம் அடங்கிய மகளை ஏதோ ஓர் இனக்கூற்றாகப் பாராட்டுவது வலதுவதனால் என்னுடையோர், இப்போக்கு மிக மிகத் துன்புறுக்கிறது.

மருத்துவமனைப் பழக்கத்துக்கு ஆளான வர்நின் அரசலிடைத்துச் சென்று, அங்கு தாபம் காட்டி, அவர்கள் இப்பழக்கத்தை மெற்கொண்டதற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை மனேத்துவ ரீதியாக ஞானப்பந்து அதன் தியர்த்தி செய்ப அவர்களுக்கு திருவுதவனை ஞாயம் அவர்களது மனத்தில் இரு பாதாங்கர்ப்பு மனப்பாங்குமைய வர லாழத்துச் செய்து அவர்நின் இப்பழக்கத்தினின்றும் கீட்டறவிடவாயம், இத்தகைய சிந்தனை அளிப்பதற்கான மனேத்துவ தியுள்ளதன் மேற்பார்க்கவாயம், சம்பமாந்ரவாயும் அங்குக் கூடிய லாஸகயில் ஏழாந்ரவ லுசதி தியவங்கன் திருவப்பிட வேண்டும், இத்தகைய தியவங்கன் மனதோம் மருத்துவ மனாக்ரு (Mental Hospital) த்துங்கன் லுத்ததற்கான அங்குப் பக் கூச்சம்

⁴ 'ਜਾਂਦੀਆਂ' (ਜਿੰਨੀ ਕੁਦਰਤੀ) 'ਜਾਂਦੀਆਂ' ਨਾਮ ਦੇ ਹਨ।

‘எங்கள் சரீ போதும்போதே அம்
செலாவர மேகந்திகை? பெண்பாக்கை ஊருக்கு
போகோம்.’

“காலியாங்கம்ம சூகோ சூருகித்த மெய்யா
கயித்தாநா இலாநா மலிகிநா.மய்யாநா மய்நி
தாநா பு.கயிநா, தாநா, தாநா”

2. **Methodology**

படும் பெற்றோர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக இருக்கும்.

கேள்வி: அமல் இத்திக ரிதியாகக் குத்துக்கொண்டால்
மத்திய ராணுவ, மரினாவிடையிலே தோளில் மருத்துவ
ததுளம் பழுதில் மருத்துவ சாதகம், செல்லும்
பழுதில் மருத்துவ, மருத்துவ ரிதியில் கூட இல்லை
பழுதில் மருத்துவ ரிதியில் அளவுக்குப் பிழைகள்
தாக்கம் கூடுதல் ௭-ஆகிய பதிலிதகம்
புள்ளி விவரங்கள் கொண்டு இருந்ததால்.
இத்திக மத்திய துறை

யுதிதா : இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட செய்தி. சென்னையில் எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் இத்தகைய மருத்தடிமைப் பழக்கம் அதிகமாக உள்ளதாகக் கருதப்பட்டதோ அத்தகைய கல்லூரிகளை மூக்கிய நிபந்தனையாளர்களாகக் கொண்டு, சென்னை கல்லூரி மாணவ மாணவிகளிடையே மருத்தடிமைப் பழக்கம் எந்த அளவுக்குப் பரவிவுள்ளது என்று சமீபத்தில் ஒரு புள்ளி விவரம் தயாரிக்கப்பட்டது. அப்படி யொன்றும் பெருந்த அளவுக்கு நமது கல்லூரி மாணவ மாணவியர் இப்பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமென சொல்லப்படுகின்றது.

ஏதோ ஆய்வதில் ஒரு தடவைகள் மட்டும் இயக்குதல்கள் உபயோகப் படுத்திவிட்டுப் பிறகு நிறத்தி விட்டவர்களை பெயராக மருத்தமமைப் பழக்கத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்று முத்திரை துத்திவிட்ட கூடாது.

கேள்வி: மேல் தரப்பட்டிருக்கிற இந்த பக்கங்களில் மாணவர்கள் ஒன்பதாவது வகுப்பு போதனை மூன்று ஆகிய நமது மாணவர்களையே பரவுவதாகக் கூறும் (மேலது பக்கம்)?

மத்திய தலைநகரம் பெங்களூருவை அடுத்து வரும் இரண்டாம் பெரிய நகரம் திருச்சூர்தான். இங்கு பெங்களூருவை விட அதிகமான மழை பெய்துள்ளது. இங்கு பெங்களூருவை விட அதிகமான மழை பெய்துள்ளது. இங்கு பெங்களூருவை விட அதிகமான மழை பெய்துள்ளது.

ஆனால் Drug Peddlers என்று சொல்வதற்கும் போதைப் பொருள் வியாபாரிகளின் இம்மாதிரி மேல் நாட்டு மாணவர்களின் விவரத் தகவல் கருவினால்தான் பயன்படுத்தவதாகக் கௌரவிப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய சமூகாயப் பிரச்சினைத் தீர்ப்பதில் அரசுக்கும் பங்குண்டு. சில சமரத மருத்துக் கடைகள் (Retail Medical Shops) அங்கோரம் பெருத மருத்து வர்களில் சரியான 'பிரிஸ்கிரிப்டன்' இன்றி இத்தகைய போலத மருத்துகளை விற்பனை செய்பக் கூடாது. இம்மாதிரி மருத்துக்கடைகள் சரியானபடி விற்பனை செய்கின்றனவா என்று அரசாங்கம் தீவிர பாகக் கண்காணிக்க வேண்டியதும் அவ் இயல்.

© 2007 Pearson Education, Inc. All rights reserved.

புறநாடுகளை, உடல் உயிர்மீறல், உயிர்மீறல், உயிர்மீறல்

கல்கி
ஆகஸ்ட் 26²-இதழில்
லக்ஷ்மி
எழுதும்

பூக்குழி

புதிய தொடர்கதை
ஆரம்பம்

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் விஜயகாந்தன்

7. பேத்தி பிறந்ததான்

சிங்காரம் வந்த கொலந்தைக் கண்டு டாஸியல் பாதிரியார் என்னமோ ஏதோ என்று பயந்து விட்டார்.

"வா வா, சிங்காரம்! உங்களைப் பார்த்ததால் நடம்பு சரியில்லாதவன் போலிருக்கிறது. எங்கே இவ்வளவு அவசரமாய் ஓடி வருகிறார்? முனையில் சற்று உட்காரு..." என்று சிங்காரத்தின் தோளில் தட்டிக் கொடுத்த ஒரு சொபாஸில் உட்கார வைத்தார்.

"உடம்புக்கு ஒண்ணுமில்லவே... எனக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை வேணும், நான் படிக்கவும் இல்லை... தீங்கதான் எனக்கு உதவி செய்யணும்" என்று சொல்லி முடிப்பதற்கு முன் இரு கைகளிலும் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு தோள்கள் குறுங்கு அழுதான் சிங்காரம்.

"ஓ! கம் பாய்!" என்று அவளை அணைத்துக் கொண்டு குழந்தை போல் ஆறுதல் தந்தார் டாஸியல் பாதிரியார். "என்ன நடந்தது! உங்கன் மொழி தான் எனக்குத் தெரியும். உங்கள் வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் எனக்குப் புரியுதே இல்லை... என்று வான உதவில்தான் நான் உங்களுக்குச் செய்யக் கடமைப்பட்டவன், சொகுஷ், என்ன நடந்தது?" என்று ஆர்வத்தோடும் அன்போடும் கேட்டார் பாதிரியார்.

"உனக்கு என்ன தரட்டும், கொஞ்சம் திராட்சை

மது தரட்டுமா? உனக்கு இந்த மனநிலையில் அது கொஞ்சம் தங்கலாயிருக்கும்..." என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து போய், இரண்டு அழகிய முக்கோண வடிவக் கண்ணாடிக் கிண்ணங்களில் செத்திர திராட்சை ரசத்தை ஊத்தி இரண்டு கைகளிலும் ஏந்தி வந்தார் பாதிரியார்.

சிங்காரம், அவர் தனக்குக் கொண்டு வந்து தருவது என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளாமலிருந்தவன் திடீரென அந்த அறிந்த பயத்து போல் எழுந்து நின்று வாயைப் பொத்திக் கொண்டு, "சாமி, சாமி அது எனக்கு வேளும்..." என்று பதறித் தடுத்தான்.

கைலியிருந்த கிண்ணங்களில் தனக்கும் சிங்காரத்துக்கும் தருவேயிருந்த அட்ட மேஜை யின் மீது வைத்துவிட்டு மணிகன் குறுங்கு வது போல் உள்ளடங்கிச் செத்திரவாது டாஸியல் பாதிரியார் மீறிய நாத்காணியில் உட்கார்த்து சிங்காரத்தைக் கண்ணன் பளபளக்கப் பார்த்தார்.

"சிங்காரம்... நான் உங்களைக் குடிவாரனுக்கி விடுவேன் என்று பயப்படுகிறீர்? அந்தப் பயம் நம்மவதே! ஆளுதும் இது ஒரு நாகரிகம் என்பதாலும், நம்மது என்பதாலும் நீ இதைப் பருகலாம், என்னைப் போய் ஒரு பெரியவன் தரும்போது வேண்டாம் என்று மறுப்பது எங்கள் மரபுப்படி, மரியாதைக் குறைவான காரியமாகும்" என்று அவனிடம் சொல்லும் போதே இவர்களின் மரியாதை மரபுகள் பல நம்மக்குத் தெரியாதிருப்பதை நினைத்துக் கொண்டு சித்திரார் பாதிரியார்.

சிங்காரம் தயங்கியவராதே, மரியாதைப் பண்பு கருதி அந்தத் திராட்சை ரசம் நினைத்த கண்ணாடிக் கிண்ணத்தை எடுத்துக் கைலிய் வைத்துக் கொண்டு அந்த அழகை ரசித்துப் பார்த்தான்.

"சிங்காரம் - உனது நலனுக்காகவும், உன்மன அமைதிக்காகவும்" என்று சொல்லி

டாஸியல் பாதிவிளர் மதுரை உதித்திருர். சிங்காரமும் புண்ணை சென்று அவை மேலு லாகப்படுகிறார். அந்தைக்கவிதமாவேனா. அருவருப்பாகவோ அதன் குடியும் மனமும் இப்போதென்று தெரிந்து அவன் அதை ஒரு மட்டு பருகித் திருப்பியும் வித்தான்.

"பார் இப்போதே உன் முகத்தில் ஒரு சந்தோஷமான மாறுதல் தெரிகிறது. சொத்து உனக்கு என்ன தெரந்தது. ஏன் உடைத்து போனது போன இருக்கிறது?" என்று மேலு வான் குறியில் மறுபடியும் வினாவித்தான் டாஸி யல் பாதிவிளர்.

"ஓய்... நான் உடைந்ததான் போயிட்டு. உன் அங்குத்தை மேலே விடிரா தத்தியேனே கேட போட்டேன். அதுக்கு வறக்காடவும் மட்டாம்படி கட்டணத்துக்கும் ஸ்திரீகண்ணக்கிறேன் பணம் தேவைப்பட்டது. துபாஷ் தெரிவிக்கவே உங்களுக்கு. அவர் கிட்ட போய் முப்பத்தியிரம் ரூபாய் கூடுதலாகிவிட்டேன். அதுவு சந்தோஷமாகத் தான் கொடுத்தார்... ஏனோனோ காலித்த திலை எல்லாம் கைபெழுத்து வாகுங்கிட்ட டாகு. நம்பகா நம்பிப் பணம் கொடுக்கிறார்களே. அவர்களை நம்பிக் கைபெழுத்துப் போட்டா நம்பிக்கையென்று தெரிக்கோ..."

"ஓ... இப்படி... என்ன தெந்தியில் கண்ணத்துப் பெருமூச்சேறித்தான் பாதிவிளர்.

"இப்ப தாது வருஷமாச்சான் கட்டியேனா... சொத்துக் கூடணக்காக டிக்கி வரக்கி என் சொத்துதையெல்லாம் ஏதத்தியேனே கொண்டு வந்திட்டான்..." என்று தனது விருத் தாத்தவன் முழுக்கதையும் சொக்கி நடித்தத் தன் குனிந்து உட்கார்ந்திருத்தான் சிங்காரம்.

"சைத்த இப்ப சொத்து போனதால் பத்திக் கணியிலேனே. அவ்வளவு கட்டப்பட்டிருக்க சொத்துக்கொண்டு இப்படித் தான்போனும்... ஆறு. எம்... என்னுடைய வேறே ஏதாவது தீவனத்துக்கு உத்தியோகம் பார்க்க லுடியாதா? ... என் பெண்டாட்டிக்கும் குழந்தைக்கும் மானமா ரெண்டு பேர்களைக் கஞ்சி வைத்த லுடியாதவனு தான் இருக்கிறேன்" என்று சொடுத்த புயம்பிக் கொண்டிருத்த சிங்காரத்தைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருத் தது அவருக்கு. சிங்காரத்தின் குடும்பப் பெருமைகளையும், அவனது தகப்பனார் மரு டோசை பிண்ணியில் உதார ருணக்கங்களையும் என் னைப் பார்க்கப் பாதிவிளர், "உன் முன் நேர்க்கை நேடி வந்தத் சொத்து போனதும் அவர்கள் நேடிவைத்த புண்ணியம் போய் விட்டது" என்று பரிவுடன் அவனது தலையை வருடினார். "சிங்காரம்! கலியாப்பாட்டு, உனக்கு இந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே உத்தி யோகம் போட்டுத்தரேன். உத்தியோகத்திலே உயர்வு தாழ்வு சேடவாது என்று எனக்குப் புரியாது. அவ்வளவு தன்மைக்கும் திறமைக் கும் ஏற்பத்தான் அது அமைக்கும். நீ ஆரம்பக் கல்வி கற்கக்கூட முடிக்கிறேன். அதுவுமே இப்போ உனக்கு ஒரு பிள்ளை வேலை போட்டுத் தரேன்... நீ சொன்ன மாநிலி மாநடுதொட உன் குடும்பம் கஞ்சி குடித்து வராத இது போதும்... பிறகு பார்க்கிறோம். ஆண்டவன் தன்வழி காட்டு வான்" என்று அவனுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தான் டாஸியல் பாதிவிளர்.

மாநாடு கோயிலின் மணி முழங்குகிற ஒசை அவர்களைக் கொண்டு விடியது எனவும் பிறத்ததற்கான அறிவுறுப்பேற்றது என்று என்னிடம் சிங்காரம் மயிற்செயும் நம்பிக்கையும் பொங்கப் பாதிவிளர் பாதவன்னிடம் காண்டாங்கொண்ட விருத்த கும்பிட்டான்.

கேடவகாரர்கள் சிங்காரம் எதிர்பார்த்த படிவே பெரிய வீட்டை ஏவத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அத்தத் தெருவின் இருமுக்கி னும் ஊர்கள் கூடி வேடிக்கை பார்க்கினர். செட்டியாரும் தலையாசியும் அயிலையும், டகாவிச் செவனூமாபு வந்து அந்த வீட் கூடவே முற்றுகையிட்டனர். தலையாசி தன் கலுத்திக் கூட்டத் தொங்கும் தழுவை முழக்கி மருடோசை பிண்ணியை மதறுகிய சிங்காரம் பிண்ணிக்குக் கொத்தமாக, மேற்படி தெரு, மேற்படி என்னுள்ள வீடு ஏவத்துக்கு வருவ தாக ஊர்திய அறிவிப்புச் செய்தான்.

"மருடோசை பிண்ணியைப் பாசியாள் குடிக்க கொடுத்த கூடக்கொடி அம்மான் மேற்படி வீட்டை ஏவத்துக்கு எடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்" என்று அறிவித்தது. கோண்டியின் சாரி யின் தாய் வந்திருப்பதாகக் கம்பிரமாகக் கூட்டும் கூறிக் கொண்டு வந்தவங்களு முகத் தொடு வினாக்கு எம்மி தொன்றிருர் அப்போ. தன் வீட்டுத் பிண்ணியில் வெள்ளியிலான சேத்திலைப் பெட்டி உதைய கொணையும் வந்த வித்திருத்தான்....

"என்ன தந்தான் என்னைவோ?" என்று தொட்டதது வழியாகப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு லுடிப்போனும் சிங்காரம், அவனுக்கு உத்தி யோகத்துக்கு தாழியாவிட்டதாம், சிங்காரத்

"'சிபுக்கு ஒரு வர வந்தியோம்'
பேரார் துண்டிப்பதற்கு முன்பே துண்டி
வர வந்திருக்கிறோம்!"

எத வேலிக்குச் சொந்தக் கொண்ட பாதிக்க
யார் அவரை மற்றவர்கள் வாரும் வேலிப்போ
வண்ணம் தனது அந்தரங்கப் பணிப்பாணிக்
என்றே பெயரில் தன்னுடன் எப்போதும்
வைத்துக் கொண்டார். தடைமுறையில்
அவனுக்கு ஒரு வேலியும் இல்லை. உள்வே
அவனது நெடுநாளைப் கூடையால் ஆக்கியும்
எற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில் தானே சிவ
புத்தகங்களை வாங்கி வைத்துப் படித்துக்
கொண்டிருந்தான் சிங்காரம். அவனுடைய
ஆர்வத்தைக் கண்டு டானியல் பாதிக்கியார்
தினசரி அவனுக்கு ஒரு மணி நேரம்
ஆங்கிலம் போதிக்கத் தீர்மானித்தார்.

பள்ளிக்கூடம் முடித்து மாலை வீடு திரும்பி
பிக்கொண்டிருந்த சிங்காரத்தை வழியிலேயே
மறித்துப் பிடித்துக் கொண்ட விளக்குச்சுரமியி
லாயினி நடந்த விஷயங்கள் குழுவைதழும்
சிங்காரத்துக்கு விளக்கிக் கொடுக்கிச் சொந்த
யின் பெருந்தன்மையையும், சிங்காரத்துக்கு
அவன் சொந்திருக்கும் பெருமையையும் கர்வ
காணப் படித்தார். அந்த அன்பான சிங்கம்
10 மணிக்குத் திரும்பிவராமல் கொடுத்திருக்க

கொண்டிருக்கலாமா என்று உருக்கமாகக்
கேட்டார். நடந்ததை வெல்லாம் மறந்து
சிங்கம்மாயிடம் மன்னிப்புக்கேட்டுக் கொண்
டும்படி விளக்குச்சுரமியி சிங்காரத்துக்குப் புத்தி
மதி கொன்றார்.

சிங்காரம் குனிந்த தலையுடன் அவர் சொல்
வதை மெனமமாகக் கேட்டுக் கொண்டாரும்
'இந்தப் பொட்டச்செகிடம் எனக்கு இருக்
கிறது என்பதற்காக நான் ஒன்றும் பணித்து
போக முடியாது' என்றே மனத்துடன் கதறிக்
கொண்டு நடந்தான்.

"சாமி, உங்க திவாங்கியெம்மாம் எனக்குப்
புரியுது. இந்தக் குடும்பம் இந்தச் சொத்து,
இந்த என்க இலக்கணோட எல்லாம்
எனக்கு இனிமே ஒரு தொத்தலும் விடை
வாது. சேவதையெம்மாம் அந்த வீட்டை
ஒத்ததிலே எடுத்தா அது அவங்களுக்குச்
சொந்தம். அந்த வீட்டு லாசற்படிவையக்
கூட நான் மிதிக்க மாட்டேன். நான் எங்கே
யாவது ஒரு குடிசை வீட்டுக்குப் போலி என்
செய்ததில்தத்தினே குடும்பம் நடத்துகெனே
தவிர இன்னும் தயைமே வாறு மாட்டேன்"
என்று உறுதியாகச் சொன்னான் சிங்காரம்.

"தம்பி! உனக்கு யார் மமியே இவ்வளவு
கேடைய? உன் சிங்கம்மோ அந்த வீட்டை
ஒத்ததுக்கு எடுத்து உனக்குப் பிறக்கப்
போகும் மகன் பேசினேதான் எழுதி வைக்கப்
போறதாகச் சொன்னான்....." என்று
எடுத்தோ திவாங்கியின் எடுத்தோதில
வாறு சிங்காரத்தைத் தோப்புப் பக்கம்
அழைத்து வந்தார்.

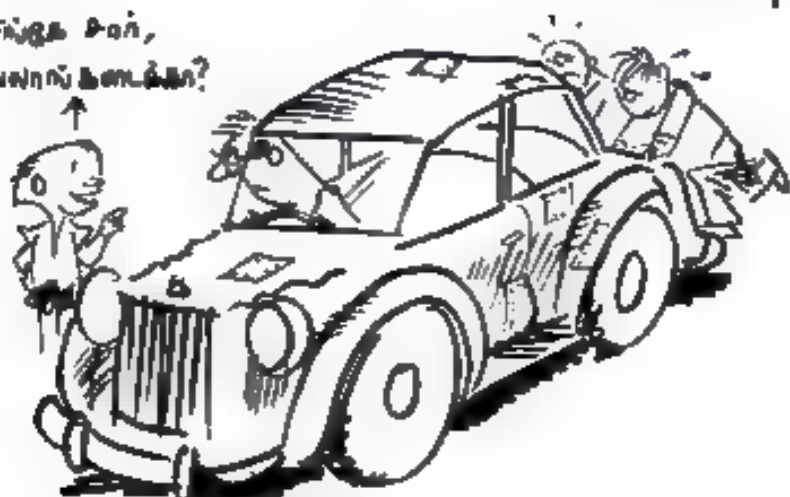
அப்போது அந்த நேரம். இதுபோன்ற
சாயங்கால மயக்கத்தில் மதுசேகர் சிங்கம்
மோடு தாம் வார்த்தையாகக் கொண்டு
நடந்துவிட்ட பழங்கால நிழல்செய்யை போன்று
இப்போது அவரது மனமேடு தான் உவாவு
வதை என்னி மிழ்ச்சியோ வருத்தமோ
இன்னமாம் வாழ்வின் மத்தகாசத்தை அதுப
வித்துச் சித்திதான் சாயியார்.

அந்தச் செக்கின் பிசுவன்களில் நிழல்கள்
போல் தெரிந்த சாயியாரையும் சிங்காரத்
தையும் தூர்த்திவிருந்தே எண்ணிட்ட சாந்தி

தர்ம சிவந்தம்

தம்பி!

எங்கு சென்,
கிழவனா கிடைக்க?

மதி. "தம்பி... ஓ! சாயியாரே... ஓடி வரங்க... ஓடியவங்க... அழுதுகூடப் போன கொந்தை போதந்திருக்குது... மருடேசம் பிள்ளை போதக்கப் போறான்னு தென்கக்கிட்டிருந்தோமே அம்பினை அம்மா தான் வந்து அவதாரம் பண்ணி யிருக்காங்க. ஓடியவங்க, வந்து பாருங்க கொன்...." என்று கூலியவாறு ஓடியவந்தான். வாய்க்கால் கண்டவருகே வந்து கொண் டிருந்த சிங்காரம் நின்ற திரும்பிக் காற்றில் மிதந்து வரும் காந்திமதியின் குரல்த் தெனி வாகக் கேட்டான். தென்னை மரத்தின் கீற்றுக் காற்றில் சலசலத்துச் சிரித்தன.

"இதே மாநிலி ஓர் அந்தி நேரத்திலே தான் அம்பினை அம்மான் பிறந்தாளாம். இதேபோல் ஓர் அந்தி நேரத்திலேதான் அப் பானின் மடியில் தலையைச் சாய்த்த அம்மா உயிர் பிரிந்தாள். அதே இடத்தில் அந்தக் கட்டிலிலே அழுதுகிடந்தே அம்பினை வந்து அவதாரம் பண்ணியிருக்கான்-அம்பி னைன்றுதான் பேரு வைக்கணாம்" என்று அய்யையாரிக் கிறவி கொள்ளும் பேத்தி கொண்டுவிட்ட குரலையத்தில் கூரக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

என்று நேரத்துக்கு முன் தனக்குச் சொந்த மில்லாத இந்த வீட்டில் அடிபெடுத்துக்கொண்ட மாட்டென் என்று சங்கதிபித்துக் கொண்ட சிங்காரத்தைக் கூடத்து அறையிலிருந்து அம்பினை அம்மானே அழைப்பது போல் புதிய குழந்தையின் குரல் வீசிட்ட சத்தம் கேட்டு விட்டுக்குள் பாய்த்து ஓடினான் சிங் காரம்....

ஓடு திறைய மறுபடியும் பெண் மக்களே பாட்டிமார்க்காகவும் பேத்திமார்க்காகவும் குழந்திருப்பது போவவும், இந்தக் குடும் பத்தைச் சேர்ந்த ஆண் மக்களே அருகிப் போய், அங்காரம் குன்றி ஊழியம் புரி திறவர்களாகிவிட்ட உண்மை பகிர்செதை தெரித்துச் சிங்காரத்துக்கு.

பிறந்தது பெண்ணானது குறித்துக் கொள்கைக்கு மிகுந்த ஏமாற்றம். பிள்ளைக் குழந்தை பிறந்தால் மருடேசன் என்று பேசிட்டு, தன் தோளில் ஏற்றிய கைமகளை யெல்லாம் திருப்பிக்கொடுத்து விட்டுப் போக வேண்டும் என்ற அவசரத்தில் அய்யவா ளாற்றது கொண்டிருக்கிறான் கோதை! இங் ளும் எல்லாவுகாலம் துணைகொடுப்பிற்று உயிர் கமத்து வாய்ந்தவது என்ற ஏக்கம் தெஞ்சிக் கொண்டக் கண்ணத்தில் எவ்வளவு வினாக்கள் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"ஆண்களும் பெண்களும் என்ன வித்தியாசம்! ஆண்டவன் படைப்பிலில் சிங்ன வித்தியாசம், அன்புக்கும் பகைமையும் என்ன வித்தியாசம்? அன்புவித்துச் சொல்லுமிதேன் சிங்ன வித்தியாசம்!"

என்று தானம் போட்டு உதராமான் கதையி லின் பாடிச் கொண்டிருந்தார் வினாக்கூசாமி.

மத்தும்

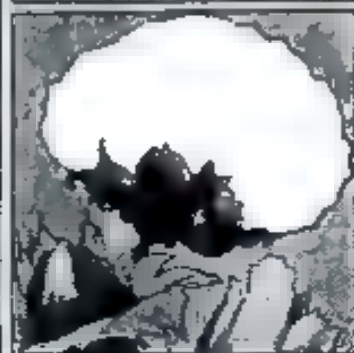
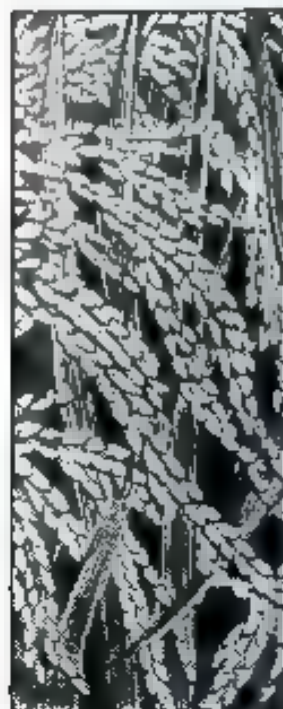
அடுத்த வாரக் கல்கி சீறுகதைச் சீரப்பிதழ்

நவரசக்
கதைகள்
எழுதுவோர்:

ஆரீன் : அற்புதம்
பி.வி.ஆர் : கோபம்
சீவசங்கர் : கருணை
புஷ்பா தாங்ககூரை :
சீருங்காரம்
கோவி மணிசேகரன் :
ஜீரம்
ராஜேஷ்குமார் :
சாந்தம்

பாலகுமாரன் : பயம்
பி.ரங்கநாயகி : அருவரும்பு
கி.ராஜேந்திரன் : ஷாஸ்யம்

சிறு விவசாயிகளும் உயர்ரகப் பயிர் செய்து
அமோக விளைச்சல் பெற்றிட

ஐ.ஓ.பி.யின் சாகுபடி கடன் திட்டம்.

நெல், பிளக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு, சோளம், வாழை, பிளகாய்-நீலகன் சாகுபடி செய்வது எப்படியானாலும் தேவையான விதைகள், உரம், பூச்சி கொல்லி மருந்து போன்றவைகள் வாங்க ஐ.ஓ.பி.யின் சாகுபடி கடன் திட்டம் வரை செய்யும்.

ஒவ்வொருவரின் தேவைகளையும் அறிந்து, குறித்த காலத்தில் குறைந்த வட்டியில் கடனுதவியளித்து சரியான முறையில் சாகுபடி செய்ய உதவுகிறது ஐ.ஓ.பி.

கிடைக்கும் மகனிலிருந்து பெற்ற கடனை கலையாகத் திருப்பிக் கொடுத்தலாம். உங்கள் விவசாயம் செழித்தோங்க வேண்டிய ஆலோசனைகளை அளிக்க விவசாய

அதிகாரிகள் ஐ.ஓ.பி.யின் பல கிளைகளில் உள்ளார்கள்.

உங்களிடம் நாங்கள் வேண்டி வந்தெல்லாம், கடின உழைப்பு, தளராத முயற்சி, நவீன முறைகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம்,

அருகேயுள்ள எமது கிளைக்கு வருக —
வாழ்வு மலர் அழிகாட்டும் அரிய பல திட்டங்களைப் பெறுக.

இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் பாங்க்

உங்கள் வாங்குகிறோர் உதவும் நண்பன்.

-104/354,770,700

சுமந்தா

அத்தியாயம் 2
கைவரப் பிரயாணம்

“என்னைது” என்றுள் நினைகம்.
“சித்திரமணியில் எடுத்தேன். எண்பத்து
அஞ்சு ரூபா, வெளி நாட்டுச் சரக்கு
கட்டப் பார்த்தேன். உங்களுக்குத் தண்ணாடு

பெண்! அலாபத்தினாலும் இவ்வியங்க! *
 வந்தவர்கள் உலகம் இவ்விய வந்தவர்கள் போல.

தான், "ஒரு தமாஷு பாரக்ங்கி! யேம்
காதர் நீ எங்கேடா போறத்தே?" என்றான்.
"இப்பொத்திலே" என்று கண் சிமிட்டி-
னான் காதர்.

"இப்பே எப்படி வந்தே?"
"வெங்கைக்காரங்க பஸ் கூடாண்டிலே
உட்டுண்டு போயிட்டாங்க!"

"பின்னே காதர்னு எப்படிப் பேர்
வந்தது?"

"அந்தப் பட்டையிலே பேர் வச்சாங்க!
காது பெரிசு அதுனு."

காதர், தான் இரண்டு பேரும் சிரித்
தாரிவன். திவகத்துக்கு அழகை தெரிஞ்சு
முட்டியது. "பார் பெத்த புண்ணோ?"
என்றான்.

தான், "காதர் மூய் போய் பார்த்துட்டு
வந்துரு. சின்னப் புண்ணே தனியாப் போயிருக்
குது" என்றான். காதர் கத்திசொல்லாரி ஒட்
டிக் கொண்டு ஓடினான். திவகத்துக்குத் தானா
டன் தனியாக நிதும்பயமாக இருந்தது. தான்
கயிற்றுக் கட்டினில் உட்காரித்தான். திவகம்
கணவன் வரப் போகிற ஒண்ணையடிப் பாதை
யைப் பார்த்தனையில் மூலகு பூரா தானின்
பார்வையை உணர்ந்தான்.

தேராக அவன் மூன் நடத்து கடைக்குள்
சென்று அந்த மரப் பீரோவுக்கும் பின்னும்
நின்றான். ஒவ்வடிவ் டப்பாவில் கரிகரை
கட்டியிருந்தது.

"நீங்க எப்ப எங்க வீட்டுக்கு வரீங்க?"

"அவரு வரட்டுங்க!"

"அவன் வரமாட்டான்."

"சொல்யிப் பாரக்ங்க."

"வந்தா, டவுன் எங்காம் உங்களுக்குக்
கத்திக் காண்பிக்க, அப்புறம் உங்க மகனுக்கு.
வைத்தியம் பாரக்க ஒரு பெரிய டாக்டர்
பத்து ஊரி போட்டாச் சரியாய் போய்டிம்
வீட்டுச் சொன்னார். கோயிலே இருந்து
கூட அவரைப் பாரக்க வராதங்க, அமெரிக்க
ளாலிலே படிச்சவனு! முதலாளிக்கு அவர்
தான் வைத்தியம்!"

"பெரிய டாக்டருங்க எங்காம் பார்த்துக்
கைவீட்டாங்க!"

"கவுரிமெண்ட் ஆல்பத்திரிமென்
சரியாகக் கலனிக்க மாட்டாங்க.
தான் சொகிறது, ப்ளா
வேட்டுங்க!"

"அவர் வந்தாச் சொல்
வலாமுங்க! ஊர்வ உன்ன
கொயி துக்க கொல்வா
செவ்வளிக்காக்கங்க!"

"சரிக்கார் ஆல்பத்திரி
விலே நம்ம மாநிரி ஒன்
பாணங்களைக் கலனிக்க
மாட்டாங்க. -தம்ம
வண்டி கொத்தி குறுவாழர்
போவது. வரீங்கா?"

"எப்படிச் சட்டுனு
வந்துற முடியும்? கடை
இருக்குது!"

"ஒரேபடியா வந்துருங்க
கொன் எங்கட!" என்றான்
தான்.

'எங்கட' என்பதைச் சற்று கண்ணமாகச்
சொன்னான்.

"என்னது?"

"உங்க எல்லாரையும் தான் சொல்றேன்.
எதுக்காக ஒத்தக் கடைவை வெச்ச்கிட்டு
வாரிக்காரங்களுக்கு ராத்திரி வெய்யாம்
ம அடிக்ககிட்டு... பொகையிலே ஒடம்
வைக்கெடுத்துக்கிட்டு தான் கோயமுத்தூரிலே
எல்லா வசதியும் செய்து தாரேன். வந்
திரீங்கா?"

"இவரு இந்த இடத்தை விட்டு நவர
மாட்டாரு! நிலம் இருக்குதிலை!"

"என்ன நிலம்! என் வீட்டிலேயே தங்
கிக்கலாம் நீங்க... வா, பெரியளாமி!" பெரிய
ளாமி தேராக நடந்து வந்து தான் அருகில்
வந்ததுக் கட்டினில் உட்காரித்தான்.

"எங்க இவ?"

"உங்கே இருக்குது."

"ஏய் திலகம்! தான் வந்திருக்காரா பாரா!"

"பார்த்தங்க."

"என்ன பொட்டம்?"

"செவ் எடுத்தேன்."

"வாருக்கு?"

"என் தங்கச்சிக்கு. கங்கு நல்லா இல்லைனுக்கே. உன் சம்சாரத்துக்கு ஆடிமா பாரு!"

"என்ன வெவ?"

"வெவ எதுக்கு? முதல்வே உடுத்திப் பாக்கட்டும்."

காதர் இதற்குள் மனோகாரியின் மொழியில் சில வார்த்தை ஐயடைகிற கற்றுக்கொண்டு விட்டான். "நான் வாரி ஒட்டுவேன்; உயரம்தான் போதாது!"

"எனக்கு இதபார், உயர் இருக்கு பாரு. இது கண்டத் தெரியும்."

"அப்புறம் இதோபாரு பொண்ணு இதோ பாரு...." என்று ஓர் அந்தர் அடித்துக் காண் பித்தான். மனோகாரி சிரித்தான். காதர் பட்டரைவில் செருவதற்கு முன் ஒரு தெரு வித்தைக்காரனிடம் இருத்திருக்கிறான்.

"வா இத்தப் பக்கம்!"

"வந்தேன்."

"கேட்டாய்?"

"சொல்லுவேன்."

"இத்தப் பக்கப் புள்ளே எங்க இருக்குது?"

"அந்தாத்திலே தொங்குது."

"யிருத்தா?"

"செத்துப் போயிடும்."

முனு வயசில் காதர் மூப்பது அடி உயரத்தில் ஒரு மூங்கில் கழியில் துனியிலிருந்து அந்த மணித வாட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு டுக்குத் திரும்பிப்பென்று மூங்கில் நீக்கப்பட கட்டியம் "ஐயோ!" என்று அவை வித்தைக் காரன் வாகவமாகப் பிடித்துப் பூயிலில் வாய்விழுகிறான். அப்புறம் சலாம் போட்டுக்கொண்டே கத்தி வர அவன் சின்னக் கைகளில் வைசாடிகள் நிரம்பி விடுகின்றன. அப்போது கற்றுக் கொண்ட கரணம்.

மனோகாரி அட்டகாசமாகச் சிரித்தான். "காதர், 'ஏங்க இதுக்கு நிசமாகவே பேசு வராது? காது கேக்குமா?' என்னுன்."

"கேக்காது."

"கேக்கற மாதிரி செய்பது?"

"என்ன செய்பது?"

"சிரிக்குது."

"அது எமன். நம்மாத்துக்கும் சிவிக்லும்."

"இவ்ளிரிக, அதுக்கு நல்லாத் கேக்குது. பேசறது எல்லாம் புரிஞ்சுக்குதுங்க. பாருங்க!"

காதர் ஒரு ஹைவ வளைவமாகி இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு தன்வித் தய்வித் நடந்து அல்லப்போது நாகைக் கடித்துக் கொண்டு "ஓரம்போ! ஓரம்போ! ருக்குமணி வண்டி. வருது ஓரம்போ!" என்று பாடி ஆடினான்.

"பத்திற்குளா சிரிக்குது!"

"பைவன் தடிக்க!" என்னுன் பெரிய சாமி.

"இவனை நாப்பது ரூபாய்க்கு வாய் விடுகு எங்க முதலானி."

"நாப்பது ரூபாய்க்கா?"

"ஆமா. வாங்கிட்டம். பட்டரை யிலே நாப்பது ரூபா கொடுத்தாத்த

தான் அப்படி விடுவோம்னுப் பாரங்க. விச
வாசம். பீடி கிடி சூடிக்க மாட்டான். திருநு
தினையாது. ஒரு காலத்திலே இவரை கண
வரா சூத்திரனாம். என்னோ காந்தி
வாடா டேய். இசைப்பாசாம்."

காதல் "பொன்னே! போயிட்டி அது
டுமா?" என்று அட்டகாசமாகக் கண்கள்
செய்து கேட்டாள்.

மனோசி "இரு" என்று காட்டியிருக்கிற நிலைக்கு வந்ததில் காரணம் என்னவென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் மனோசி இருந்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகள் உள்ளன.

“எவ்வளவு இது வலது!” என்று காதல்
சகலத்திற் திருப்பித் திருப்பிப் பாரிக்கு....

“அப்போதென்று அந்தக் கன்று வெள்க்கிப் பூ மிளவாழ்க்கிடமுற்றது. கழால் கன்று போக, மண்ணை நொண்டிக்கிடே திருக்கும். அப்பக் கிடைச்சிருக்கும், தைமகாடா டாங்கக் கூடக் இன்னே நுதரு உடைதப் பிளவுக் கடுக்கது. காங்கிடு!”

“பாங்கல் தங்கச்சி” என்ற அனத்த தலைநாயர் ஸ்பத்தியல் போட்டுக்கொண்டான்.

[illegible]

தான் தன் அரிசியில் ஏதிக் கொண்டு
பெய்தாதினாலுப் பார்த்து "பெய்தாதி
எப்ப தும் விட்டுக்கொளும் கரதா உத்
தேயி" என்று.

“எங்கள் கடைகளை மீட்டுத் தர
எப்படி வரது சொத்துகளி லுள்ள வேறு
ஒருக்கா அளிக்கப்பட்டுப் போகும். சில
தற்கு ரொம்ப ஆகா. சில மாதங்க
கொட்டாமல் பார்க்கும்.”

தான் வாரிசைப் பின்பி ஒரு தடவை
கார் ஹாஸ்டைத் தொட்டாக.

²⁴ அரட்டுமா? என்குந் திருத்தர்ப
பார்க்கது.

“இரு நிமிஷம் இருக்க. பதப்பட்டு வந்த
மாதிரியே போனீர்கள்” என்று கேட்டாள்.
பெரியளாயி.

[illegible]

“அப்போது இதயத்திலேதோண்டுக” என்று ஈர
பீடம் குரிக் கொண்டதாம்.

தொகைத் தொகுக்கப்பட்டால், "மலர் தொகுக்கப்பட்டால்"

“புதுப்பயிற்சியைத் தொடர்ந்து, எந்தெந்த மன
பலவர்களே திரும்பிவருவார்கள்”

அவன் மட்டுமே கேள்வி கேட்பதற்கு
உரி இல்லாமல் சென்று விட்டது. என்-
தோய் என்று தெரியும் அவருக்கு. (பு)
பத்திரச் செல்கிறார். கேட்டால் அப்பப்பா

இலகம் கணவன் இவ்வாறதால் பெட்டி
மாக்கண ஏதாவதில்லை. சிமன் லிங்கேசுந்தர்
அனுபிணிப்பு பாதிரித்தனம் இரத்த சேர்

குடிநீர்

[illegible]

தொழில் அபிவிருத்தித் துறை

நீரேவைப்புதலம் இடைத் தேர்தலின்
பொது நடைபெற்ற ஊக்கின் ஊர்வலத்
துக்குத் தலைமை ஏற்றுப் பரபரப்பை ஏற்
படுத்திய அமைச்சர் கப்புங்குமி ஜகதீசன்,
முன்கூட்டி கொஞ்சு ஸ்ரீகங்கர கித்யாஸ்பா
பெண்கள் உயர்நீதிப் பள்ளியில் உதவித்
தலைமையாசிரியராக இருந்தபோது ஊக்
கினில்தான் பள்ளிக்குச் சென்று வந்தாராம்.
ஆனால் தொடக்கத்தில் பள்ளிக்கு வராமல்
தின்றுகொடுப் பெண்களையும் ஆண் குழந்தை
களையும் பள்ளியில் சேர்க்க வைப்பதற்காக
இவர் மந்திர ஆசிரியைகளுடன் ஊக்கினி
லேயே எட்டு அமைல், பத்து அமைல், நிராமம்
நிராமமாகச் சென்று பெற்றோர்களைச் சந்தி
ப்பதண்டாம்.

காமராஜரின் பேரரசு வடக்குப் புதுப்
பாசியும் சிங்களத்தின் கவுண்டின் மகாராஜா
இவரை இப்போதும் அப்பகுதி மக்கள்
அழைப்பது "ஜி.டி. கச்சா" என்ற பழைய
பெயர்தான்.

இந்த அமைச்சரின் மோடக்குறிப்பித் தொகுதியில் பதவித் துறையும் பேரவையின் பெண் அங்கம் ஈடுபடுகிறார்களாம். மரம் ஏறுவதற்கு அத்தியான் சிகுடை ஒன்றை இந்தப் பெண் அங்கத்துக்கு வதர் வந்ததொழிச் சான்று மூலம் அங்கம் இவர் ஏறிப்பாடு செய்துள்ளார்.

சென்னை, 14.05.2019

பேரவைத் திரு. பக்தவத்சலம் மூன்றாம்
தேவாலயம் ப்ராசிகம் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் சபை
தேவாலயம் ஆய்வு இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் அமைப்பு
புனரமைப்பு இறுத்திருக்கிறது.

ஈரவியலுக்கு அடுத்தபடி இயர் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தியது பத்திரிகைத் துறையேதான். 'இந்திரா', 'பாரத தேவி' இதழ்களின் அரசியல் அட்டுரைகளும் தனிச் செய்திகளும் எழுதியவர்கள்.

செத்திரப் போராட்ட காலம் பற்றிப் பேசுவார் கூறுவது: ஊரங்கத்தில் போனில் கடியும் பிரயோகம் நடக்கும் என்று தெரிந்தால், வீசித் திருவிழாவிட தெருப்போ

இறங்குநிறவும் என்ன உணர்ச்சியும் உயர்வாகத்தின் அடுபடுவானே. அந்த போர் நாயகன் அப்போது கண்களும் சென்றோம். நாயகத்தைக் கண்கள் போனார் அடித்துப் போது பெரிசவருக்கும் பிரம்படி விழுந்தது. அதுதான் உணர்ச்சி வேகத்தில் அப்போது தெரியவில்லை. கைது செய்து கொண்டு போன பிறகு அடிபட்ட இடம் தடித்துப் போனதைக் கண்டு புரிந்து கொண்டாராம்.

திரு. வி. வேங்கடசுப்பிரமணியம்

உலகப் புகழ் பெற்ற கல்வி நிபுணரும் இங்கிலாந்து நாட்டு வாய்க் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித் துறைப் பேராசிரியருமான டாக்டர் ஐயாஸ் கிண்டர் ஐயும் கல்வி பாணர் அன்மையில் பல நாடுகளையும் சுற்றி விட்டு (இத்தியா உட்பட) ஓர் அறிக்கை அளித்திருக்கிறார். அங்கு அவர் சந்தித்த கல்வி பாணர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைக் கொடுத்தார்கள். சென்னை வந்திருந்தபோது அவர் தமிழகப் பள்ளி கல்வி இயக்குநர் டாக்டர் வி. வேங்கட சுப்பிரமணியத்தைச் சந்தித்தார். தமிழகக் கல்வி இயக்குநர் பற்றி அவர் தமது அறிக்கையில் கூறியுள்ளதாவது: "நான் பார்த்த இத்தியக் கல்வியாளர் களுள் எல்லாம் மிகவும் திறமையான, சேலக் குறையில் சிறந்த கல்வியாளர் டாக்டர் வி. வேங்கடசுப்பிரமணியம்தான்."

'விடுவோ' வி. கிருஷ்ணசுலாமி சர்மா

இவர் தம் இரண்டு கண்களையும் தானம் செய்திருக்கிறார். இவருடைய மரணத்துக்குப் பின் அவை இரண்டு பேருக்கும் பார்வை யளித்துக்கொண்டன.

சந்த கண்ணவத் திருக்கோவிலுக்காவது 'சடாரி' வேண்டும் என்று கேட்டால், உரிய விவரங்களுக்குப் பின் சர்மா வழங்குவார். சுமார் ரூ. 75 மதிப்புள்ள இது போன்ற 848 சடாரிகளை இவர் வழங்கியிருக்கிறார்.

நீயிர கண்ணவராக இருந்தும் சிவசமய உடன்பாடு கோண்ட இவர், தமது புத்தகப் பதிப்பகத்துக்கு வைத்த பெயரே ஒரு நிதித்துவப் பெயர்தான்: விட்டியல் சிபிசுவர் என்பது அருள்மீதிகள் பெயர்களுள் ஒன்று.

"வெல்பால்"

X வேங்கட சுப்பிரமணியம்

கிருஷ்ணசுலாமி சர்மா

குடிராஸ்பு

வாய் பெண்ணுக்குப் போட்டால். தனக்குச் சொல்லு போதவில்லை. எல்லாம் மேல் எரிச்சலாக வந்தது.

இப்பது மணி இருட்டில் அந்த பஸ்ஸின் ஜன்னல் கண்ணுக்குத் தெரிய அதன் இருதின் எந்தறும் கேட்கப் பெரிசவாமி பஸ்ஸி விடுத்து உதிர்க்கப்பட்டவன் போல் தன்னாடிக்கொண்டு நடத்து வந்தான்.

"பாத்து நட. பெரிசவாமி எங்களுக்குக் கிளையிலே விழுத்திடப் போதே" என்றான் பஸ் டிரைவர். "பேப்பா கரம்...."

"தலைம் தூங்கிப்படிவா?"

"எட்டிட்டுக்கொண்டா?"

"எனக்குப் பரி இல்லை. வடை தின்னேன்."

பரிசுவமான் அந்த நாதரம் அவன் மூக்கை காற்றில் வீசியது.

"குளத்தை தூங்கிவிடுவா?"

நிலம் தன் பெண்ணைத் தொட்டுப் பார்த்தான். விழித்துக் கொண்டிருந்த மனோகரி கண்களை மூடிக்கொண்டான். அவனைத் தன்வி கைத்து விட்டுப் பெரிசவாமி பாவில் படுத்தான்.

மனோகரிக்குப் புரிய வில்லை. அருகாக வந்தது.

இரவு பத்து மணிக்குக் காதலுடன் கோணக்கு வந்தது அந்த வைரம். தூக்கக் கலக்கத்தில் இருந்தான் சிறுவன். வரும் வழியில் தாஸ் பிராட்டா குறும் தின்றபோது அவனுக்குக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டான். பரி இல்லை. நாசி எதுமால் விட்டுப் பின்புறச் சட்டில் தின்றது. அருகே தென்போல வேய்த்து சாமி ஐயப்பன் பட்டத்துடன் கை

செருப்பில் எண்ணெய் மலகை கரை படித்த ஒரு சின்ன வெட்டி. அதன் ஒரு மூலையில் காதலுக்கு என்று ஒரு சதுர அடி இடம் உண்டு. சிவசதாசு மர அம்மாரி, சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்கள், துத்து சென்டிமிட்டர் வட்டத்துக்கு ஒரு கண்ணாடி, பல்லுப் போன சிப்பு, கமலதாசன் படம், கொஞ்சம் அழுக்குக் குவரத்த நீல டிராயர், தாஸ் கொடுத்த வெட்டித் தைத்த ஒரு சட்டை.

காதல் தன் டிராயர் கைக்குக் கறுத்தின கல்லி எடுத்துத் தன் அம்மாரியில் வைத்தான். பழம்பாசுத் தான் இருந்தது.

தாஸ் எவ்வாவதற்கையும் பூட்டிவிட்டுச் சாவிவைச் சிறுவனிடத்தில் கொடுத்த "மூத வாசி விட்டியல் கொண்டு போய்க் கொடுத்திரு" என்றான்.

"அந்தப் பொண்ணு பேரென்னவா?"

"எந்தப் பொண்ணுடா?"

"அதான் ராஜ்கும்கி பார்த்தமே, கிளம்?"

"மனோகரி, மனோகரிமணின்னு ரதோ சொன்னா?"

"அந்தம்மா பேரு?"

"இலகம்...." "பேப் காதலு பார்த்துக் கிட்டே வா. ஒரு நா இல்லாட்டா ஒரு நா நாறு...."

தாஸ் அந்த வாக்கியத்தை மூடிக்கினை, காதல் ஒடிப்போய் விட்டான். (தொடரும்)

அவதாரங்களுக்கும் ஒன்ற உத்தி. ஒன்று தாழ்த்தி என்று மெய்யாக. எப்போதும் எங்கே ஒத்ததாலும் எப்போதோ? அதுதான் அதன் மைய ராஜ்யத்திலிருந்து தயிர்ந்த தோத்தவத் தோடுதே இடத்தில் மெய்யோடு என்ற இடத்தில் ஒர் அரு தான்குறி அளவுக்குள் குறுகலாக இருக்கிறது. (என்பது பாவனையில் 'மெய்யோ' என்றும் மெய்யும், அதாவது அரு. 'தாடு' என்றும் தான்குறி.) ஸ்ரீரங்கத்துக்கு வந்து நேர்நிற்போதோ "அவ்வட வாய்க்கோ" என்று ஒரு கவர்ப்பிலிருந்து வந்திருக்கிற நேரவேளையில் ஓரே பிரவாகையாக விருக்கிறது. இப்படி ஓரே பவாகத்தான் தவாகதாரமும் பன்னிலும் எங்குதலும் ஒவ்வொருதலும் தன் சக்தியை ஒரே மாதிரி காட்டாமல் வித வாகையாக காட்டுகிறது. தருவியைவிடத்தி வாக மகா சக்தியைக் காட்டினதும் அந்த அவதாரம் ரொம்பவும் கவனம் காணவே இருக்கிறது. ஸ்ரீ ராமசுந்தர ஸ்ரீதீபவக வந்த போது மதுஷ்யக மாநிலியே பிறந்து வளர்ந்து அதே வருஷங்கள் கோகத்தி விருத்தமும், தெய்வ சக்தியை எங்காய் அடக்கிக் கொண்டு என்ற ஐயங்களிலும் தான் இருத்தல், கூதிய-தாமசனின் அவர் கலக்கெல்லாம் "ததுவக" இருந்த பரம பிரேக்ஷனதலும், மதுஷ்யக பிர பராக்ரம னாக இருத்தபோதிலும், மதுஷ்யகனின் ஒருத் தந்தான் என்றே காட்டினிக்குப் போதும், ராவண அம்மதாரத்தல்குப் பின்னிலை அக் கிப் பிரயோசம் செய்வபோது தெய்வகனென்க வாரும்குத்து, "ஓ தாராயணம் இங்கிலா? லீதே வாககாத் மதுஷ்யகமே இங்கிலா?" என்று ஐயப்படுத்தினபோது அவர், "ஆக மாணம் மாணமும் பன்னில, ராமம் தார தாத் மதுஷ்ய" - "தான் தாரதத பன்னில வாக மதுஷ்ய ராமம் வந்தே வந்தே வந்தே தக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக் கட்டினார்.

ஆகும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மனோ ஸ்ரீ

ராமர் போலவே அதே வருஷங்கள் இந்த கோகத்தும் மதுஷ்யக மாநிலியே பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்திருத்தாலும் அதேமயத்தில் தெய்வத் தகவமையையும் அபார சக்தியோடு தருவியை ஸ்ரீதீபவக போகம் காட்டி விருக்கினார், அவர் அவதாரம் பன்னில அடையே வாராக்ருதம் கதவுகளைத் தாமசத் திதது கொள்ளப் பன்னிலார்; வறதாய் பிரவாகத்ததை வந்திடுவாறு செப் தார். அந் பாய்வத்திலேயே பூதன், எவ்வாறாக், திருவாரத்தம், பவாக்ரம், தெய்வாவாரம் என்ற பவாக அநாயாண மாக அம்மதாரம் பன்னிலார். இந்தப் பராக்ரமத்துக்குத் தன் காலங்களும் சிறந்த தின்பு என்ற கோ, கோப, கோபின ரகிப்பதற்காகக் குட்டி விரல்க் கோவர்த் தன் கிதவ குரு தான் தாக்கி திறத்தி இத் திறந்த தன் வாகித் வந்து விழுந்திடு பன்னிலார்.

இந்த அவதாரத்திலே மதுஷ்ய திவ்ய சக்தியைக் காட்டும்போது மதுஷ்யிராடு மதுஷ்யராக அவர்கள் மாநிலியே இருத்தும் காட்டினது ஒரு பெரிய விசேஷம். இப்படி மதுஷ்ய ரீதியிலேயே இருக்கின்ற பின்ன வயல்கள், உடன வதத்துக்கு அப்பறம் வார்த்தி பனி வகரு வேத வித்திடும் குருகுல வாகமம் பன்னில விதவையின் அப்பவித்ததார். காட்டின அந்தத் குருகுல ஸமீதது [யக் குத்துக்களாக வகை] சேவகித்து வருவது குரு வாக வாகிப்பங்கிப்ப பன்னிலவகிரே. அப் புறம் படிப்பு முடிந்து குரு தாநிலை தரும் போது தம் சக்தி சக்தியைக் காட்டினார். வார்த்திப்பவிதம் குமாரன் வெகு காலம் குந்தி அலுத்திரத்தில் முடிசெ செத்துப் போய்விட் டார். இப்போது பாவகிருஷ்ணன் என்ன சேவதாரென்றும் வர கோத்துக்கிடே போய் வறதாரு ஆகுகு போட்டார். செத்துப் போன அந்தப் பிள்ளையின் உயிரை மீட்டுக் கொண்டு வந்து, குரு தாநிலையாக வார்த்தி பனிக்குக் கொடுத்தார். (தொடரும்)

சின்ன விஷயத்தால். ஆனால் அது பெரிய உருகும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. நெருப்புப் பொறியை வேளாண்மை போன்றது. கோபால் அன்று மாலை ஏழு மணிக்கு அது கவசத்திலிருந்து திரும்பினால் என்பதனால் காரணம்.

"அட்டே! ஏது இத்தனை சேகிரம்? கழக்கமாக ஒன்பது மணி வரை இருந்து ஸ்கைப் கண்கொண்டவரால் தரவாட்டுப் பாடித் தாங்க வைத்துவிட்டுத்தானே வருவீர்கள்?" என்று மனம் கொண்டவராக. கடத்த சில நினைக்க ஊரகமே கோபால் ஆபிரிவிருந்து திரும்புவது நேரமாயிற்று. அவை இத்திய போது இவன் மகனானது ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்ததால் வேலை அதிகமாக இருந்தது. மனம் அவைப் புதிது கொண்டன முடிவாத அளவுக்கு முட்டாள் அங்க. ஆயினும் அவனைக் கொஞ்சம் சண்டைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆசையாக இருந்தது. கடக்க ஒரு பிளேட் சிறுண்டையும் ஒரு கப் காப்பியும் கிணப்பாக வந்தவனுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் பின்னர் சண்டை விடுத்தால் ஒருவேளை அது விபரத்தின் முடிந்திருக்காது என்று அவர். அதுதான் சலித்து வந்தவனை அப்படியே திறுத்தி வம்புக்கு இருந்த போலுது அவனுக்குக் கோபம் வரத்தான் செய்தது.

"எட்டு மணியோ ஒன்பது மணியோ இந்த மட்டும் ஆபிரிவிருந்து நேரே விட்டுக் கூட வந்து சேருகிறேன் என்று சந்தோஷப்பட்டு ஒய்வொருத்தன் ஆபிரியை தான் தாங்கிவிட்டு நிக்கற மாநிலி பெண்டாட்டி விட்டிட நடச்செண்டு என்ன கூத்தெய்வகம் அடிச்சிருன்

தெரியுமா? என் பிரெண்ட் நடிப்பாதி தான் எத்தனை விட்டுக்கே போறதெய்வகம்.. கோபால் அதைக் கொண்டிப்பாது அவன் முகத்தில் படர்ந்தது அகர்ஷணக் கண்டு மனக்கொண்டேயே புழுங்கும் பொருமைவா, இவன், "பார்த்தாயா தான் எத்தனை நல்ல கூன்" என்று தற்பெருமைவா? அது என்ன என்பதை அவனால் தீர்மானமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பின்னாலுக்கு இதை எடுத்துத்தே தான் என்பது அங்குக்கு மறந்து போயிற்று.

"ஏது பேச்சு மெய்க் ரோட்டை விட்டுக் குறுக்கு வழியில் போதது? என்னவோ பலமுறுத்தறேனே. நீங்கலும் கூத்தடியும் கிணை, யார் வேண்டாம்னு? இன்னும் அந்தக் குறைதான் உங்களுக்கு எதுக்கு?"

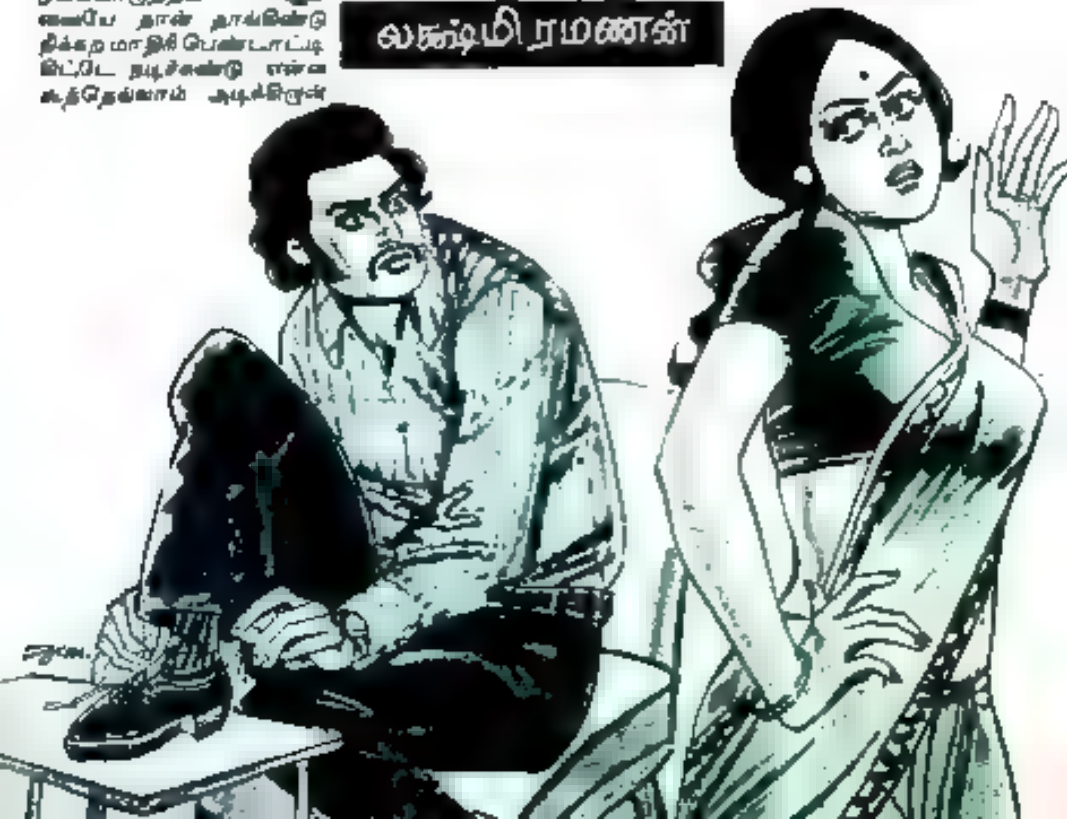
"என்ன அத்தன் தூரத்துக்குக் கட்டிவிட்டது விடாதே... ஆகப்பின் மனை அப்பறம் அடக்காமல் போயிரும்.."

மனக்கொண்டு ஏழே கோபம் வந்தது.

"கட்டிய கட்டவகை விடக் கடைப் புடனையே உயர்த்தி என்னை பாணியில் அவன் பேச்சு இருந்ததையே அவனால் ரசிக்க முடியவில்லை. இன்னும் இது மாநிலி குறைகள் வேறு அவன் மனமில் இருக்கின்றதாய்வு? அப்படியே பேசக் வேண்டும் என்றால் கோபம் அது பகப்பட்டுப் பார்க்குமே" என்று தனக்குத்

கோபம் பொல்லாதது

லக்ஷ்மி ரமணன்

தானே கேட்டுக் கொண்டு உருவம் புனை
மாநிலி முகத்தைத் துக்கி வைத்துக் கொண்டு
உலிப வத்ததன் இரண்டு நாட்களாக
அவனுடன் பேசுவதையே திறத்தி விட்டான்
முகம்.

கூடப் பிடிபாராவதையும் டம்மைதையும் அவன்
'ஊக்' என்று பேசுவதின் மென் கைத்தொட்டு
அவன் எது அவன் தனிமில் குட்டுவது
பொரு இருத்தது. ராத்திரமும் மொறரவும்
கொஞ்சம் ஏமாத்தான் இங்குக்குப் பதின்
தனிமில்மேய கொட்டி விடுவானோ என்று
தோன்றியது கோபாதுக்கு. அவன் அப்படி
உள்ள கொக்கிவிட்டான் என்று "தூங்காதே"
[தூங்காதுக்குப் பெண்பாள்] அவதாரம்
எடுத்திருக்கிறான் அவனுக்குப் புரிவிக்கின்.

பெண்ணுக்கு அவன் உணர்ந்தவனா? அவ
ளுக்கே அத்தனை கொயம் வருமாம். அவ
னுக்கு வரக் கூடாதா? கொயம் பெண்துக்கு
கொண்டு வந்தபொது சாய்விடும் தட்டு
பிணியில் சாவுராவிற்று. உதவுகிறாய் பக
ரென்று அரைத்து முடிவ கேட்கத்தில்
பூக்கப்பம் வந்தது போல் விடே அடிவது.
ஆக மொத்தத்தில் விட்டியு கொக்கி உண
விட்டியிட்டது!

அவனுக்குத்தான் என்ன ஆனவம்? "நீக்
வரும் உத்தியுக்கானேன். உயர் மேன்
டாய்ஸ்" என்றவங்களை கொக்கி விட்டான்.
அவன் அப்படி பெண்களும் போய்க்கிட மாட்
டான் எங்கிற அட்டித் கைதீயம்தானே
அவனை அப்படியே பேச வைக்கிறார்களும்?
அவன் சொன்னதையே அவன் உணர்வாக
எடுத்துக் கொண்டான்.... ஒரு முறை பாதை
தவறிய போய் விட்டான் அவன் மீளும்
மீள முடியாமலே கூடப் போகலாம் என்பதை
அவன் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை போனான்.
அவன் தீவிரத்தை துத்தித் காட்டத்தான்
போகிறான். அவனுடைய தடுக்குத்தவத்
துக்கு அவனைக் கொஞ்சமாகவது அடி வைக்கத்
தான் வேண்டும். அந்த அனுபவத்தையும்
தான் பார்க்கலாமே.... இந்த மாநிலி விஷ
யங்களில் அவனுக்கு எதுவும் தெரியாது.
ஹிஸ்பக் கேட்டான் சொன்னவான். பெரி
பொரு சென்று பார்த்தபொது ஹரி அன்று
அபேகமே வரவில்லை என்று தெரிந்தது..
'அட அதிர்த்துமே.... இங்குதான் பார்த்த
துத்தானது அவன் விஷ எடுக்க வேண்டும்' என்று
அனுப்பாக இருந்ததானும் முயற்சியை விடிக்
கூடாது என்று எண்ணியவனும் "மாநிலிக்
தூக்கி விட்டுக் கொண்டு போனான் கோபன்.
ஹரிமீன் மனைவி கோபாநி உட்காரத்
கொக்கித் வாயி கொடுத்த உபசரித்தான்.

"அவர் உட்காரும் பார்த்துப் போகிறீர்கள்
காஃ. வந்துவிடுவார்" என்றான்.

பாவம் எத்தனை அடக்கமான பெண்.
அவக் பெரிய அழகி இல்லை என்றாலும்
பார்க்க அவள்கூடாமல்லை. ஸ்ராவணியாகவும்
இருக்கிறான். அப்படி இருந்தும், தன்னைக்
கேட்டான் தன் தந்தை அந்தக் கை
யானத்தை தீவிரித்து துத்திவிட்டான்
என்று கோபித்துக் கொண்டு ஹரி அவன்
முகத்தைக்கூட திரித்துப்பார்க்காமல், எடுத்த
தந்தெக்களாம் வசித்து விழுந்து கொண்டு.
இரவு வேளைகளில் விட்டுக்கே வராமல் கண்ட
இடக்கிதை தேடிப் போய் கொண்டு
எத்தனை ஆட்கள் பொருகிறார்கள்....

"ஹுகோ கோபன்!"
தப்பிவிடாமோடு ஹக் கொடுத்ததுக்
கொண்டு வந்தது வார் என்பது அவனுக்குப்
புரிவிக்கின்.

"வந்து ரொம்ப நேரமாகுமா?" கேக்கிவி
விருந்து வந்தான் ஹுகோ என்பது புரிந்தது.
"என்னடோ இது" கூக்காய் முகம்
என்னாம் அடக்கானமே தெரியாமல் வீக்கித்
கிடக்கு.... உனக்கு என்ன உடம்பு?" என்
ருன் கோபாய் அதிர்த்தி உணர்ந்தவனாக.

ஹரி அவனை நெருங்கி உட்கார்த்தபொது
கூட அவனுக்கு அப்படியோ இருந்தது.

"என்னத்தைப் கேள்ய. என்னாம் என்
கூடத்தான். அப்பா மேலே வந்த
கொபத்தைப் பெண்டாட்டி மேலே என்
மீக் தீவிரக் தான் கேட்டு அவிஞ்சுதுக்குத்
தக்கடிக் இது. இத்தனை தடதும் அவன்
என்னன்னு ஒரு வார்த்தை அதிர்த்து கிடக்
கிடான். அதுவே என் மனதைக் குடை
வதது. புரானம்மனைதான் இது மாநிலி
வத்தினிக் இருத்தனாகக் கைத கொள்ள
வாக்க. இந்த வந்ததுமேயும் இப்படியு
பொறுமையா இருக்கிற பெண் இருக்கான்று
தீவிரக் ஆக்கியமோ இருக்கு. அவனுக்குப்
புருஷனு இருக்க என்னக்குத்தான் நகுதி
இருக்கே...."

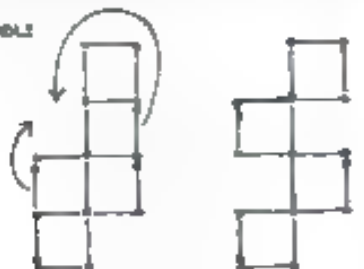
"ஹுகிமீன் கண்டன் பணித்தான்.
இருக்கிட்ட கோபாய் எழுந்து தீங்குன்.

"அது சரி... என்ன விஷயம்? வந்ததும்
புறப்பட்டு?" - ஹரி கண்டனைத் துடைத்
துக்கொண்டே கேட்டான்.

"ஒவ்வனுமில்லே. பார்த்து ரொம்ப
நாளாக்சென்று வந்திடுன்" என்று ஒரு பொய்
கயச் சொன்னிவிட்டுக் கெம்பிய போபாய்
தனக்குத் தீவிரத்துக் கொண்டான். 'ஹரி
நினை வேன். நீ என் கண்டனைத் திறத்தான்.
நான் செய்வீருத்த காகவத்தின் பள்ள
யன்னான் முன்பே உணர்ந்தி விட்டதற்கு
ரொம்ப தனி'.

கீடு திரும்பியபொது மஞ்சு பதழய
புன்னகையுடன் தன்னை வரவேற்றது கோபா
துக்கு விப்பை அளித்தது. "ஸ்ட்" மாநி
விட்ட பொனும் என்று தீவிரத்தான். மஞ்சு
கூட விதிக்குப் போய் வரும் வழியில்,
கோபாய் ஹுகிமீன் விட்டுக்குத் துறைத்த
தைப் பார்த்திவிட்டதனால் அந்த மாநி
தத்துக்குக் காரணம் என்பது அவன் அறி
வாதரவிலும்?

கிஸ

33

கேட்கவே அந்த வெள்ளையன் வெடித்தான்:
 “உட்க ராணி எங்குக் உனக்கு உண்மை
 யாகத் தெரியாது?” என்று.

“தெரியாது” என்று பரம பவ்யத்துடன்
 ஒப்புக்கொண்ட அந்த வாலிபன் கதவுக்குப்
 பக்கத்துச் சுவரில் மீண்டும் சாய்ந்து
 கொண்டான்.

அதுவரை ரகசிய பாய்ந்த மூழ்காலைப்
 பிடித்து தொண்டி யடித்துக் கொண்டிருத்
 தவன் சிந்தித்து நினைத்துத் தனது கண்
 களை அந்த வாலிபன் பிது நாட்டி, “நீ இந்த
 உலகத்தைச் சேர்ந்தவன்தானா?” என்று

வினவியும், கண்களில் தெரிந்த கொடுமை
 சொதலியும் விரிப.

இதைக் கேட்ட வாலிபன் சாய்ந்த நிலை
 யிலேயே புன்முறுவல் காட்டி, “யெது
 உலகத்துக்குப் போக இன்னும் காலம்
 இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்” என்று பதில்
 சொன்னான் சரிவ் காதாரணமாக.

முதல் வெள்ளையன் உக்கிரகாரமாக மாறி
 “இவன் எத்த அயோக்கியன்” என்று கூறி
 ஏன் தனது நண்பனை நோக்கி.

“இவனைச் சேர்ந்தவனாக இருக்க வேண்
 றும்” என்றான் தொண்டி.

அதுவரை மெனமமாக அந்த நாடகத் தையல் உரையாடலையும் செட்டுக்கொண்டு நின்றுகூட கடல் ராணி "இவரை இத்தரு முன்பு நான் பார்த்ததில்லை" என்று சிதிரும் சுவைமற்ற குரலில்.

முதல் வெள்ளையன் குருதி வழிந்து கொண்டிருந்த தனது கையை இன்னொரு கையால் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். ரத்தத்தை நிறுத்தும் நோக்கத்துடன். அந்த நிலையில், காயத்தால் சூறப்பட்ட வேதனையில், வேதனை அளித்த வெறியில் விளங்கினான், "இவன் இத்தக் கட்டிடத்தில்தான் இருந்தான்?" என்று.

"ஆம்." மிக அயர்வியமாக வந்தது கடல் ராணியின் பதில்.

தொண்டி விளங்கினான்: "எங்களை இவன் தானே கட்டான்?" என்று.

"அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று கடல் ராணி புன்முறுவல் புத்தா.

"அப்படித்தானிருக்க வேண்டும் என்றால் என்ன பொருள்?" முதல் வெள்ளையன் விளங்கினான் மூர்க்கமாக.

"கட்டாகத் தான் பார்த்ததில்லை" என்று அவன்.

"நானும் பார்த்ததில்லை" என்று அவன் காயமடைந்தவன்.

"என்னிடம் துப்பாக்கி இல்லை" என்று கடல் ராணி தனது இருப்பைத் தொட்டுக் காட்டினாள்.

"அதனால்?" தொண்டியின் கேள்வி உக்கிரமாக வந்தது.

"என்னிடம் துப்பாக்கி இல்லை. உங்களை எவ்விதும் காவிலும் ஏதாவது பாய்த்திருக்கிறது.

தவிர...." இந்த இடத்தில் பேசுவது திறத்தி விஷம் தனக் காட்டினான் கடல் ராணி.

"தவிர?" என்றான் முதல் வெள்ளையன்:

"உங்களை நீங்களே கட்டுக் கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள்" என்று ராணி கட்டிக் காட்டினாள்.

"இதை ஊக்கிப் பெரிய அறிவு தேவை யில்லை" என்றான் தொண்டி.

"தேவைதில்லை. அதனால் நீங்களே ஊதித் திருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன்., நீங்கள் ஊக்காததால் நான் ஊதித்தேன்" என்ற கடல் ராணி மெல்ல நகைத்தாள்.

இந்த உரையாடல்க் மேட்ட அந்தச் சோம்பேறி நகைக்கையிலும், வேறு எந்த வித அக்கறையைக் காட்டவில்லை.

எதையோ நினைத்துக் கொண்டு மெல்ல எழுந்தான், உட்கார்த்த நிலையிலிருந்து. அவன் எழுந்ததும் தொண்டி தனது கையிலிருந்த துப்பாக்கியை நீட்ட முயன்றதைக் கண்ட சோம்பேறி.

"துப்பாக்கியை" இடையே சொருகிக்கொள்ளுங்கள். உங்களைக் கொல்ல நான் விரும்பவில்லை" என்று கூறி எதிரி நீட்டிய துப்பாக்கியை கட்டியைப் செய்யாமல் அவனருகே சென்று அவன் கைத் துப்பாக்கி கைப் பிடுங்கி அவன் பெயட்டிய அழுத்திச் சொருகினான்.

பிறகு அவன் காலடியில் உட்கார்த்து கால் காயத்தைப் பரிசோதித்தான்.

அடுத்தபடி முதல் வெள்ளையனிடம் சென்று அவன் கையை நன்னாகத் திருப்பிக் காயத்தைப் பார்த்தான்.

கடைபிடிக்கக் கடல் ராணியை நோக்கித் திரும்பி.

"பெண்ணே! அந்த முழங்கால் காயம்

பாதுபாதிக்க. இந்தக் கைக் காலம் அபாயமானது. ரகச உங்களை பாய்த்து ரத்தம் குழாய்களில் பதிந்திருக்கிறது. உடனடியாக சிசிசை செய்வா விட்டால் ரத்தம் வழிந்தே இவன் பிராணம் கிழவாக" என்று கூறிவிட்டு, வெள்ளையன் நோக்கி, "மகனிக்க வேண்டும். உங்களைக் கொல்ல நான் விரும்பவில்லை. நோக்கக் காயப்படுத்த நான் முயல்பதன். குறி சிறிது தவறி விட்டது" என்று.

"குறி தவறி விட்டதா?" வெள்ளையன் பிராண பயத்திலும் விப்பைக் காட்டினான்.

"ஆம். நான் குறிவைத்தது தப்பாக்கிக்கு. ஆனால் ரகச உங்கள் கையில் பாய்த்துவிட்டது. சென்றபத்து நாட்களாகத் தப்பாக்கி பயிலாத தவறு" என்று கிழை வகுத்துத் தோய்த்த ஞானம் கூறிய அந்த காவலிபன் வெள்ளையனை விட்டுக் கடல் ராணியை நோக்கினான். "உங்களை ஏதாவது தனி இருந்தாகக் கொண்டுபோ" என்று உத்தர விட்டான்.

விநாயகத் விநாயக கடல் ராணியின் விப்படி அழிவப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததால் அவன் இத்தர இடத்தை விட்டு அசையாமல் இருப்பது கூடியிருந்தது. அவன் பதில் கருவம் ஏதேனாவது விட்டதைக் கண்ட அந்த காவலிபன், "கடல் ராணியைக் கடல் ராணி" என்று முறை முறைத்துக் கொண்டு உங்களை சென்ற புத்தம் புதுச் செல் கொண்டு வந்து வந்து அதன் முத்தாங்கையை நீட்டிப் திட்டமாகச் சிறித்தான். பிறகு இரு வெள்ளையர்களையும் பார்த்து, "தக்கல் குடிக்குப் பழக்கம் உண்டா?" என்று வினா வினா.

"உண்டு" என்று முதல் வெள்ளையன்.

"கடலில் குப்பை இருக்கிறதா?" காவலிபன் கேள்வியுடன் அவன் கையையும் கைவிட்டான். அது எதற்குப் புலப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு, "ஓகோ இருக்கிறதா? நல்லது" என்று கூறிய கண்ணம் அவன் கையிலிருந்து பாட்டியை எடுத்து அதன் கார்த்திகை தீக்கி அதிலிருந்து விக்கென வெள்ளையன் கைக் காவலிபன் கைத்திரைச் சிறிது. அதன் கைச்சல் அளித்த இயக்கவாய் பங்கித் தடித்து முத்ததையும் கைத்துக் கொண்ட வெள்ளையன் நோக்கிய காவலிபன், "இது

~~~~~

"காவலிபன், வெள்ளை இருப்பது தானே தவிர்த்த கைவிட்டான்"

தாந்தலையினமாக ரத்தம் பிரவாகத்தை சிறுத்தும். ரகசயை அப்பதும் எடுக்கவாம்" என்று அமாதானம் கொக்கிவிட்டுச் சிறித்த புகையிலை ஒரு பகுதியைக் காயத்தை தன் குக் இருக்கைக் கட்டியதற்கு கையைத் தாக்கத்துப் பார்த்தான். "குடி வெளிகுடி" என்று கூப்பிவித்திலும் கொன்றான்.

அவன் ஆங்கிலம் பேசுவதைக் கேட்ட அந்த வெள்ளையன் விப்படி உச்ச நிலைக்குச் செல்லவே அவன் ஏதோ கேட்க முயன்ற மையத்திற் கைவிற் கையையாக அவனை அட்கிய அந்த நோம்பெறி விக்கி பாட்டி துடன் மிகமேதுவாக கொண்டியடித்தவனை அதுவி அவன் முழங்கால் காயத்தை விக்கி வாக அமைவினும், அவன்பியலும் கடல் ராணியை நோக்கித் திரும்பி, "பெண்ணை! இப்படி வா" என்று அழைத்தான்.

அந்த காவலிபன் ஒருவொரு செங்கை கையுக் கைவித்துக் கொண்டிருந்த கடல் ராணி மேக்கை தடுத்து அவனை அணுகினும், "இந்தக் கைகளைப் போட உதவி தேவை. தனிவீசை ஒரு பாதிவை நீ பிடித்துக்கொள். நான் முழங்காலில் துணிசைப் சற்றும் போது எதிர்ப்புமமாக முற்றதாக்குக்குச் சிறிது மேலும் கீழமாகச் சற்றிவா, அப் போலுத்தான் கட்டு சிறிதும்" என்று.

படுத்தகு அவன் தனிவை மட்டும் அகத்தத்து துணிவின் அவன் கொடுத்த பகுதியைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவ னுடன் செந்து தொண்டிக்குக் கட்டுப் போட்ட பிறகு சிறிது கைவி தின்றான். காவலிபன் தொண்டியின் கான இரு முறை அகத்ததுப் பார்த்தான். "இது சேவா விருக்கிறது. இனி நீ கான ஊர்வதாம்" என்றும் கூறிவிட்டு முகத்தின் மழித்திசையைக் காட்டினான் முதல் முதலாக.

அடுத்து அவன் கைக் கைப் உதிரெயிச் சிறுசென்ற மத்த முகக்குக்கும் புரியாததால் முறை கண்ணும் அவன் பிரேத நிலைத்திருந் தன். ஆனால் அந்த காவலிபன் அவர்களைப் பார்த்தமைய பாதறகனிக் இதற்கில் சென்று பாதற மீது போதிக் கொண்டிருந்த அனைநிலை கைகளை அமைபி ரத்தக் கைகளைப் போக்கிக் கொண்டு திரும்பினான். கைகளைத் தாது ஏராவிக் தன்னுட்க துடைத்துக் கொண்டு "ராணி! இப்படி அழைப்பது செவ்வையமாக இருக்கிறது" என்று பேச்சைத் தவக்கி, "இவர்களை இனி பாண்டவரி கோட் கைக்கு அழைத்துக் கொடுவோம்" என்றும் கூறினான்.

இதைக் கேட்ட ராணி பிரகம பிடித்து தின்றான் பக விநாயகன். "உங்களுக்குப் பைத்தியம் ஏதாங்கிப்போ" என்று வினா வினா.

"இங்கே வென்று நினைக்கிறேன்" - லாவி பன் பதில் திராணமாகவும் திட்டமாகவும் வந்தது.

கடல் ராணியும் எதற்குப் பதற்றத்தையும் காட்டி விட்டாது கைகையையும் கைத்த தாது கைத் திரிவனை அந்த காவலிபன் பிற நிலைக் கைகளை சில விநாயகன். அந்தப் நோம்பெறியும் தாது திரிவனை அவன்

விழிகளுடன் கைதான் கரண எழுகின்றி.
கரண இவ்வாறு அந்தக் கண்களில் ஏதோ
ஒரு விசித்திர சக்தி இருக்க வேண்டும்.
கடல் ராணியே தனது கண்ணை முதலில்
அகற்றினால் அவன் முகத்திலிருந்து. அந்
துடன் கேட்டான்: "இவர்களை அங்கு
கொண்டு போனால் என்ன ஆகும் என்று
தெரியுமா?" என்று.

"என்ன ஆகும்?" வாலிபன் கேட்டான்
சகலமாக.

"கொல்லப்படுவார்கள். பாண்டவர் கேட்ட
டைமர்டும் சரி, சிந்து துர்க்கத்திலும் சரி,
இவர்களை அறியாதவர்கள் கிடைப்பாது"
என்றான் கடல் ராணி.

"அத்தனை பிராப்பியமா?"

"ஆம்."

"பாதகமில்லை. அழகுத்துச் செல்வோம்.
கைகில் காவம் உன்னவருக்கு உடனடியாகச்
சிந்தை இல்லாவிட்டால் இறந்து விடுவார்."

இதைக் கேட்ட நொண்டி "அத்தனை
நாய்கள் இருக்கும் சாவு வேண்டுமா?" என்று
வினவினான்.

"நண்பனுடன் இறப்பதை விட பாக்
பிளம் உலகத்தில் என்ன இருக்கிறது?" என்ற
வாலிபன். "சரி ராணி! இவர்களை அழகுத்
துச் செல்வோம்!" என்றான்.

"எப்படி. அழகுத்துச் செல்வது? இவர்க
ளால் நீதே முடிவாதே" என்றான் கடல்ராணி.

"படிக் அழகுத்துச் செல்வோம்" என்
றான் வாலிபன்.

"படகு து?" குழப்பத்துடன் வினவினான்
கடல்ராணி.

"இருக்கிறது வர்" என்ற வாலிபன் மூவ
ளையும் தன்னுடன் வரும்படி கைகை
செய்து மலைப் பாறைகளில் இறங்கிச்
சென்றான். அடிவாரத்தின் அகல் மோதிய
இடத்தில் ஒரு படகு தனியே பிணைக்கப்
பட்டிருந்தது. இதைக் கண்டதும் ராணி
யின் விழிகள் நெருங்கப் பக்கின. வாலி
பனை நோக்கித் திரும்பினான் மிக மிகுதிய
சிறந்தபுடன். "இது என் படகு" என்றும்
கறியுடன் உஷ்ணம் மிகமிகுதிய குரலில்.

"இதனை எங்கிருந்து திருடினாய்?" ராணி
யின் கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறந்தது.

"நீ கட்டி வைத்த இடத்திலிருந்து" என்
றான் அந்த வாலிபன் சரிவ சாதாரணமாக.
ராணியின் கண்களிலிருந்து கோபம்
உட்டென்று மறைந்தது. "நீ யார்?" என்று
யிருந்த சந்தேகத்துடன் வினவினான் ராணி.

அந்த வாலிபன் சிறிது தயங்கினான். பிறகு
மென்மையான உதடுகளைச் சங்கடத்துடன் அசைத்
துத் தனது பெயரை உச்சரித்தான். பெய
ரைக் கேட்ட ராணி மட்டுமல்ல, மற்ற
இருவரும் கூட பிரமிப்பின் உச்ச கட்டத்தை
அடைந்தார்கள். ராணியின் பிரமிப்பின்
விவரம் கண்களிலிருந்தது. மற்ற இருவர்
பிரமிப்பின் அச்சமும் அதிர்ச்சியும் பரவி
விருந்தன. அந்த இடத்தில் அவர்கள்
யாரை எதிர்பார்த்திருந்தாலும் அந்த வாலி
பனை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லையாதவால் தங்கள்
முடிவு காலம் நெருங்கி விட்டதை உணர்ந்து
கொண்டார்கள். (தொடரும்)

இப்போது ஏராளமாக
விற்பனையாகிறது

சரவணம்

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

சேத்த உருப்படி
செய்துமான மூட்டம்
கவச்சிப்பானை
தோற்றம்
முழு பாதுகாப்பான
கவரில்

சரவணம்

இன்ஜினியரிங் டிரேடர்ஸ்

(செந்தாமரை துப்பர் மார்க்கெட் சேபம்)

12/15-A கிருஷ்ணசாமி முதலியார் ரோடு

கோயமுத்துர் 641002

PHONE 34280-32321

GRAMS 'WETGRINDER'

-சரவணம்

THE BIOGRAPHY

OF

RAJAJI

by

RAJMOHAN GANDHI

PRICE Rs. 45/-

(Postage Rs. 3/- extra)

★

BHARATHAN PUBLICATIONS
PRIVATE LIMITED

Guindy, Madras-600 032

தீபாங்காரர் கொடுத்துவிட்டுப் போன கடிதத்தை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தாள் மங்கலம். கடிதம் கோவைத் தரவர் மானிக் கத்திடமிருந்து வந்திருந்தது. அன்புள்ள மாமா, அக்கா அவர்களுக்கு அநேக நமஸ்காரம்.

தோயலுத்தரவில் ஒரு நல்ல இடம் இருக்கிறது. பூரணியை ஜாதகத்தைக் கொடுத்தேன். பூரணியின் ஜாதகமும் அந்தப் கூப்பனின் ஜாதகமும் நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கின்றன. அப்படி கூட்டுப் பாங்கிக் கிளர்க்காக இருக்கிறேன். ஒரே கூப்பன். வீடு மற்ற சொத்துக்கள் குறைந்தது இரண்டு மூன்று வட்சம் தெளும். எங்களுக்குக் காசு பணம் வேண்டாம். பெண் தந்தை இருந்தால் போது சென்று தொக்கிறார்கள். இது நல்ல இடம். இதை விட்டால் பூரணியைக் குறைத்து ஒரு நல்ல இடம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டம். கடித மிகுந்த மார்பினால் விட்டுக்காரர் களை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன்.

பிரியமடம், மானிக்கம்
 "எங்கு... உங்களைத்தானே...?" -
 கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு உன் அறக்கூப் போனாள் மங்கலம்.
 "என்ன மங்கலம்?"

பூரணி நீட்டிய கடிதத்தை வாய்க்கிப் படித்தார் ராமநாதன். நிமிரும்போது மூலமெல்லாம் மெறிச்சி பொக்க திமிர்த்தார்.
 "எனக்கும் இந்த இடம் நல்லாததான் படுது மங்கலம். என்ன செய்வானாலும் பரவாயில்லை. நம்ம பூரணிக்கு இந்த இடத்தை முடித்த பிறகுதான் என்னுட்பு பூரண திம்மதி" என்றார்.

ஜன்னலுக்கே நின்றுகூட பூரணியின் மூகம் வெட்டத்தால் 'சூப்'பெனச் சிவந்தது. மெறிச்சியால் அப்படியே வானத்தில் பறப்பதைப் போல் ஒரு பிரமை.
 அந்த மிகுலாமல் தைக்குள் சிந்தித்துக் கொண்டாள்.

கிரிசீருத்த தரவர் மானிக்கம் உட்பட நாவீத்து பேர் இறங்கினார்கள். தரவர் மானிக்கம் திருக்கிட்டார். பூரணியின் வீடு பூட்டிக் கிடந்தது. பக்கத்து வீட்டுக் காமாட்சி, காரில் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்து எட்டிப் பார்த்தாள். "காமாட்சி! பூரணி, மங்கலம் எல்லோரும் எங்கே போயிட்டார்கள்!" என்று தரவர் மானிக்கம் கேட்டார்.
 "மானிக்கம் அன்றை... உங்களை வாங்க..."

தரவர் மானிக்கம் மாப்பிள்ளை வீட்டுக் காரர்களைத் தயக்கத்தோடு பார்த்தார். தரவர் மானிக்கமும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக் காரர்களும் உங்களை உழைத்தார்கள்.

"உட்காளுங்கள்" - காமாட்சி ஒரு சோயா சுவை காட்டினாள். எல்லோரும் உட்காரத் தார்கள்.

"பூரணி, மங்கலம் அக்கா என்னோரும் எங்கே போயிட்டார்கள்?"

"ஒரு கல்வாணத்துக்காக வெளியூர் போயிருக்காங்க. நான்குத்தான் வருவாங்க" என்றான் காமாட்சி.

பாவ புண்ணியங்கள்

மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களின் மூலம் வாடிவிட்டது. எழுத்து கொண்டார்கள்.

"சரி, நாங்க புறப்பட்டுமே. அவங்க வந்தாங்கன்னு நாங்க கத்துட்டுப் போனதாச் சொல்லுங்க...."

"என்னங்க... இவ்வளவு தூரம் வந்து ஒரு காப்பி கட்ச் சாப்பிடாமப் போறீங்க? உட்காருங்க. காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாம். மாணிக்கம் அண்ணை தங்களுக்கும் உட்காருங்க" என்றான் காமாட்சி. மீண்டும் தயக்கத்துடன் ஏங்கோரும் உட்கார்த்தார்கள்.

"மாணிக்கம்... காப்பி போடும்மா..." என்று காமாட்சி குரல் கொடுத்துக் கொண்டே உள் அறைக்குப் போனார்.

"என்னங்க... நீங்க இங்கயா இருக்கீங்க?"

"ஏன் காமாட்சி? பணியைத் திறிந்த பார்த்தார் சதாசிவம்.

"பூரணியைப் பெண் பார்க்க வந்திருக்கும் மாப்பிள்ளையைப் பார்த்திருக்கா?"

வீஜயாஸயன்

"பார்த்தேனா? தான் விருத்துக்குக் கூப்பிட்டு இருக்கிறேன்!"

"நான் அந்தபா கேட்டேன்? பெயர் எப்படி என்று கேட்கிறேன்."

"மாப்பிள்ளைக்கென்ன? கண்ணுக்கு மட்டும்தான் இருக்கான். விட்டுப் பார்க்கிறேன்."

அவ் சிறுவன் கம்பளம், மறை நெதையோடு சொத்த...

"இந்த மாப்பிள்ளை நம்ம மணிகாவுக்கு வாய்த்தா?" என்பது இருக்கும்?"

சட்டென்று திரிந்தார் சதாசிவம். எவ்வளவு காமாட்சியைப் பார்த்தார்.

"உனக்கென்ன பதிலியமா?... என்ன உளர்த்தே?"

"உளர்த்தே... இன்னும் உங்களுக்குப் புரியலியா? பூரணி மேலும் மங்கலம் குடும்பத்தின் மேலும் ஏதாவது இரவு வீடு சொக்கி இந்த மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களுக்கு அவங்க மேல் வெறுப்பு ஏற்படச் செய்து... அவங்களை நம்ப பக்கம் இழுத்து நம்ம மணிகாவுக்கு இந்த வரன் முடிச்சடலாம்.... என்ன சொத்தீங்க?"

"காரர்" என்று விழுந்த அறையில் தூரப் பெயர் விழுந்தான் காமாட்சி.

"ஒரு பொண்ணு மேலே பழிவயச்சமத்தி நம்ம பொண்ணுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கையைத் தேடலாமா? உனக்கு ஏன்டி புத்தி இப்ப பழிப் போகுது?"

விழுந்த கண்ணத்து ஒரு கவலாக் பிடித்துக் கொண்டு எழுத்தான் காமாட்சி.

"நான் என்னக்கவா சொக்தேன்... நம்ம பொண்ணோட நல்லதுக்குச் சொக்தேன். அவ வாழ்க்கை நம்மா இருக்கலாம்னு சொக்தேன்...."

சதாசிவம் மூடப்பிப் போய்க் காமாட்சி கவல் பார்த்தார்.

"சரி... உன் இஷ்டம் போல் செல்..."

அவரே அவரமாகப் புடவைத் தலைப் பாக் கண்ணத் தடைத்துக் கொண்டு மூன் அறைக்கு வந்தான்.

"மாணிக்கம் அண்ணை... கொஞ்சம் இப்ப படி வாங்க...."

தயக்கத்தோடு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களிடம் பார்த்துவிட்டு எழுந்து போனார் தரகர் மாணிக்கம்.

"மாணிக்கம் அண்ணை... தப்பா நீங்கக் கூடாது. இந்த இடத்தை என் மகன் மல்லி கைக்கு முடிச்சக் கொடுத்திருக்கானா?... என்று மேதுவாக இருத்தான் காமாட்சி அம்மான்.

தரகர் மாணிக்கம் கோபத்தோடு காமாட்சியைப் பார்த்தார்.

தன் இடுப்பிலிருந்த சாகிக் கொத்தை எடுத்துப் பரோவைத் திறத்தான். ஒரு பத்து ரூபாய்க் கட்டை எடுத்துக் கொண்டு பரோவை மூடினான். "இந்தா மாணிக்கம் அண்ணை... இதனே ஆவிரம் இருக்கு. மணிகாவுக்கு இந்த வரன் முடித்துக் கொடுத்தீங்கன்னு இன்னும் ஆவிரம் தரீறேன்...." பணத்தைத் தரகர் மாணிக்கத்தின் கையில் நிமித்தான் காமாட்சி.

பணத்தைப் பார்த்தார் தரகர் மாணிக்கம். இவ்வளவு விவர்த்து.

"வந்து... காமாட்சி... என்ன காரணத்தோடு சொக்தி அவங்களை நிராகரிப்பது?" என்று தயக்கத்தோடு கேட்டார்.

“பூரணியைப் பற்றியும், மயங்காததின் குடும்பத்தைப் பற்றியும் கொஞ்சம் மாற்றிச் சொல்யி.... காரியத்தை முடிக்கலாமே?”

தரகர் மாணிக்கம் பொய்த்தார்.
“எங்களுக்கே பொய்ச்சித்திரம்?”

“சரி.... காரியத்தை முடிச்செய்துடையோம்!”
மூன் அறைக்கு வந்த மாணிக்கம் மார்பின்மீது விட்டுக்கொள்ளலின் காலும் இவ்விதைதார்.

எல்லோரின் மூலமும் மாறியது. “நிஜமாகவா சொய்தியம்?” - ஒரே குரலில் கூவினார்கள்.

“சரியா விசாரிக்காம ஏற்பாடு செய்தது என் தப்புக்க. என்னை மன்னிக்கக்கூடியம்.”
தரகர் மாணிக்கம் கருத்தத்தோடு மார்பின்மீது விட்டாசிடம் மன்னிப்புக்கேட்டார்.
காமாட்சி காய்மையோடு வந்தாள்.

“இருக்க.... காய்மீ எப்பிட்டுக்குப் போய்க்...”

“எங்களுக்குக் காய்மீயும் வேண்டாம்... ஒரு மண்ணும் வேண்டாம்.” எல்லோரும் புறப்பட்டார்கள்.

“இப்படி இருக்கும்படி நான் நினைக்கல் வேகம். நம்மை இப்படி அவமானப் படுத்தினவங்க மூலமீயே கணியப் பூசாமல் விடக் கூடாது” என்று கோபத்தோடு சொன்னார் தரகர் மாணிக்கம்.

மார்பின்மீது விட்டுக்கொள்ளலின் புரியாமல் அவரைப் பார்த்தார்கள்.

எடுக்காமல் வந்தது ஏதோ?

நாளுக்கு வரது போனீகக் கூட்டக் கொண்டு அவன் தரகர் தன் உதவியை குறிப்பதில் புதிதாய் பித்திருக்கும் குழந்தையைப் பார்க்கச் சென்றான். போன இடத்தில் குழந்தைக்கு என்ன ஒரு பத்திரமும் தெரடல். அன்புமீறாகக் கொடுத்தார்.

இருமீ பி கரும் போது போகலின் தரகரைப் பார்த்துக் கேட்டான். “என் கம்பம்! குழந்தைக்குள்ளு பத்து ரூபாய்க் கொடுத்து விட்டுக் குழந்தையை எடுத்துக்கிட்டு வராமல் மறுத்து போகத் திருல் பதிலை அளவிலும் இப்படித்தான் மார்புக் கேட்டியே நீசரகரைக் கேட்டு வந்தேன் கொடுத்தேன் கொடுக்கக் கூடாது எடுத்துக்கிட்டு வராமலேயே விட்டுக் கற்றுட்டே” என்றான்.

“ஒரு விட்டுக்கு விருத்தத்துப் போடுறும்; அந்த விட்டு விருத்த தமக்கு ஒத்து வர வேண்டு பட்டியோடவா திரும்புவோம்? பக்கத்து நேறாட்டல்செ ஏதாவது காய்ப்பிட்டுப் பதியாறிவிட்டுத்தானே திரும்புவோம்?”

மார்பின்மீது விட்டுத் தந்த கேட்டார்: “நீங்க என்ன சொய்தியம்?”

“காமாட்சியும் மயங்காததோட உதவுகி காரங்கதான். அவங்களுக்கும் ஒரு பெண் இருக்கு. பெண்ணைப் பாலுக்க. படிச்சா ஏற்பாடு பண்ணுங்க. இங்கேயுக்கு புறப் படுவோம்...”

எல்லோரும் சம்மதத்தோடு கூட்டார்த்தார்கள்.

காமாட்சி எல்லோருக்கும் காய்மீ கொடுத்தார்.

“காமாட்சி சீக்கிரம் பெண்ணைக் கூட்டிவிட்டு வர்...” - தரகர் மாணிக்கம் அவரைப்படுத்தினார்.

மயங்கிவருக்கு அளங்காரம் செய்து அறைத் துக்கொண்டு வந்தான் காமாட்சி.

கேட்டும் மூத்ததைக் குழுவும் சிலப் பாகக் எல்லோரின் காலிலும் விருத்த எழுந்தான் மயங்கிவர.

மார்பின்மீது விட்டுக்கொள்ளலின் மூத்த தம் திரும்பி நினைபது.

“என்ன செய்வம்.... பொண்ணைப் பிடிச்சிருக்கா?” என்று தந்த தம் மயங்கிப் பார்த்தார்.

செய்வம் புண்ணையோடு ஒரு மூத்த மயங்கிவருவம் பார்த்துவிட்டுத் தன் தம்பியை ஆட்டினார்.

பக்கத்து விட்டியு-

நாத்துவரலும், கொட்டு மென்றும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மயங்கிவர மாஸ் இசை மழையைப் போழித்துக்கொண்டிருந்தன.

செய்வம் - மயங்கிவரலின் திரும்பும் கொலையாகவாக நடத்து கொண்டிருந்தது. பூரணி துக்கவருகே நின்று வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கண்ணின் தீர்மானமதெனச் சரத்து கண்ணின்மீது விழ்ந்தது.

தெருக் வெய்த்து விடும்போவிருத்தது பூரணிக்ரு. வேதனை தாங்காமல் சிம்மீ சிம்மீ அழுதான் அவன்.

மிகவிரை திரும்பாமலாகக் கணவன் விடு சென்று விட்டான்.

ஒரு மாதத்துக்குப் பிறகு சேவத்திலிருந்து பூரணியைப் பெண் கேட்டு வந்தார்கள். மார்பின்மீது ஓர் அரணின் உயர்நிலைப் பன்னியில் ஆசிரியராக இருந்தார். தடுத்ததரக் குடும்பம். இந்த இடமாகவது நல்லபடியாக அமைவட்டும் என்று மயங்கலும் ராமதா தும் முழு மனதாகக் சம்மதித்தார்கள்.

ஆனால் பூரணி தனக்குக் கையாணமே வேண்டாம் என்று மறுத்தார். ஆனால் போகப் போகத் தாயின் கண்ணிலும் அப்பாவின் வேதனை படித்த முகமும் அவன் நென்று தெழிற் கவத்தன. திரும்புதத்துக்

குச் சம்மதித்தான். பூரணிக்கு நல்ல படியாகத்திருமணம் முடிந்தது. கணவனோடு சேவத்துக்குப் போனார்.

தன் கணவனின் அமைதியான போக்கும் அவர் அவள் மேல் செலுத்தும் அன்பும், அவள் செல்பும் சிறு குழந்தையைக் கூட சிரித்துக்கொண்டே வாகனமாக அவளையே மறக்க வைக்கும்படி நடந்து கொள்ளும் கனிவான தன்மையும் அவளுக்கு மிகவும் விவப்புரக இருந்தன. மாமாவும் அந்தையும் அவள் மேல் காட்டும் அன்பும் பரிவும் அவளுக்கு மிகவும் இதமாய் இருந்தன.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல வாழ்க்கையைக் கொடுக்கத்தான் ஆண்டவன்.... அந்த முருகன் என்னைச் செய்வதெனோடு இன்ன யாமல் செய்தானோ? என்று கூடப் பூரணி நினைத்தான்.

பூரணி ஏழாவது மாதமாக உண்டாடு இருந்தான். மங்களமும் ராமநாதனும் பூரணியைப் பிள்ளைப் பெறுவதாக கனவுக்கு அசைத்து வந்தார்கள்.

ஆட்டோவில்லிந்து இறங்கினான் பூரணி.

"பூரணி மெதுவாய்மா..." மங்களம் பூரணியின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான். விட்டுத் துறையப் போகும்போது பக்கத்தில் வீட்டு ஜன்னலில் பார்த்தான் பூரணி. ஜன்னலில் மல்லிகாஸின் முகம் தெரிந்தது. பூரணி மல்லிகாஸைப் பார்த்துச் சிரித்தான். பதினாறு மல்லிகா சிரிக்கவில்லை, அவள் எகெத்தோடு பூரணியைப் பார்த்தாள். கண் கலிய நீர் தேயும் வீடுந்தது.

"பூரணி... உன்னை வர..." அம்மா கூப்பிட்டாள்.

"ஏம்மா... மல்லிகா எப்படிமா கணிரிடுத்து வந்தா? அவளுக்கு இது எத்தனாவது மாதம்?"

மங்களம் மகளை முறைத்துப் பார்த்தான். "அதைப் பற்றி உனக்கு என்ன?"

"பாவம் மல்லிகா, அவள் அம்மா செய்த தப்புக்கு அவள் என்ன செய்வாள்?"

"அநியாயமா உன் மேல் பழினைச் சுமத்தி உனக்கு வர இருந்த நல்ல வாழ்க்கையைப் பறிக்கட்டானோ? அதுக்காக ஆண்டவன் அந்தப் பெண்ணோட வாழ்க்கையைப் பறிக்கட்டான்."

பூரணி அவரைத்தோடு வேட்டான்.

"நீ என்னம்மா சொல்றே?"

"மல்லிகா தானியை அறுத்திட்டா."

"அம்மா!"

"பொன் மாதம் ஒரு கார் விபத்துலே மல்லிகாவோட கணவன் இறந்து போயிட்டான். இப்ப அந்தப் பொண்ணு இப்போது காதாஸெப்படியா இருக்கா..." இதைச் சொல்லிவிட்டு மங்களம் உள்ளே போய் விட்டாள்.

அம்மா உண்மையைத்தான் சொல்வதுதான்? மல்லிகாஸின் கணவர் செல்வம் இறந்து போய் விட்டாரா? மல்லிகா இந்தச் சின்ன வயதில் விதவைவாடி விட்டாளா? பூரணியால் நம்ப முடியவில்லை. அவள் நெஞ்சை ஏதோ அடைப்பதைப் போலிருந்தது. கண்களில் தெய்வ திவ்ய நதி சொட்டுச் சொட்டாதக் கண்ணீரில் வந்திருந்தது.

★ பிரசுரத்துக்குரிய கதைகள்

அமர் எவ்வித வினாவுச் சிறுவதைப் போட்டி 1978க்கு வந்த கதைகளில் பரிசு பெற்றவை போக, பிரசுரத்துக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகள் இரே தரப்பட்டுள்ளன.

1. பார்வை விரித்த இருக்கவேண்டும்	— பிரதிபா ராஜேசோபாவன்
2. இளியா ஊகி	— இளம்பாரதி
3. கண்ணீர் இயற்றிய ஊதியம்	— வி. வி. ஜே. ஜோசப்
4. பிளிகட்டர் வரார்	— ஜயேந்திரன்
5. குத்தலுள்ள செஞ்சு	— ஏ. எஸ். பட்டுவிங்கம் (அறிமுக எழுத்தாளர்)
6. திருப்பமுனை	— ஜோதிர்வதா கிரிஜா
7. வித்தியாசமானவர்கள்	— சத்தியப்பிரியம்
8. ஒரு தயம், ஒருபுறம் இரண்டு சாட்சிகள்	— வ. சா. நாகராஜன்
9. குறிஞ்சிப்பூக்கள் எங்கும் பூக்கும்	— ராஜேஸ்வரமார்
10. பூரணிமா	— ஜேனா ஆனந்ததீர்த்தன்
11. சட்டமுகம் விடப்படுகிற	— ஹபீப் ராஜா (அறிமுக எழுத்தாளர்)
12. ஜெய்லோகோ ஏ மகிது	— வினோதாசுந்தர்
13. வெள்ளிக்கோயம்பை	— ஜெனமே ஜெயன்
14. ஊதல்	— செவ்வமணி (அறிமுக எழுத்தாளர்)
15. பெண்ணை விவிர்த்த பொழுது	— கா. மங்கையர்க்கரசி (அறிமுக எழுத்தாளர்)
16. குழியில் விழுந்த காய்கள்	— விலா கோபாலன்
17. ஆற்றது அழுத கண்ணீர்	— குன்றக்குடி பெரிய பெருமான்
18. வாழ்க்கையில் அத்தங்கள்	— அயக்கன்

அகிலன்

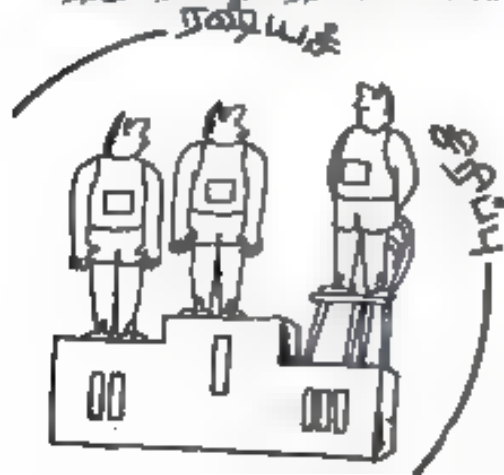
மோகனோ கிமாந நிலவத்திலிருந்து எங்குள் ஈர் தருக்குள் சென்றது. எங்கு மிகவும் கிசாவுமான சாலை, ஈர்ஈர் வருவதற்கு ஒரு புறமும் செவ்வதற்கு ஒரு புறமும் நெடில் வீர்த்தார்கள். எங்கிலும் நெடில் காசுக்கல்லுபட்டிருந்த புத்தகங்களுக்கு ஒரு காசு தீர் பாய்ச்சிக் கொண்டு வந்தது. ஒப்பந்த மொகா மிட்டர் தொலைத்து மேல் கடத்த நேரத்தில் எங்கிலும் தாங்கள் எட்டி சென்றும்.

தேரங்களைத் தெறித் தாடுவர் வளர்ப்பதும், தாடுகளுள்ளே கூட அங்கங்கே திட்டி விட்டான பகுதியைக் கரையை நட்டு வளர்ப்பதும், நாரத்தின் கானியோரங்களைத் திருப்பறங்களிலும் திறல் தரும் கரையை வைத்தப் போனதும் அகரங்குடைய வழக்கம். மதங்களைக் குடிவிடுப்புப் பகுதியைத் தெறிதும் தூர் அடர்த்தியான சோலைகள்

[illegible]

தேவாடிகா வமாதவாசம் வட்சக வகா
திக வெளிதரட்டு வ.வகாசப் பவனிக
வகாசகாவிக வகாச குடியிடுததாரக
அதேகா தேவாடிகா வகாசப் பவ
வகாசிகுததம் வகாசிகுததாரக. தேவாடிக
குடியாசிக இடம் வகாசிகுததம் - நவப
வகாசிகுததம் வகாசிகுததம் வகாசிகுததம்

மலர்விகா நோட்டீஸ்களுக்குள்ள இட
நேருக்கு வரக்கூட தள்ளுதல் தெரியும். அமெ
ரிக்கா, காங்கடா, மேற்கு ஐரோப்பா, கிழக்கு
ஐரோப்பா முதலிய பகுதிகளிலிருந்துதான்
பலவிடங்கள் அங்கு வந்து வந்தனமாதலால் இரவு
பார்க்க. அந்நேரம் ஆசிய ஆப்பிரிக்க
தாருகங்களிலிருந்து வந்தவர்களைப் போன்ற கிழக்கு

திரைகளும் எண்ணற்றோர் அங்கு வந்து
தங்கு. பஸ் ஹோட்டல்கள் தரைதளம்
இருந்தும் அவர்களால் சமாளிக்க முடிய
வில்லை. - திரைமைய நாளும் விதயாவை
வாருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவரை இமை
வச் செய்கிறேன்.

ஹோட்டல் வெளிக்கிராமம் சாதாரண
மாணதல். இருபத்திரண்டு மாடிகளையும்
தனிக் கூடங்களையும் கொண்டது. ஒவ்வொரு
தளத்திர ஹோட்டலுக்கு ஒப்பானது.
இரண்டு பேர்களுக்கு ஒரு பெரிய அறை விதம்
ஒதுக்கி யிருந்தார்கள். அன்பர் மானியோ
லிடம் செல்கிற. இவ்வாறு எவ்வளவு நாளும்
வருக்கும் தனித் தனியே அறைகள் ஏற்பாடு
செய்யச் சொன்னோன். வெளியூரிலுள்ள
இந்த போய் இருப்பது நல்லது என்று.
உடனடியாக என் விருப்பம் திருப்பெற்றது
பட்டது. வெளியூரிலுள்ள தனி அறை
எனக்கு ஒவ்வொரு செய்வதான ஒப்புக் கொண்
டார்.

நாளுக்கு பேர்களைக் கொண்ட இந்திய
எழுத்தாளர் குழுவின் தலைவர் என்ற
முதலியும் மற்றவர்களுக்கான கூடு
தையும் நான் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது.
எழுத்தாளர்களுக்குத் தனிமையு
மிடத்தால் குறிப்புக்கள் எழுதவதற்
குக் குறுக்கிடு இருக்கிறது. நாளும் உட
குறிப்பு எழுத விரும்பினேன்.

ஹோட்டலுப்பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.
"அங்கு பெரிய ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றனவா? அவற்றில் ரஷ்யர்கள் தங்குகிறார்களா?" எனப் பல தன்பர்கள் கேட்டார்கள். ஹோட்டல்களில் வெளி நாட்டுப் பயணிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குகிறார்கள். ஆனாலும் வெளிக் குடியரவையிலிருந்து வெளியூரிலிருந்தும் வரும் உள் நாட்டு ரஷ்யர்களுக்கும் அங்கு இடம் கிடைக்கும். இந்த விஷயத்தில் நம் நாட்டைப் போலத் தான் அங்கும் இருக்கிறது. ஹோட்டல்களில்

திரைகளும் செய்வதவர்களும் அங்கு பணி புரிவதவர்களும் முற்றிலும் பெங்களூர் இருப்பதுதான் ஒரு மாறாகம்.

நான் அங்கு வரும் செய்வதவத் தெரிந்து கொண்டு, என்னைச் சந்திப்பதற்கான முன்னதாகவே ஹோட்டலுக்கு வந்திருந்தார் என் ரஷ்ய தன்பர் வித்தாவி ஃபூரனிகா. இவர் வாலுசென்ற ரஷ்யத் தமிழறிஞர் செமி யோன் குறிவிடம் வெளிக்கிராட் பல் கைக் கழகத்தில் தமிழ் கற்றவர். பிறகு செமிசை பக்கைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறையில் சேர்ந்து டாக்டர் மு. வ.லிடம் மேல் கல்வி பயின்றவர். செமிசைக்கு அவர் மாணவராக வந்தபோதே அவரை

வெளிக்கிராடில் 15 குடியிருக்கிறதில் ஒரு குடி புகழில் சில

மாணியோலில்:

15 புரட்சி வீரருக்கு எழுத்தாளருமான பித்தலி சை குறுக்கிடலும் வித்தி பத்திரிகை குறிப்பி விதயாளர்களாலும் விலகல்

15 முன்னேற்றப் பதிர்ப்பத்தின் தமிழ்த்துறை குறிப்பி வித்தாளிக் பூரணம்

சாத்தூர் தேர்தலும். மாண்புமிகு ஓய்வு
செய்தல் பதிவுகளைத் தமிழ்த் துறைத்
தலைவர் இயோகாது ஆகியோர் இடந்திரர்.
இயோகாதுகள் மொழியியல்புத் துறை
ல்கு நடைபயிற் பூர்வம் மொழித்தரம்,
மே. ராமசாத்தூர் ஆகியோர் உறுத்தி
தலைவர்.

“இது வரத்தக்க முகமே போகல் விரு
தானதில் தான் என் மனைவியோடும் மன
மோரவும் உழைக்கப் படுகிறோம். போக
தல்போதென நினைத்தேன். நீங்கள் வரவு
தரக் செய்து வந்ததால், அவர்களிடம்
மட்டும் தனிவே அனுப்பிவிட்டு ஒரு வார
மால் இங்கு தங்கிவிருக்கிறேன். இந்த
உழைப்போடு போதும் போகிறதிடும், மன
விளைவத்தின் மூலம் போகலும், முக்கிய
வாங்கியிவிட்டேன்” என்றுச் சொன்னான்.

அங்குண்டிய அன்புப் பம்புப் சங்கீத
வியப்பதற் செந்தர ஆங்குக்கு ஒரு முறை
கிடைக்கும் அகிய விடுமுறை வாய்ப்பு
பயன்படுத்தாமல் சங்கீதச் சந்திப்பதற்காக
ஒரு வாரம் அங்கு மாற்றுகோகில் தங்கி
விடுகிறோம்!

[illegible][illegible]

தலைவர் : ஸ்டீட்மேன் அவர் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். உடனடியாகப் புறப்படச் செய்து தரவேண்டும்.	மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மெ. ராமசாமிநாதன் அவர்கள் எந்திரம் நடைபயிற்சி செய்வது போன்ற காரணத்தினால் அங்கு இருக்கிறார்கள்.

தோண்டித் தாட்டில் 'டெனிபோர்' கட்டிட
டர்' அங்கிலும் பழக்கப்பெற்ற அரைநர்
வழங்கு வெள்ளைய னவ்வர் தோட்டி
முதிர்ந்த வயதிலும் கொள்வார்கள் பழங்கு
தங்கள் முயற்சி - டெனிபோர் கிளர்வல்
அங்கிலிட கிட்டில் வார்டுகளைப் பரிசுதி
கொள்வார்கள். சம்பந்தம் இல்லாதவர்
வரிடமோ, தெரிவாத் தோட்டியைவாதர்
வரிடமோ தோண்டிப் பெரிதும் தோட்டி
கொள்வதும் தோண்டி இதற்கும் ஒன்றாகப்
படுவதும்.

[illegible][illegible]

ஊர்தற்பட்டே மாதம் சம்பளம் குறைவாக
80 ரூபீள் வரையில் அதிகப்பட்சம் 800
அளவது 100 ரூபீள் வரையில் வரையில் போன்ற
வாசம், சம்பளம் மக்களின் ஏராளம் மாத வசு
மாதம் 150 ரூபீள் வரையில் வரையில் அதிகப்பட்டு
திருக்கல் ஊர்தற்பட்டே சம்பளத்திற்கும்
அதிகப்பட்டு சம்பளத்திற்கும் இடையே
வசம் செலவுகள் ஏழேட்டு மடங்குபட்ட
இவ்வகை பெருமளவானவர்கள் சம்பளம்
தட்டி ஊர்தற்பட்டே சம்பளம் சம்பளம் சம்பளம்
திருக்கல், ஆனால் பெருமளவானவர்கள் செலவு
தான் போதிய வசுமாதம் சம்பளத்திற்கு
வசது முதிர்ந்தவர்களுக்கு குறைந்த வசு
வசதியும் குறைந்த இடையே போன்றவர்கள்
தரப்படுகிறார்கள்.

விட்டு விட்டால் 2 ரூபியிக்குத் 10
புதை வரை கழுவிக்கொள்ள. நாமதான்
என்று, மணிக்கொடி என்று, இரண்டு முறை
தரவே தப்பிப்பதில்லை என்று கூறுவதைப் பற்றி
தெரிச் செய்து கொள்ளுங்கள். (மேலாட்சி)

[illegible]

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

ஆகவே, அந்தக் காலத்தில் கருத்துக்கள் எல்லாம் எந்த நிலையில் இருந்தன என்பதை அறிய முடியாது.

— 1994 年 5 月 20 日

சேமிக்கத்தொடங்குவீர்

சம்பாதிக்கின்ற பணத்தை
உடனடியாகச் செலவு
செய்வது மனிதனுடைய
இயல்பாகும். சேமிப்பு
வாழ்க்கையில் ஒர்
அத்தியாவசியத் தேவை.
எதிர்காலத் தேவைகளை
சிக்றித்து, அந்நேரம் இன்றே
சிறிது, சிறிது சேமிப்பது
விவேகமாகும்.

சிறுசிறு நுகரிகளாக
சேமிக்கும் பணம் நுகரிதமாக
வளர்க்குது. தக்க சமயத்தில்
உங்களுக்கு உதவுமாறு
இன்றே எக்ஸி லிமீடஸ்
பாங்கில் சேமிக்கத்
தொடங்குவீர்.

எங்கெது சிறப்பு சேமிப்புத்
திட்டங்கள் :

மொன் மிரா ஸேக்கப் பத்திரம்
கூறு குதகீட்டுத் திட்டம்
எக்ஸி தின சேமிப்பு

**லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

பதிவு அலுவலகம் : கரு 639 001
விரவாக அலுவலகம் : ஸென்னை 600 086.

என்.வி. ஸ்ரீவிவாசன்
சேர்மன்

மணி ஆனா
ஜெனரல் மானேஜர்

அந்த உயிர் திரைப்படம் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மீண்டும் வரும் சுந்தரராஜன்

கே.ஜி. மெனகாவாசுலுக்குக் கொண்டிருந்த தாள். தாங்கள் பேசியதை வெகுவும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பாள்.

"அப்படி என்ன தாத்தா ஆகை?" என்று என் முன்னால் அமர்ந்திருந்த அந்தப் பிள்ளை, மோகன்.

"என்ன ஆகும்! அவன் உயரத்தில் தாக்கென அப்படியே மாணியாக மாறி ராஜாவிடமுதலியை விழுந்திருக்கிறார். இதை உங்களுக்கு உயிர் உதவிக்கிறது."

"என்னது நிஜமாகவா தாத்தா!" மோகனின் குரலில் உற்சாகம் பொங்கி வழிந்தது.

"என்ன போனாமா?" - நான் எழுந்து கொண்டேன்.

"தாத்தா, எனக்கு நீ தாவிக்கு என்ன கதை சொல்லப் போறே?"

ராஜா என்ன கதை சொன்னான்?

"இப்போது அகிரகந்திரன் கதை சொன்னால் இப்போது? அந்தக் கதைகளைக் கேட்குங்கள்."

ஒட்டு. அந்த ராஜா மாநிலியை காழ் முயற்சி செய்த ஒரு தாத்தாவின் கதைகள் திரைப்படம் சொக்கிறதே."

"உங்களை மாநிலியை தாத்தாவா? அவர் பெர் என்ன தாத்தா?"

"உங்களைத் தாத்தா அருகிலும் -- மோகன். ஊர். ஏதாவது ரோகம் தாழியாவிர்த்து. விட்டுவை உங்க தாத்தா கவியப்படுவா!"

மோகன் பண்டையவாசில் பேரன். முதல் கையல் குப்பராஜனின் வாரிசு. பண்டையவாசில் மிகவும் ரோகம் தாக்கெனக்கு முன் குரலையே மறைத்து விட்ட உத்தமி. பண்டையவாசில், தாம் பழக்கம் விட்டாலும் தம் கையல்கள் இருவரையும் பழக்கம் கைத்தாள். குப்பராஜன் பழக்கம் முடிந்தவிட்டு, பந்தத்தில் பட்டாசுதில் விளாபாரம் என்று தங்கிவிட்டான். தம் கையல் மோகனின் தம் தந்தையிடமே விட்டிருந்தான். பண்டையவாசில் இரண்டாம் கையல் கைப்பதி. கைப்பதி பழக்கம் முடிந்தவிட்டு, மேலே என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ரோகத்தில் உண்மைகளைக் கவியாக்கும் என்மேல் ஒரு மதிப்பு, மரியாதை.

தவிர்க்க இருந்த கைக்கு மோகனின் பார்த்த உடலையே ஏதோ ஒரு பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டதாகத் தோன்றியது. அவன் துடிப்பு என்னைக் கவிர்த்து கொண்டே இருக்கும். திரைத்து என்று முகமும். ஆரவரங்களும் அவன் பேச்சின் கெளிப்பும் விசுவசமும்...

"ஆனால், நீ இதைவா, நீ மிகக் கொடியவன்! இந்தப் பாவனையின் கிழிசை ஏன் கைமாக்கிவிட்டான்?"

"ஏன் தாத்தா, அந்த ராஜா மாநிலியை என்னாரும் உங்களுடைய பேச முடியுமா? முடியும்தான் அப்படி யாராவது இருக்கார்களா?" என்றுடன் நடந்து கொண்டே கேட்டான் மோகன்.

நான் அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

"ஏன் தாத்தா, நீ பெர் சொல்லியா?"

நான் தடுமாற்றினேன். என்ன பதிக் சொல்வது நான் வேலை, அவன் என் பதிக் எதிர் பார்த்தான் என்னவோ யோசனையில் ஆழ்த்து விட்டான்.

பிஞ்சுபயத்தத் தொடங்கியது.

"ஏன்மா போண்டா, என்னவோ நிமிர்ந்து பஞ்சாலத்துக் கூட்டினால் உங்க அப்பன் விட்ட சொக்கி அனுப்பியே, என்ன கிழியம்?" என்னுள் புகலாகக், பிஞ்சுபயத்தத் தவிசை. ரோகத்திலேயே கவியல் முத்தவாசில்.

போண்டா கை நடுவில் வந்தி நீதினான். எந்திரும் இருந்த மகனின் பார்த்தான். நான் இருக்கும் இடம் வந்ததில் பார்த்தான் என்மேல் திரைத்திரை. உதடுகள் துடித்தன. கைகள் கைகி இருந்தன. என்மேல் கைப்பதி குரல்கள் பிடித்த முகப்பவன்போல் என்னை கைக்கிட்டு பார்த்தான்.

என்னுடைய இருக்கை நிமிர் என்று தெருப்பாக மாறி என்னை அப்படியே தன்னை அடக்கிக் கொண்டிருக்கிற போல் இருந்தது. அப்படி ஏதாவது நிஜமாகவே நடந்ததாக்கட நகனத்தான்.

அவர் தன் பார்வைவைப் பஞ்சாயத்தில்
என் அருகில் அமர்த்திடுத்த பண்ணையார்
பக்கம் திருப்பினான். அவர் கலட்சியமாக
பிச்சையைத் தடவி விட்டுக்கொண்டார்.

"கொல்லுமமா பொண்ணு! என்ன விஷ
யம்?" என்று பண்ணையார். இவரால்
எப்படிச் சொஞ்சம் கூட எதுவுமே நடக்காத
மாதிரி, குரலில் எதுவும் பிரிரோ, நடுக்கமோ
இன்றிப் பேச முடிவிறது?

"பஞ்சாயத்துப் பெரிசாய்க்களை! என்
களுக்குக்கொளம் என் வணக்கம்." பொண்ணு
பேச ஆரம்பித்தான். நான் மனத்துக்குள்
நடுங்கிக் கொண்டிருந்தேன். ஆண்டவா,
என்னை என்ன செய்?ப் பேசுகின்றாய்?
பொண்ணு பேசுவதைக் கவனித்தேன். நான்
மட்டுமே, எங்கோரும் பரபரப்போடு கவனித்
தார்கள்.

"நயா, நான் உன் லாதினயச் சேர்த்தவன்
தான். ஆனாலும் இந்தச் சபையில் எனக்கும்
நாயம் கிடைக்கும்னு நம்பிக்கையிலே வந்திருக்
கேன். உங்க நேரத்தை வினாடிக்கொடுத்துக்
கொடுக்கறேன்."

பொண்ணுவிட குரலில் பணிவு இருந்தது.
நியாயத்தை எதிர்பார்க்கும் எண்ணம் இருந்
து. பாய் இருந்தது.

"பொண்ணு, நீ கவனிப்படத் 'தேவையே
இல்லை, இந்தச் சபை உன்னை விவசாயம்
நியாயமாணத்துக்கு அபிப்பிராயப் பட்டால்,
கண்டிப்பாக நேர்மையான முறையில் தீர்த்து
வைக்கும், நீ உன் வழக்கைச் சொல்லுமாய்
என்ல, பண்ணையாரே?" என்று பூவராகன்.
கம்பீரமாக, பண்ணையார் நியாயப்பினர்
"ஆமாம், பொண்ணு! இந்தப் பஞ்சாயத்
திக்கு முன்னாலே எவ்வாறும் சமம்! அந்த இறை
வன் தப்புப் பண்ணாதாகக் கூட நீ நகுந்த

சாட்சியோட திருமித்தால், ஆண்டவனுக்கே
தண்டனை கொடுக்கும் இது!" என்று அவர்.

"நகுந்த சாட்சி" என்பதை அவர் அழுத்
திச் சொன்னது போல எங்குதப் பட்டது.
என் கனகத்தில் இதை புரியாத வகி ஒன்று
பரவியது.

பொண்ணு நிமிர் என்று தன் புடவைத்
தலைப்பைச் சற்று விலக்கினான். மக்கள் என்
போரும் விடப்பிச் கூவினர் - அவன் தன்
கையில் உயர்த்திக் காண்பித்த மஞ்சள்
கயிறைக் காட்டும்.

"என்னது பொண்ணு! உனக்குக் கங்கா
னம் ஆயிருந்தா?" என்று பூவராகன் பிர
மிப்புடன்.

"அதாங்க வழக்கு!" என்று பொண்ணு,
கண்களில் கண்ணீர் பெருக ஆரம்பித்திருந்
தது. பண்ணையாரின் மூகம் கடினமான
பாகை பொன்று இருந்தது.

"இந்தத் தாலிவாக் கட்டிக்காவரை என்
லிட்ட இருந்து பிரிக்க ஏற்பாடு நடக்குதுங்க,
நயா!" என்று பொண்ணு, தன் புடவைத்
தலைப்பை மூக்கமாதிரி ஆக்கிக் கொண்டு.

"பொண்ணு, திருட்டுத் தாலி கட்டிக்
கறது தம்ப கிராமத்திலே தப்புன்னு தெரி
வும் இல்லியா?" என்று தாண்டாவது உறுப்
பினர் ராமகிருஷ்ணன்.

"ஐயா, தண்டனை தரத்துக்கு முன்னால் என் கண்களையே நிரப்பித் தாரும்மையா! அவர் என்னைப் பார்த்து விட்டார், உன் கப்பலாக மணம் மாறி விடுவார், இரண்டு பேருமாய் சேர்ந்து தண்டனையை ஏதும் இடுகும்."

"என்ன உள்நே? உன் கண்கள் பஞ்சா வத்துக்கிட்டச் சிறைப்பட்டிருக்கிற மாநிலப் பேரறிவே! நிரூபித்த தானியம் உன் கழுத் திலே கட்டியவன் யாரு?" என்றுள் மருது.

"யாரும்மா உன் கண்கள்?" என்றுள். என் குரலில் நடுக்கம் என்னைக் காண்பித்துக் கொடுத்து விடுமோ என்று பயந்தேன். அவன் கலக்கடி பட்டிலைச் சொல் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தான். "ஐயா! நீங்கள் அப்படிச் செட்டியா?" என்பது போல் அவன் இதழ்கள் தடித்தன. உடனேயே தன்னைச் சொலித்துக் கொண்டான்.

"தம்ப பண்ணையாரோட இரண்டாவது மகனாக!" - பொன்னு தன் தலைவைக் குவித்து கொண்டான். பயமா, நானமா? உடனே வேகமாக மெளனம் கட்டித்திரி மடையே பரவியது. பஞ்சாவத்தாராகத் திரிந்து உட்கார்ந்தனர்.

"பொன்னு, நீ என்ன பேசுறே?" என்றுள் பூவராசன். அவர் குரல் தொய்ந்து போகிறுத்தது.

கட்டத்தின் திடசென்று பறப்படி ஏத பட்டது. மாசி ஓடிவந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஐயா, கோவில் காண கட்டிவிழ்த்தல் கொண்டு வந்தால் புகுத்து விட்டது!" என்றுள். அவன் குரலில் பதற்றம் இருந்தது. பூவராசன் எழுந்து கொண்டான்.

"இவ் வழுக்கை எடுத்த வேலை, தம்ப தென்குத்துக்கே பொறுக்கவியோ என்னவோ? போய் மாட்டை கிரட்டுவோம். பொன்னு, நானிக்கு மறுபடியும் சைபைக் கூட்டுவோம். நீ அதுவரைக்கும் பஞ்சாவத்துக்காரர்கள் யாசரையும் பார்த்துப் பேசக் கூடாது!"

மேலே ஆக்கு இன்று உடம்பு சரியினை. இரண்டு மூன்று நாட்களாகவே படுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பருக்கையின் மடக்கும் அவனைப் பார்த்தவே என்னவோ செய்தது

=====

அவன்: "மகாபலித் மேளமேளம் நிகழ்பவன் ஒன்று பார்க்குதேன்!"

இவன்: "என்ன மகடக...?"

அவன்: "ஆஹ் BOMBAY!"

-உ. ரகுநி

மகாத்ம. அவனுக்குக் கைத் தொக்குமம் பொழுதை ஒட்டுவதுதான் கஷ்டமாக இருந் தது. போகை... ஆண்டவா, அவனை ஏன் குருடனாகப் படைத்தாய்? வேறு ஏதாவது பாக்கத்தை ஊதாமல் விடுக்கக் கூடாதா?

ஆற்றங்கரை தனிமையைத் தாங்க முடி யாமல் எழுந்து மணலில் உதறிவிட்டு எழுந் தேன். விதியில் நுகழ்க்கையில் மறத்தடியில் யாரோ நிதப்பு தெரிந்தது, என்னை இதை இக்கொண்டு பார்த்தேன்.

பொன்னு!

இமயம் அப்படியே வந்து என் இவ்வந்தை அருத்துவது போலப் பிரகாசி அமை கவனை எடுத்துக் கூப்பிற்று. பின் உன் கணைத் துடைத்துக் கொண்டு நடந்தான்.

இதையா, என்னை ஏன் இப்படி ஒரு தண்டனை? என்னை இக்கடியும் மாட்டிவிட்டு நீரளிக்கிறாயா? இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முந்தைய திஷ்டிமையே ஏரெடியாக நான் மறக்கச் செய்தக் கூடாதா? ஆனால் என்னும் மறக்க முடியும்! நான்தானே எட்டியபடி இருந்தேன்!

அன்றம், பொன்னு இப்படித்தான் என் எதிரில் கைகூப்பி வணங்கிவிட்டுக் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டான். "ஐயா, நீங்கள் தாங்கள் ஆண்டவன் மாநில என் கவனத்தைத் தடதிற் வைக்கீய்! தக்காய் பூவும் பொட்டி மோ காமமுண்டு காமத்தாகக் ஐயா!" என்று சொன்னான்.

அன்ற இரவில் வந்து வந்தவத் தட்டி லுரான் இருவரும். இந்த இரவில் யாரென்று எரிச்சலுடனும் விவாதிடனும் நிரந்த பார்த்த தாய், கைபதியும், பொன்னுவும்தான். கைபதி உன்னை நம்புந்தான். தாள் கிண்கிண திரியும் பெரிதாகிவினோன். பொன்னு வெளியே நித்திலுள். என்னும், கிண்கிண என்ன என்று புர்த்து கொள்ள முடிந்தது.

"கைபதி..."

"ஐயா, பொன்னுவைக் கவனமும் செய் துக்கிறது அப்பமன்னு நீர்மனலிச்சுக் கட்டிட்டு..."

"குமாரம் சாமி! அதுக்கு முன்னடியே என் கழுத்துமே தாவி ஒன்றாகக் கட்டி அதை உறுதிப்படுத்தியவாளுக்கு நான்தான் சொல் னோன்!" என்றுள் பொன்னு.

தாள் மனத்துப் போய் நித்திலேன். இர மத்தின் நிரூபித்த தானி கட்டுவது ஒரு குற்றம். அதையும் பண்ணையாரின் மனமே செய்வப் போகிறது. என்னை வேறு எட்டி யாக்கப் போகிறது.

கைபதி கையில் இருந்த ஒரு மலிசன் கவிதை எடுத்தான். அது ஏதப்படுத்தித் தந்த நிழல் வளரிக் இருந்து கொண்டு என்னை தொக்கி ஆடிவது.

"ஐயா, நானும் யோசித்துப் பார்த்தேன். இவன் சொல்வது சரியான தொன்று. ஏன் சாமி, ஒன்றுமே பேச மாட்டேங்கதீய்!"

"கைபதி, தாள் என்ன பேசறது? உன் உடம்புக் குடறது இமயம் ஏதும். என் சொன்னவோ திரிச்சுக்கிட்டு தம்ப உட்பு நிபந்தனை வெள்கார் உடைக்கிறீய். உன்

அப்பாலின் நண்பர்களுடைய முயற்சியை உணர்ந்துப் புத்திமதிசொல்வதென்பது என் கடமை."

அவன் தீர்மானமாகச் சொன்னான்:

"உங்களை ஆண்டவன் மாநில நிர்வாகக் கட்டுத்தான் வந்தோம். நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி, நான் கேட்கப் போறது கிடைசாது. அது கருத்திலே நான்கைக் கட்டத் தான் போறேன்; அதுவும் உங்க முன்னுலேயே!"

அவன் சொன்னபடியே தான்கைக் கட்டினான்.

"ஐயோ, எங்கப்பாவுக்குத் தெரியாமல் இங்கே வந்திருக்கேன். நான் காலம்பற கங்குக்குப் போறதாய் போர் பண்ணி இருக்கேன். நான் இப்ப தீர்மானமே போறேன். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் வந்து இங்கைக் கூட்டிப் போனப் போறேன்."

"கணபதி!" - அவன் இரும்பினான். "கணபதி! ஒன்னு தெரிஞ்சுக்கோ! உங்கப்பாவுக்கு நானும் ரொம்ப நல்ல நண்பர்கள். கொஞ்சப்போனும் உங்கப்பாவுக்கு நான் பட்டத்தில் கட்டிகள் ஏராளம். என் கையன் இப்பப் படிச்சட்டு, நகலடியா இருக்கான் என்றால் உங்கப்பாதான் காரணம். என்னும் அவருக்குத் திரோகம் செய்ய முடியாது. நான் முதல் காவியமாக அலரிடம் போய் இந்தக் கல்யாணத்தைப் பத்திச் சொல்ல வேண்டு. அது பெரிய தப்பு!" என்றான். கணபதி யோசித்தான்.

"நீங்க சொல்றது சரிதான். அப்படியே செய்யுங்க. ஆறு, இப்ப இங்கே!" - அவன் உடரென்று வெளியே சென்று வரத்தனை வெளிப்புறமாகச் சாத்தினான். நான் ஜன்னல் வழியாக, வியப்புடனும், கோபத்துடனும் அவனைப் பார்த்தேன்.

"ஐயோ, இப்ப எங்கப்பா என்னுடைய நான் பட்டாய் ஆபத்து. பொன்னு இன்னும் ஒரு மணி தேரம் வழித்துக் கைவந்த திறந்து விடுவான். நீங்க போய் எங்கப்பா கிட்டத் தாராளமாகச் சொல்லுங்க. பொன்னு வுக்குத் தன்னைக் காப்பாத்திக்கத் தெரியும்தான் சொல்லுங்க."

அவன் வார்த்தைகள் என்னைப் பிரமிப்பில் ஆந்தின.

"என்னை மன்னிச்சுடுங்க. ஆண்டவனையே பூட்டி வைக்க வேண்டிய காலம் இது!"

உறுப்படியும் பஞ்சாயத்துத் தொடம்பிவது. இப்போது பண்ணையாளுக்குப் பதில் யெனெருவர் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்ட மக்களின் ஐயத்தைப் பூவராகப் போக்கினார்.

"நமது பண்ணை தாமாகவே விலகிக் கொண்டு இருக்கிறது. இது அவரது குடும்பம் பற்றிய வழக்கு என்பதால் பஞ்சாயத்து அவர் தீர்மானமையப் பாராட்டுகிறது."

யாரோ ஒருவன். "பண்ணையார்" என்று கத்த. கூட்டம். "காழல்!" என்றது. என் வாய் முன்னேற்பாடா? பொன்னு எங்கக் துடன் கத்திவரப் பார்த்தான். ஐயத்துடன் வரவில்லை. துணி அடைக்கப்பட்டு விடுமோ என்று பயம் தொன்றியது அவருக்கு. பண்ணையார் என்ன சாதாரணமார்?

பொன்னு முல்வந்தான்.

"இது அவர் கட்டிய தானிடாங்க! தயவு செய்து என் கைவந்தர எனக்கே தாங்க, ஐயா!"

"பண்ணையார், நீங்கள் என்ன சொல்றீங்க?" என்று தலைவர்.

பண்ணையார் பணிவுடன் எழுந்து கொண்டார்.

"ஐயா, இந்தத் தானி எப்பக் கட்டப் பட்டதுன்னு கேக்கறீங்கனா கொஞ்சம்?" என்று கொஞ்சம்கூடப் பணிவு குறையாமல். அவர் விரிக்கும் வயிறை உணராமல் பொன்னு கூவினான்:

"வெள்ளிக் கிறுமை ராத்திரிங்க..."

"ஐயா, வெள்ளிக் கிறுமை காலம்பறத் தான் என் கையன் ஊரை விட்டுப் போனான். பட்டணத்திலே போய் ரயிலில் ஏறிவிட்ட சாட்டுகிட இருக்குங்க."

பொன்னு தன்னைக் குனித்து கொண்டான். பணிவுடன் போராடத் துடித்த புன்னிளவிக்

கவியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை, நான்.

"போகலு, பண்ணையார் சொன்னதைச் செய்துமா? நீ என்ன சொக்தே? ஏதாவது சாட்சி இருக்கா, உங்களுக்கு?"

எனக்கு விபரத்தை. இதை என்னை மாட்டியிருப்பீர் போகலு. நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்? என்னுடைய பண்ணை யாருக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்ல முடியுமா? என் மனைவிகளுக்கு திடீர் என்று உடம்பு சரியாகாமல் போன போது, பட்டணத்துக்குக் கூடியப் போக உதவிச் செய்தவர் பண்ணையார். என் பெண் கல்யாணத்திற்குப் போது, நோட்டு கூட எழுதி வராதீர்களென் னாமல் பண உதவிச் செய்தவர் அவர்.

நான் அன்று இரவு போய் என்னை விஷயத்தையும் விளக்கியவுடன் ஒரு விசயம் அடித்துத்தான் போய்விட்டார் அவர்.

"ஐயோ, இந்தப் பாக்கிசாக நான் பெரிய பெரிய மனக் கோட்டை யெல்லாம் கட்டிக்விட்டு இருக்கேன். இவன் என்ன டாக்கு திருட்டுத் தாவி எட்டித் தாவுகிறது போய்விட்டாரு" அதையும் உன் மூன்று கையோ...."

நான் மெதுவாக மூன்று மூன்றுத்தேன்.

=====

IN-OUT, என்ன எழுதுவதற்குப் புதித
NOT-OUT என்று எழுதவில்லை.
இதிலிருந்துதான் "காங்க்ட்" கிடைக்க
பெய்திருக்க வேண்டும்!

ஆதாம் : ஒரு ஆயிரம் ரூபி
—திருமதி "இளமை"

=====

"பண்ணையார், நடந்தது நடந்ததுபோலக் கிடைக்க...."

"நிஜம்... எய்யவா சொன்னால் என்னை இவ்வளவு படிக்க வைக்காதா வந்த விஷயம். ஐயோ, நான் இவர்களை விடப்போன திடுக்கென, இவர்களை நேர்ந்து வாய்நெருக்கம், பார்த்துவிட்டேன். அதைப் பல என்னை இருந்தாலும், நான்கு எய்யவா வந்ததற்குமே என் விட்டிருக்கேன் அவரைச் சிறை வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கேன். இந்தப் பொருளைப் படிக்காததுக் கூட்டினும், நான் அங்கே அவரைக் கவனிச்சிருக்கிறேன்...."

நான் மெதுவாகக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

"ஆறு ஐயோ ஒன்று.... தீக்க இந்த விஷயத்தை அறியாத திருட்டுத் தாவி விஷயத்தை ஒருவரையாவது மறக்கலாம். உங்களைச் சாட்சிக்குக் கூப்பிட்டுக்கூட, தீக்க இவ்வேன்று சொல்லுவான்."

"பண்ணையார்...."

பண்ணையாரின் முகம் இறுகியது.
"நான் இதுவரைக்கும் உங்களைப் ஒன்றுக் கேட்டுத் திட்டையாது. இன்று என் குழைவரைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமே. தீக்க மறந்தே ஆகலாம். உங்க அன்புக்குப் பதிலாக மொகன், கூடத்துக் கூடிகளோடு, அவர் மேல் ஆகலாம்!"

என் கவியின் மீது கிசித்திரமான பட்டும் பொய்யாகட்டது.

"கவியின் விஷயம்.... அவன் ஒத்துக் கொடுக்கிறான்!"

அவர் சிசித்தார்.

"அவனை மாத் தனக்குத் தெரியும்.. பயத்தாலேயும். ஆகையாலேயும் மாறுதல் கொடுக்கவேண்டியதா."

அவர் சொன்னபடிதான் ஆகிற்று. மறுதான் மாணக்குக் கவியை எப்படியோ விட்டுக் கொண்டு வரப்பட்டான். அதற்கு மறுதான் பொன்னுதைய மறத்தலையோடு ஒப்புக் கொண்டான். அவரைச் சிறைக்குக் கிட்டு வெளியே அனுப்பலாமா என்று யோசித்தார் பண்ணையார். பின்னர் விட்டுக் கொடுத்த அவப்படிதான் சரி என்று தீர்மானித்தார்.

எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

"எனக்கு, தீர்மானியைப் பொன்னுதைய மறக்க ஒத்துக்கொடுக்க!"

பண்ணையார் சிசித்தார்.

"அவர் என் கையாளுக்கோ புத்திரனே. அதான் தன்னை ஒத்துக் கொண்டான், எதற்கு சொத்து வருமா, என் வருமா?"

"ம்.... இவ்வளவுதான் காதலா" நான் பொன்னுதையின் பரிதாபப்பட்டேன்.

பொன்னுதையின் திரிந்த பார்த்தான்.
நான் தன்னைக் குனிந்து கொண்டேன்.

"மகனாகவோ! நான் ஒரு பெரியவரை ஆண்டவனாக நினைக்க அவர் சாட்சியாகத் தான் தன்னைக் கட்டிக்கொடுத்தான். அவர் இப்ப தீர்மானியை ஆண்டவர் ஆண்டு வாரோக்கு பணம் இருக்கு. ஆண்டவரைச் சாட்சிக்குக் கூப்பிட்டு வருமா என்ன?"

"போகலு!" - மறு அடக்கலாம்..

"புதிர் என்னம் போடாமல் ஒழுக்காய்ப் போ?"

"எனக்குள்ளே ஒரு சாட்சி ஆண்டவரு தம்பியை நன்றாகக்!"

கூட்டத்தில் பார்வை என்மேல் குனிந்து என்னை ஒரு ஐயாகக் குருக்கிட்டு போகத் தொடங்கியது.

"போகலு, உங்களுக்குள் ஒன்று சேரிக் கியா? பற்றாமைத் தான் கிணக்கு வேராக நினைக்கக்கூடியா?" என்றார் பூதராகப் போத்தலன்.

"என சத்தியமா இவர்க்கு முக்கிய விதமாக என் கவியர் தாவி கட்டியிருக்கிறார்." மகனாக என் பக்கம் திரும்பினார். நான் எழுந்து சிசித்தேன். எங்கள் துவண்டன, உண்மைக்கு இந்திர வசியமாய்! "இவன், இவன் சொல்வது பொய்" என்று கூவ வசியமாய். என் நாக்குக்கு என்ன ஆனது? அமைவ மறத்தது. ஒன்று தன்மறத்துப் போய் விட்டது? ஒரு பொய்யைப் பேசுவதற்கு இந்திர பிரசன்னமேயல்லவா?

நான் பொன்னுதையின் பார்த்தேன். அவன் முகம் 'எது வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும்' என்ற எதிர்பார்ப்புத் திணக்கு வந்துவிட்டது. என் பார்வைமேல் பண்ணையார் பக்கம் திரும்பினான். அவர் என்னை

அரசினர் மடம் எடுத்த கூடங்கர்
நெருங்கு வர 'செவிய செவிய' என்று ஒரு படம்
எடுத்திருக்கிறார். இந்த மகான் படங்களைப்
பற்றிய படம் இது.

இதன்மேல் வங்குடி இருக்கிறது என்று
சொல்லப்படுகிறது.

சிவலிம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஸ்தாபனம்
—பாதி

ஆழத்தில் தெரிந்த அங்குசுமார்த்தம் என்று
கொண்டிருக்கிறார்.

என்னைக் காப்பாற்ற வாரும் இங்கிலா?
பொய் சொல்லவும் தவிர்ப்பை இங்கிலா
உண்மை பேசவும் இங்கிலாமை....

கொண்டிருக்கிற தவிர சென்று
கொண்டிருக்கிறார்.

அமைதி மிகவும் கையாடல் இருந்தது. என்
வாலை இருந்து வரப் போகும் வார்த்தைகள்
தாம் பொருளாகிய வாழ்க்கைக்கு ஒரே
ஆதாரம்.

"பொருள் நீ சொகந்தது...."
யாரோ என்னைப் பின்பக்கம் இழுப்பது
போலப் பட்டது. நெருங்கித்தான் நிரும்
பினேன்.

மோகன்!
என் கண்கள் விழப்போகும் வித்தின. இதை
காண்பது மிகவும் கஷ்டமும் போய்ப் படுத்
திருப்பதாகப் பண்ணியவர்களை சொகந்தோர்.
மோகனைப் பற்றி.

"நாத்தா பொய்யா சொகல் போதே!"
அவன் சொகல் ஒக்கொரு வார்த்தையும்
என்னை ஆக்கிரமித்தது.

"மோகன்!" - தான் கவிசென்.

"மோகன்!" என்ற பண்ணியவர்களை ஓரளவும்.
"கண்பதி அய்யா!" என்ற மக்களின் ஆரம்ப
பக் ஓரளவும் என்னைத் திருப்பின. என்ன இது?
கண்பதி அமைந்த மோகனின் உடலைப்
பண்ணியவர்களை மூன்றினியில் விடத்திருக்கிறார்.
எனக்குத் தெரிந்த மோகனின் உருவம்
கெடும் பிரதமயா!

"அப்பா, என் மனசை மாத்திட்டதான்
சத்தொருப்படங்கலே! இப்ப உன் அரு
மைப் பேரே பண்ணியிட்டானே என்ன
செய்யப் போறியே?"

என் உடல் ஒரு முறை நடுக்கி அடம்பெறு.
மோகன் மடித்து விட்டானா? பண்ணியவர்களை
கல்லாவிடுகிறார்.

கண்பதி விவரித்தான்.

மோகன் ஓரூர் கண்களில் என்னை
கையும் கேட்டு பொருளாகத்திருக்கிறார்.
இன்று, கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பும்.
எழுந்து கொண்டு, எங்கோ செல்பவனைப்
போலத் தட்டு நடுமாறிக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்
பார்த்தான் கண்பதி.

"மோகன் போய்ப் படுத்துக்கொ! உனக்கு
உடம்பு இன்னும் சரியாகக்கூடே."

"யாரு. சித்தப்பாவு?"

"ஆமாம். போய்ப் படு!"

"நீ படுகாயத்துக்குப் போகக்கூடே!" -
மோகனின் கண்களில் கேட்ட கண்பதி
அடுத்த போகும்.

"மோகன், நீ சென்று கையாடல். உனக்கு
எனக்கு இந்த விடம் கவிசென் போய்ப் படு!"

"நீய்க் கையாடல் அங்கே பொய்யானே
கொஞ்சப் போறியே! தான் கண்பதி கேட்
டுக்கிட்டு இருந்தேன் சித்தப்பா. வா,
போகலாம். போய், எனக்குக் கதை சொக்
வாரே அந்தத் தாத்தாணைப் போய் சொக்
வாரே என்ற சொகலாம்!" என்றான்
மோகன்.

கண்பதி பவந்து போகும். இது என்ன
விபரீதம்! இங்கே சென்று கையாடல் என்று
கிட்டு கிணை? அவன் சொகித்து முடிப்
பதற்குக் கிபர்தம் திரைத்து விட்டது.

"சித்தப்பா, நீ வரட்டியப் போ! தான்
போதே!"

முடிவற்ற மோகனின் கை இடறி, வாசத்
படிக்கல் உருண்டவன், அங்கிருந்து பாறை
ஒன்றில்....

"மோகன்!" - அவற்றின் பண்ணியவர்களை.
தான் கண்களில் துடைத்துக் கொண்டேன்.

"அப்பா! நம்ப மோகன் கைகள் அந்த
ஆண்டவன் பதி காத்தி விட்டான் தம்பி.
என் இதயம் கெடிக்கவும் போல இருக்கே.
இனிமேல் எந்தக் குழந்தைகளைப் பார்த்துக்
சத்தொருப்படங்கலே! இப்ப உன் அரு
மைப் பேரே பண்ணியிட்டானே என்ன
செய்யப் போறியே?"

தான் பண்ணியவர்களைத் தொகித் தட்டிக்
கொடுத்தேன்.

"மோகன் நம்மை கிட்டுப் போகது ஒரே
வடியாப் போதற்குக் கெடவாது பண்ணி
யார்! நம்ப மண்ணிலே எப்பகலாம் சத்தி
வத்துக்கு அங்கியம் வகுமோ அப்பகலாம்
சத்தியம் மறுபடியும் மறுபடியும் பிறந்துக்
கிட்டுத் தான் இருக்கும்."

பண்ணியவர்களைப் புகித்து கொண்டவன் போல
என்னைப் பார்த்துத் தகவலாட்டினார்.

சீவகுமார்

81 - 60

என் மணி ராஜா : செங்கைக் கடல் நடிப்பி தடிக்கென மட்டுமல்ல; படத்தையும் பார்க்கிறது என்பதற்கு இப்படத்தை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். படம் வெளிவந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது இப்படத்தில் ஒரு தடிக்கென பற்றி ஒரு மாதம் திரைப்படத்திரைப்படம் ஒரு மாதம் வந்திருந்தது. அது உண்மையான பொய்யான என்பது வேறு விஷயம். படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரசிகர்கள் திரைப்படத்தில் அடுத்த 'காமெண்டி' என்னை உண்மையானவையே அறிந்தி வட்டைச் செய்தது.

இக்கை கமல்கா : பல் புராணப் படம் ஒன்று எனக்கு ஜோடியாக நடித்த கே. ஆர். விஜயா இப்படத்தில் எனக்குத் தாயாக நடித்தார். உட்கைமல்பாள் வயதானவரான அவரைக் காட்ட முடியாது. இதன் விளைவு நடிப்பாக மட்டுமே தாய் மகள் என்று காட்டினேன். ஒரு கட்டத்தில் தாயும் மகளும் ஆரத் தழுவிக்கொள்ளும் காட்சி திரைப்படத்தில் ஒரு ரசிகன் விவையுத்திருந்த தாயும் படம்தொக்கியதை தழுவி வீழ்க்கும். தயவுசெய்து அப்படி நேரவில்லை.

வெள்ளிகிழமை கிரகம் : தேவர்பிரிமனில் நடிப்பவர்கள் எங்கேயும் எப்போழுதுவேண்டுமானாலும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் முன்புமாதம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். "எனக்குத் திருமணம் நடக்க இருக்கிறது" என் கம்பளப் பணத்தை வயத்து நீக்கினை முன்நின்று என் திருமணத்தை நடத்திக் கொடுங்கள்" என்றேன்.

ராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் என்ன திருமண வரவேற்பை முன் நின்று நடத்தினார். அந்த நாள் பிற்பகல் ஒரு மணிக்கு

தாய்மார் வந்ததில் சிவகுமார் கையுடன்

கோவையில் அவரது மாமியார் மறைத்து விட்டார் தந்தை செய்தி வந்து உடல் மாரி வரை சென்னையில் என் ரிசப்ஷனில் இருந்து ஆசிரியத்தின் விட்டுச் சென்றார். இத்தியரசர் சென்னைக்குத் தானேக்குத்தான் எனக்குத் தெரிந்தது.

திருமணத்துக்குப் பிறகு ஒரு நாள் அலட்டி அகமாத்துக் காங்கிவிருந்த 15,000 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு சென்றேன். "அபேயப்பா!" என்றேன். "எத்தனை கட்டங்களைக் கொடுத்து நடிக்க முடியாதுக்கு உதவி செய்திருக்கேன். இது போன்ற சிறு தொகையைத் திரும்பித் தந்து என்னை வருமே அல்லமான் படுத்திவிடுகிறீர்!"

இதத்தில் அவரிடத்தில் வேறு என்ன பாராட்டல் தான் பெற வேண்டும்?

குமாருதாசின் பெண் : எம். வி. ராஜம்மா, டி. கே. கவுண்டம் ஆகியோர் நடித்த அந்த படத்தை அந்த பெயரில் திரும்பவும் எடுத்தார் திரு. எ. பி. என். கதைத்துக்கேற்ப ரசிகர் மாறி வருவிறது என்பதை இப்படம் தன் தொக்கியாகத் திருத்தது.

ஒன்றை ஒன்று என்னென்ன : நடித்தார் கதாநாயகனாக நடிப்பது இப்படி என்னுள் நடிக்கவே வேண்டாம் என்று என்னை முடிவெடுக்கச் செய்தது போன்னுக்குத் தக்க மனம் படத்தின் வெற்றி. அந்தச் சமயத்தில் ஒப்பந்தமானது இப்படம். இதன் தாயின் இப்படத்துக்குப் பிறகு பதினேரு படங்களில் என்னோடு ஜோடியாக நடித்தார். அவர்தான் ஜெயசித்ரா.

மத பூதம் : வெள்ளிவிழாப் படங்கள், 100 நாள் படங்கள் என்று தொடர்ந்து வெற்றிப் படங்களையே அளித்து வந்தது "தாய்" என்ற மமதையும் தங்கி களமும் இக்காதல் மறைந்த இயக்குனர் பிம் பிம்.

"உக்கிழைவ கிரகம் பததில்
குமாரி, சீவகுமார்

அவர் ஸ்டரகஸ்சில் நடிக்க வேண்டும் என்று என் ஆணையப் பூர்த்தி செய்தது இப்படம். ஒரு காட்சி, அதன் உணர்ச்சி - இது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வாரே தவிர இப்படித்தான் நடிக்க நடிக்கவர் நடிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த மாட்டார். நடிக்கும்போது இரண்டாவது பைக் எவ்வுடைய பல இயக்குனர்களுக்குக் கொபம் பொத்துக் கொண்டு வரும். ஒரு நாள் ஒரு நடிக்கைப் பண்ணிண்டு பைக் ஆடியும் சரியாக நடிக்க வரவில்லை, கொபம் வரவேண்டுமே? சிரித்துக் கொண்டே இருந்தார் பிம்சிங்.

எங்கும்மா சபதம் : இது பெண்ணின் சப்ஜெக்ட். என்று எங்களுக்குத் தெரிந்தவுடன் காட்சிக்குக் காட்சி போட்டி போட்டுக் கொண்டு நடித்தோம்.

ஒரு வாரப் பத்திரிகை தன் லிமீஷன்தில் "ஆண் வர்க்கத்துக்கே அவமானத்தைத் தேடித் தரும் வகையில் முத்துராமனும் சிவகுமாரும் நடித்துள்ளார்கள்" என்று எழுதியிருந்தது. அதற்கு ஒரு ரசிகர், "பத்திரிகை துவக்கிய நாளிலிருந்து பெண்களின் படத்தையே வெளியீறும் வகைக்கு ஆண் வர்க்கத்தைப் பற்றிப் பேச என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது?" என்று ஆசிரியருக்குக் கடிதம் எழுதிக்கேட்டார். ரோசத் தோடு ஓர் ஆண்மகனின் - கண்ணதாசனின் படத்தை அடுத்த வாரத்தில் அட்டையில் வெளியிட்டிருந்தார் பத்திரிகை ஆசிரியர்.

பணத்துக்காக : ஜூனியர் பிச்சர்ஸ் திரைப்பட உலகில் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. இதன் உரிமையாளராக இருந்த திரு சோழனின் புதல்வர்களில் ஒருவர் எம். என். செந்தில். இப்படம்தான் செந்திலைத் தயாரிப்பாரர் - ஸ்டரக்டராக்கியது.

தாய்ப் பாசம் : தெதி கொடுத்தவிட்டால் வேலைக்குப் போகாமல் இருக்க மாட்டேன். இது என் கொள்கை. முதல் நாள் படப் பிடிப்பில் கைத்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு முதல் நாள் காட்பாடியில் "அப்பாவி" நாடகம். சென்னைலிருந்து காட்

பாடிக்குக் கொடும்போதே வயிற்றுப் போக்கு. கஷ்டப்பட்டு நாடகத்தில் நடித்தேன். திரும்பவும் சென்னை வந்து மறுநாள் காலை ஏழரை மணிக்கு முதல் காட்சி புறநு. திரும்பவும் மாணியில் "அப்பாவி" நாடகம். கிட்டத்தட்ட நினைவிழந்த நிலையில்தான் நாள் நடித்தேன். மறக்க முடியுமா என்ன?

எங்க பாட்டன் சொத்த : காரீரா மேதை காணல். அவர் தயாரிப்பாரராகவும் இயக்குனராகவும் மாறினார். அவருக்காக நடிக்க எனக்கு காய்வுக் கிடைத்தது இப்படத்தில்தான். பிம்சிங் "சலன்"

யாந பூரணபெரு
ஜெயரத்னாவுடன்

கண்மணி ராஜாவின
என்குபி, சிவகுமார்

உங்கள் பாராட்டுகளுக்கு நன்றி....

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், தமிழில் வெளியிட்டு வரும் புத் தகவல்களின் உள்ளடக்கம், சிறப்பான தயாரிப்பு, ஆய்வல்களைப் பாராட்டி எங்களுக்குப் பலர் எழுதி வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி. தொடர்ந்து பல பயனுள்ள நூல்களைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கென உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்ற ஊக்கத்தை இப்பாராட்டுகள் எங்களுக்கு அளித்துள்ளன. இதோ எங்கள் சமீ பத்திய வெளியீடுகள் சில :

1. **பாதி தமிழ் வசனத் திரட்டு** — பாரதியாரின் சிறந்த கட்டுரை களின் தொகுப்பு - பெ. தாரன் - ரூ. 7-50
2. **புது முகம்** — 12 ஓரங்க நாடகங்கள் - தொகுப்பு சுவி கப்பிர மணிபன் - ரூ. 10-50
3. **மலேசியா** — அரிய தகவல்கள், புனைப்படங்களின் தொகுப்பு - தமிழில் டாக்டர் ரவீந்திரன் ரூ. - 15-75
4. **கங்கைப் பகுத்தின் சிறகுகள்** — அண்ணாமிய நாவலின் கையவாள் தமிழாக்கம் ரூ. - 9-50
5. **உங்கள் உணவும் சிங்கனும்** — குழந்தை, பெரியவர், கர்ப்பினி, இளம் தாய் ஆகிய பல்வேறு சாராருக்கேற்ற சத்தான உணவு வகைகளையும் பயனுள்ள உணவுப் பழக்கங்களையும் விவரிக்கும் சிறந்த ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கம் - ரூ. 6-75
6. **ஊயங்கள்** — இந்திய நாணயங்களின் கையவாள் வரலாற்ற, வெகுவேறு அரசர்களின் விதவிதமான காகைகள், படங்களுடன் விவரிப்பது - ரூ. 50
7. **செரிக்கெட், மிருகக்காட்சிசாலைகள், ஊது கடற்படை, தயாராக இரு நாளுக்கு சிறந்த குழந்தைப் புத்தகங்கள்**, ஒவ்வொன்றும் - ரூ. 1-50 தான்!

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா, ஏ-8, சிரீஸ் பாரக், புது டில்லி 110016 அல்லது பாரி நிலையம், 59, பிராட்டே, சென்னை 600002 ஆகிய இடங்களிலும் எல்லா பிரபல புத்தகக் கடைகளிலும் எமது நூல்கள் கிடைக்கும். ரூ. 10க்கு மேற் பட்ட ஆர்டர்களை டில்லி விவாசத்திலிருந்து தபால் செலவின்றிப் பெறலாம்.

புகார்ங்கள் மாறும்போது.

வானாந்தர்

7

சீமைமயகத வாங்கு பேனாவில் குழாய் ஒழுங்கு கொண்டு விடுத்தது. அவரைய அவரோட துள்ளியில் பழக்கியவராத கைகள் காணிக் கிற்றுண்டுகூடத் தயார் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தன. குழாய் ஒழுங்கு சத்தம் ஒரு நமைச்சலை ஏற்படுத்திற்று. செய்யும் வேலையில் அவள் கவனத்தைக் கைவிடாமா திடீர், சாம்பாளுக்கு உப்புப் போட்டோமா இல்லையா என்று மறந்து விட்டது. கொஞ்சம் கீழ்க்கிடை எடுத்துச் சாப்பிட்டுப் பார்த்தான். போடவில்லை. 'ஓ! இந்தக் குழாயின் இரைச் சலி காணாமல் செட்டுப் போகவேண்டாம். இந்தக் குழாயின் இரைச்சலிக்குதான்' என்று அவளுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. தான் ஒரு நாட்களாக அவள் அசோகலிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு வாங்கு மாற்ற வேண்டும் என்று. இதோ அதோ என்று அவள் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான். கையாணமாகி இந்த ஆறு மாதங்களை அவன் ஒரு பரு சோம்பேறி என்று தெரிந்ததொன்றுக்குத்தான். அவன் ஆயிரம் போப்பிட்டு வருவதே பெரிய காசியம் என்று தோன்றிற்று. இவனிடம் சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. தானேதான் அம்மாதம் சொல்லி ஓர் ஆள் அனுப்பச் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். உன்னை இருந்து அசோக உரக்கச் செட்டான்.

"நனிலி, இங்கும் டயன் டூகலியா? நீ பன்னி முடிக்கிறாளுக்கென ஆயிரமே வஞ்சி எடம் வந்துடப் போறது."

"இதோ, இதோ ஆகா!"

நனிலி பரக்கப் பரக்க மொண்டுகில் மேல் எங்காவதெனவும் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

அசோக ஆகலுக்குப் போகத் தயாராக உருத்திக் கொண்டிருந்தான்.

சாப்பிட உட்கார்ந்து கொண்டே, "சாயல் காயம் வெளியிலே சாப்பிடலாமா?" என்று கேட்டான்.

"ஓ, சேல்!" என்று அவன் சத்தோ கூத்தொரு.

"என் கைமயலில் சாப்பிட்டு என்னமே அறுத்துப் போச்சு."

"எனக்கு எப்படி இருக்கும் பார்!" என்று படி எழுந்தான் அவன். "உன்னை ஒரு நாளைக்குச் சமைக்கச் சொல்லிப் பார்த்தப் புறம் தான் உங்காவதற்குச் சம்மதிச்சிருக்கணும். உன்னுடைய 'துக்-அட்டி'வைப் பார்த்து மயங்கிப் போனேன்!"

அவன் கண்களெல்லாம் கிழித்தான். வாய் தவறவில் அங்களுக்கு அவனிடம் எத்தனையோ குதறகள் தெரியலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டான். அங்களுக்கு அவனிடம் இப்பொழுது தெரிந்த மாநிலி....

அங்குண்டை வாய்க்கட்டி வெம்பியவுடன் அவன் உன்னை வந்து மெண்டுவைத் தத்தம் செய்தான். கைமயல் சாப்பாடு முடிந்ததும் நினாலும் என்ன செய்கதென்றே புரியவில்லை. எத்தனை நேரம் தாடி தட்டுவது, விட்டை அளக்கிற்பது. (தக்கம் படிப்பது)

ஒரு நாளைக்கு இரவு படுத்துக்கொண்டிருக்க அவன் அசோகலிடம் சொன்னான்;

"எனக்கு விட்டிலே ரொம்பப் போர் அடிக் கிதது அசோக. தானும் ஏதாவது வேலைக்குப் போகலாய்னு பார்த்தேன்...."

அவன் சில விதாடிகள் பேசாமல் இருத்தான். பிறகு ஒரு வித ரொம்பபதில் சொன்னான். "அதுக்கெல்லாம் அவசியமில்லை நனிலி."

"எனக்கு ரொம்பப் போரடிக்கிறது. தான் முழுக்க என்ன செய்வது!"

"ஏதாவது செய்வது. அதுத நீயேதான் ஸ்ரேஷ்டிக்கக்கணும். உங்கயலா என்ன செஞ்சா, உங்க பாட்டி என்ன செஞ்சா?"

"கம் சாட்! பாட்டி மாநிலி என்னை இருக்கச் சொல்றியா? தான் முழுக்கச் சமைச்சு, கைமயல்த் தனிர வேறே யோசனை இல்லாமெ....?"

"இருந்தா என்ன தப்பு! உன் கைமயல் கொஞ்சம் இம்ப்ளும் ஆகும."

அங்குண்டை பரிசாசம் அவளுக்கு ரசிக்கவில்லை.

"என்னுடைய எங்க பாட்டி மாநிலி இருக்க முடியாத அசோக. அவ உங்கத்திரையிருந்த தான் ரொம்ப தூரம் வேலையிலே வந்தாச்சு."

"அது என்னவா விருந்தாலும் சலி. நீ வேலைக்குப் போறது எனக்கு இஷ்டமில்லை. தட் இய் ஆக."

"தானும் வேலைக்குப் போனும் கொஞ்சம் பணம் சேர்க்கலாம்."

“நீ சம்பாதிக்கத்தான் பணம் தேர்க்க
நனுமா என்று? உங்கப்பாவுடைய எக்கச்சக்க
சொத்தெல்லாம் யாருக்குப் போய் போயி
றது? உங்களுக்கும் மாலாவுக்கும் தானே?”

சட்டென்று மனசில் ஓர் அபவநம் ஏற்
பட்ட மாநிலி இருந்தது.

அவன் யதார்த்தமான விஷயத்தைச்
சொல்வின மாநிலி சொன்னதும் இந்த எண்
னம், அப்பாவின் சொத்தைப் பற்றிய
நினைப்பு இவனுக்கு எத்தனை தாட்டாளாக
மனத்தில் இருந்திருக்கும் என்று அவன் நினைத்
துக்கொண்டான். இதற்காலே தயக்கம்
எற்றிக் கொண்டிருந்தானே என்று நேரம்
நிபது. மனசில் வேளை ஓர் அநிர்ச்சி ஏற்
பட்டது. சட்டென்று அவன் தனனைச் சமா
லித்துக் கொண்டான். இந்த மாநிலி வே
லாம் அவனைப் பற்றி நினைப்பதும் எடை
போடுவதும் எந்த வகையிலும் கார்பனிக்
என்று நினைத்துக் கொண்டான். தனது
பெரியது யதார்த்தமானது. அவன் நில
யில் யாராக இருந்தாலும் பேசக் கூடிய
வார்த்தைகள்....

அவன் பெரிய விதம் அவனுக்கு
ஒரு வேளை சிந்தனை ஏற்படுத்
தியது. எத்தனை எதிர்பார்ப்புகள்
இவனுக்கு என்று தொன்றுநிபது.
பாட்டி மாநிலி என்மக்க வேண்
டும்... வானம் மூடிக்கொண்டிரு
க்கவேண்டும். “நாது பேர் மூன்
னிலையில் என்னுடைய உடைம
மைப் பார்த்தீர்களா?” என்று
இவன் காண்பிப்பதற்காக நாகரிக
மாக உடை உடுத்திக் கொண்டு
இவனுக்கு வெளியே போக வேண்
டும்.... இவன் உயிரிட்டவுடன்
படுக்கைக்குச் செல்வ வேண்டும்.
நுனிக் கு வேலை இங்குதான் யதான்
இப்படி பெய்வாய் புத்தி பேசிக்கிறத
என்று நினைத்துக் கொண்டான். சாப்
பாட்டு மெல்லுமேல் இருந்த பழக் கூடை
மைப் பார்த்து மெல்லு மேலேயே. காய்
வானம் கைத்துக் கொண்டு படம் கரை
ஆரம்பித்தான். சிற்று நேரத்தில் கைமைய
வகைக்குச் சென்று கொஞ்சம் சாப்பீட்டு
வதற்கான். மறுபடியும் சித்திரத்துக்கு உட
வார்த்தையும் உடை ஓர்பாக்கின் அதன் சாப்
புடன் அங்கங்கின் அறவே மறந்துபோயிற்று.
மனம் ஆசைதான் மிதந்தது.... அழகுப்பு
மணிபோலக் கெட்டதும் தான் அவன் மாநிலி
யாவி விட்டதை உணர்ந்தான். இன்னும்
மூலம் கூடக் கண்களில் கொண்டாக்கில் என்று
நினைத்துக் கொண்டே காய்க் கதவைத்
திறந்தான். அநோக்குடன் அன்னுடைய
விதிகள் மெனிக் தீர்த்திருந்தான்.

“ஹயோ!” என்னுடன் மெனிக்.

“ஹயோ!” என்னுடன் அவன் பனிச்
சென்று சித்திக் கொண்டு

அநோக்கின் மூத்தலில். வேலாய் சிறு
சிறுப்புத் தெரிந்தது.

அவன் சித்திக் கொண்டே போனான்.
“இங்கில்கு ஏதோ பெய்சிட்ட பண்ணின
சுருத்தென். நேரம் போனதே தெரிந்தே!”

"அப்படியா, எங்கே உங்க பெயர்யும்?"
என்றபடி, கெனலிக் உங்களை எட்டிப் பார்த்தான்.

சாப்பாட்டு மேஜையின் மேல் இருந்த சித் திரைப்படப் பார்த்து, "ஓம், நீங்க செஞ் சதா இது?" என்று கண்களை அவை மீறித் தான், அவனுடைய புதுச்சி அவளுக்குக் கூச்சமாக இருந்தது. இதமாக இருந்தது. அசோக் எதுவுமே சொல்லவில்லை. "சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வா" என்றான்.

அவனைப் பார்த்து, அவனுடைய அலட்டியத் தைப் பாராட்டாமல் அவன் உ போட்டு பின்னெட்டுகிறாயும் சேக் துண்டங்களையும் கொண்டு வந்து வைத்தான். ம ருடித்த ஷடன் அசோக் அவனைப் பார்த்து, "போய் ஷரன் பண்ணிக்கோ, நாம் மூன்று பேரும் வெளியே போயிட்டிடு அப்படியே சாப்பிடப் போகலாம்" என்றான்.

"சரி" என்று அவன் காலிக் கொப்பைகளை வெக்கலாம் எடுத்துக் கொண்டு உங்களை போனான்.

கண்ணாடிக்குக் கெடுபிரை தலை வாரிக் கொண்டும் போது அசோக் உங்களை வந்தான். அவனைப் பார்த்து மெல்லிய ஷரனில் "குழங்கா ஷரன் பண்ணிண்டு வா, இப்படி வெக்கலாம் ஜீன்ஸ் போ". ஒன்று வர தராதல் என்றோடு வராதே" என்றான். அவன் திரும்பிட்டுப் போய் அவனைப்

சென்னை

விட்டுக்குத் திரும்பும்போது மனசில் ஓர் ஆபாசம் இருந்தது. தடுத்தோன் மான வில் குழந்தைவின் ஓர்பாகம் வந்து கொண்டே விரும்பினது. தமக்கும் அந்த மாதிரி ஒரு குழந்தை பிறந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று அவன் உத்பலிசை செய்து பார்க்கவலின் மன சில் ஒரு கிழிசிலுப்பு ஏற்பட்டது.

இப்பொழுதெல்லாம் அசோக வீட்டுக்கு வரத் தாமதமாகிற்று. "ஆபீசில் வேலை அதிகம். இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்கு அப்படித்தான் இருக்கும்" என்று சொன்னான். அவன் நிதானமாகச் சைமலிசை செய்து

முடித்தான். பிறகு ஒரு பெயிண்டிங்கை எடுத்து வைத்துக் கொண்டே உட்கார்த்தான். அவன் அதில் ஆற்றிய போல் அமர்த்திருக் கையில் அழைப்பு மணி ஒசை கேட்டது. அசோகனாக இருக்கும் என்று நினைத்தபடி அவன் பிரஷ்யைப் பிடித்த படிபெய போய்க் கதவைத் திறத்தான். வெளிக் தீண்ட கொண்டிருந்தான். பிரஷ்யை வாய் பார்த்து உன்னை நுகழ்த்து கொண்டே, "என்ன எப்ப.. பார்த்தா னாம் பெயிண்டிங்கா?" என் னான். அவன் சிரித்தான்.

"அசோக இன்னும் வரலியே. பொழுது போகல் வேண்டு உட்கார்த்தேன்."

"அசோக இன்னும் வரல் வியா? அங்க மனக்கு டான்னு இரம்பிட்டானே வழக்கம் போல!"

அவன் தன் அதிர்ச்சியை வெளிக் குக் காண்பித்துக் கொண்டானம் புன்னகைத் தான்.

"கடைக்கு எங்கேயாவது போவிரும்பார்?"

"இருக்கும். நான் விரைவ் அப்ப!"

அவனுக்கு இருந்த மன நிலையில் அவனை உபசரிக்கக் கூடத் தோன்றலிசை.

அவன் சென்ற சிறிது நாழிகைக்கெல்லாம் அசோக வந்தான். அவன் பேசுவான் கேட்டான்: "கெளசிக் வந்திருந்தானா?"

"ஆமாம்."

"ஏன்?"

"தெரியாது. உன்னைப் பார்த்து வந்திருப்பான்."

"கதைப்பாக்காநே. எத்தனை நாளை இப் படி வந்தா?"

அவன் திடுக்கிட்டு அவனைப் பார்த்தான்.

"ஹமகாட்! அசோக! என்னைப் பார்த்து எப்படி அந்த மாதிரி கேக்கிறே?"

அவன் கோபத்துடன் இவர்த்து வந்திருந்.

"ஏன் கேட்கக் கூடாது! உங்கம்மா மாதிரி தானே நீ இருப்பே? சங்கம்மாணைப் பத் தின கதைக்கெல்லாம் ஏனக்குத் தெரியா னுன்னு தெரிசை?"

அவன் அதிர்ந்து போனான். (தொடரும்)

பெருத்தவனை கத்துபுணம் பூத்தருவனை போகக்கண் கொண்டவனை, ராமன் தன்னை விரும்பிமனம் கொடுத்தவனை. அந்த ராமன் வில்கொடித்து மணத்தவனை, பல்லாம் முல்லை அரும்புவின்ற கொடியவனை, அபோத்தி நகரின் அரண்மனைக்கு வந்தவனை, அழகைக் கூட்டிக் கரும்பாலை செய்தவனை, மிதிசை மகனை, கோசனின் மருமகனை, ஓந்தான் ராமன் "பாதங்கள் தோறிறது. அன்பே தோ! பிடித்துவிடு" எனச்சொன்னான். அதனைக் கேட்டுச் சேமிசு பூக்குழலான் வலியைப் பாலும் சிகிரத்திசை கழற்றிவைத்துப் பின்னர் வந்தான், வேதங்கள் போற்றுபவன் 'ஏன்ஏன்' என்னான், 'வலியாலும் கவ்வலியால், காலில் பட்டால் மாதர்கணாய்க் கல்லெல்லாம் மாறக் கூடும், மன்னவிரே!" எனச்சொல்லி நகைத்தான் சேதை!

அறிவிப்பு
அமைச்சர்
வெளித் துறை

வெளித் துறை

தமிழ்நாடு அரசு
மாநிலச் சீட்டு

25 வது தொகுதி 2 மார்ச் 1979

50,000

வெளித் துறை

50,000 ரூபாய்
21-8-1979

வெளித் துறை ரூ. 15,00,000

1

மாநிலச் சீட்டு
அமைச்சர் வெளித் துறை-400 002

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு ராஜ்மோகன் காந்தி

காந்தி இரின் ஒப்பந்தமானது. மீட்டி டிங் ராஜாஜிப் பிரதிநிதிகளும் - அதாவது ஸ்வய்ராஜ்க்கும் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளும் - அதாவது மகாத்மாஜிக்கும் இடையே உண்மையானதற்கு அங்கோரம் அளித்தது. இதுதான் பாரதமக்களின் மனநிலைக்கு வரலாறு. காந்திஜிக் எந்த விஷயம் மனநிலைக்கு வந்ததோ அதேபடி பாரத மக்களுக்கு மனநிலையை அளித்தது. சம ஆதரம் தான் கடிப்பேன் வார்த்தைகள் என்பதே காங்கிரஸைப் பொறுத்த மட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சீரமைப்புகளுக்குத் தகுந்த உருப்படியானதொரு வெளும்பியானிடமிருந்து.

மேலும் ஒப்பந்தத்தின் ஸ்தலாவது அரசுத் திட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடர்வதற்கு என்று சொன்னாலும் அதேபடி அதைப் பொறுத்த முறைக்குத் கொண்டுவரும் சட்ட பூர்வமாக அங்கோரமும் அளித்திருந்தது என்பதாகப் பங்குக்குத் தோன்றியது. "சட்ட மறுப்பு இயக்கம் தொடரப்பட மாட்டாது; இத்தர்ப்பு இதுபோல் அரசு தன் நடவடிக்கை எடுக்கும்" என்று அதிக அரசுத் திட்டம்.

இதைத் தவிரவும் கணிசமான வாய்ப்புகள் இருந்தன. உப்பு சம்பந்தமான ஒப்பந்தம் தவிர, பணத்தின்மற்ற மறியல் அமைதிக்கப் படும் என்று ஒரு சிலைகளும் ஒப்பந்தத்தின் இடம்பெற்றது. பொதுமக்களைத் தடுக்காத வகை. சிறப்படியுமான வற்புறுத்தாதவரை மறியலில் ஈடுபடலாம். ஒருசிலரைத் தவிர மற்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் விடுவிக்கப்படுவார்கள். விடுதலை மறுக்கப்பட்டவர்கள், வடமேற்கு எல்லைப்பற்றி மனநிலைத் திடுக்கிடாதிருக்கும் சிறப்படியு வந்தது காங்கிரஸின், கோமானப்படித் தொழுகாமை நகரவைத் தீர்மானத்தின்மற்ற தடத்திய புரட்சியாளர் வியர் ஆயினோடு. காங்கிரஸ் சமீபத்தில் மீது இருந்த தடை உத்தரவுகளும் நீக்கப்பட்டிருந்தன.

இந்த ஒப்பந்தத்தினால் கவராஜியம் கிடைத்துவிடவில்லை என்பதைக் காத்தி ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், கவராஜியத்துக்கு இரண்டாவது மார்க்கம் ஒன்று உருவாகியது என்றும் கருதினர். அவர் கூறினர்: "எங்கனம் விவசாயி நிலத்தை உருத்திறகு தன் கவனம் முழுவதையும் பதிர்ப்பாற்றிச் செலுத்துகிறோடு அதே போல் ஓராண்டு காலம் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் ஈடுபட்டிருந்த காங்கிரஸ் ஊழியர்களும் இவ் தீர்மானம் பணிகளில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்."

பதார்த்த நிலைதும் நகரத்திலுடனும் மகாத்மா, "வெற்றி என்று எதும் இருக்கு மேலானது அது இருதரப்பாரிடமே வெற்றி

வரலாறு" என்று அறிவித்தார். ஆயின் ஒப்போதற்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றியின் பங்குகளை எண்ணிப் பெருமையுடன் அடைத்து கொண்டிருந்தனர். குறிப்பிட்ட காங்கிரஸ்தான், குறிப்பிட்ட எல்லைக்குக் குத்தான் என்றாலும் அவர்கள் இப்போது தடைவிடத் தட்புச் சேல்க்கு முடியும். காங்கிரஸ் கடைக்கியும் அத்தியத்தின்கள் கித்தும் கடைக்கியும் மறியல் செய்தால் தடைவிடப் பெற மாட்டார்கள். தேற்ற வரை ஆட்டு மந்தை மீது பாயும் ஒளப் போல அவர்களிடம் நடந்துகொண்ட போலீஸ்கள் கண்கள் எழிவினேயே இவர்கள் மறியல் நடத்தலாம்.

ஆனால் இர அம்சம் குறித்துப் பெருத்த ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது. பக்தியில், சேதேல், காங்கிரஸ் ஆயினார் 1935ல் காங்கிரஸ் ஆயினார் காங்கிரஸ் கொண்டு கொண்டுவந்த தொடர்ப்பாகத் தாக்கிவிடப்பட்டார்கள். மகாத்மா தடைவிடையைத் குறைக்க வேண்டியிருந்தும் சிறப்பிக்கப்பட்டார். ஆனால் இரின் பிடிவாதமாய் இருந்தார். "அரசு இந்த விஷயத்தில் மாடுபெரும் தகவல் செய்துவிட்டது" என்று குற்றம் எட்டினார் காந்தி. அதே நேரத்தில் வெறுப்பும் கோபமும் அடைந்திருந்த பொதுமக்கள் நிதானமற்ற கவனமாய் என்றும் கேட்டுக் கொண்டனர்: கவருவதைய விடுவிக்காததைத் தாக்கி அவர் தீர்க்க தரிசனத்தின் பெருமையு: "கவருவது என்னும் ஆயத்ததை உங்களை ஆயினார் மீது பிரயோஜிப்பதில் திறந்த மாட்டார்கள். உங்களை கிடைத் சேலாதே தவிர மீதம் பங்கப்படுத்தல்கள், உங்களைப் போலவே வங்குறையில் நாட்டம் கொண்ட மற்றவர்கள் உங்களுக்கு எதிரான அதைப் பிரயோஜிப்பார்கள்!"

அருட முடிவிக் கட்டம் போடுவது என்ற பழக்கத்தை குதக் தடவையாக விட்டு விட்டு காங்கிரஸ் ஏப்ரலில் கராஜியில் கடிவது. வி, ஆரும் அவரது காரியக் கமிட்டித் தோழர்களும் அவ்வப்போல் பட்டை அச்சாணராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். பட்டையின் காரியக் கமிட்டியில் வி, ஆர், பெயர் சேர்க்கப்பட்டவர்களை என்ன கண்டதும் சே தென்கித்தியப் பிரதிநிதிகள் வெளியு படைவாசியே ஆர் சேலா தென்கித்தாரர்கள். அவர்கள் ஒடுவரை அழைத்து வந்தனர்

பாங் கூறினார்: "அவர் சார்பித்தான் நான் அவர் பெயரை வர்ப்பம் பெற்றேன். உங்களை விட அதிகமாக எனக்கு தாஜ்மோபாயாக் சார்பைத் தெரியும்." பட்டினம் கூறிவது சரியே. காரியக் கமிட்டிக்கு உதவ அளிக்கும்படியான இருக்கும் பெருமை வர். அருக்குத் தென்குயில்கள்; அதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவர் அவர் என்பதைப் பட்டினம் சொல்லாமல் சொல்லி அறிவதும் திருர்.

1939ம் ஆண்டில் போராட்டம் பத்திய விவரத்தில் காணப்பட்ட ஒரு வாக்வினமும் அரசாங்கத்திற்குத் தென்னத்தியப் பிரதிநிதிகள் வருத்தத்துக்குக் காரணியது. அந்த வாக்வினம் தென்னத்தியப் பங்குக்குவந்தது மதிப்பிடுகதான் அவர்கள் கருதினர். புதிய பொதுக் காரியத்திற்கென ஒருவர் என்ற முறையில் அதிகமானவர்கள் தயாரித்திருந்த துணைநிலைமையில் ஸி. ஆர். பேலியே பிறகு அந்த வாக்வினம் நீக்கப்பட்டது.

அரசாங்க மோதலான உட்குடிக்கைகள் அங்கே நிகழ்ந்தன. மேலும் அதே ஆண்டில் கண்டனம் பின்புலம் நடக்க இருந்த கட்டியேனா மொதாட்டியும் காவிரியின் ஏகப் பிரதிநிதியாகக் காந்தி உதந்து கொண்டுவந்த ஆயோ தித்தது.

36. மதுக்கடைகள் கழிவும்

வேதாரண்யவாசினம் இப்போது தங்களுக்குத் தென்குயிலை உட்குடித் தாய்வின தயாரித்துக் கொண்டார்கள். அங்கு வெற்றி விழா நடந்தது. ஓர் ஆண்டுக்கு முன்னால் சத்தியாக்மிரென்குடி உணவு எடுத்து வந்த ஒரு சிறுவினம் கட்டிக் காட்டினார் ஸி. ஆர். "அவருடைய பாத்நிலம் போனேராறாக் அன்று பரிசுதம்" சொல்லப்பட்டது; இன்று அவன் மறுபடியும் கிழிப்பென் பெருமித்ததுடன் வருகிறான். புத்தத்தில் நாம் வென்று விட்டோம்" எனக் கூறினார்.

வேறு இடங்களிலும் பொதுமக்கள் தங்கள் உதராகத்தாகக் காட்டினார்கள். ஸி.

ஆருடைய மதிப்பு மிக உயர்ந்ததாக இருந்தது. அத்திரைக் கட்டிக்கை நகரான மருகிப் பட்டினத்தின் ஒரு மாபெரும் கட்டத்தில் போனிருந்த ஸி. ஆரைக் குறித்து அவருக்கு முன் பெரிய சீதாராமையா, "காந்தியின் தனபுதிக்கை மூத்கைமயானவர் என்று எங்கொராதும் ஸி. ஆர். கருதப்படுகிறார்" என்று கூறினார். பிறகானதில் காவிரியின் அக்கரணராக் வினங்கியவர் சீதாராமையா.

சமாதானம் ஏற்பட்ட பிறகு ஆட்டிப் பொறுப்பில் காவிரியை ஒரு பங்கை அடைந்திருப்பது போலத்தான் சில காலத்துக்குத் தோன்றியது. உதாரணமாக ஸி. ஆர். "காந்தி இங்கே மூப்பத்தத்தில் திரிவாகம்" என்ற குறிப்பிட்டுப் பெரினார்.

அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரிகள் புதிய மதிப்பைக் காட்டினார்கள். கட்டிக் காந்தியின் பக சத்தர்ப்பங்குகளில் செய்யப்பட்டது போலவே இப்போதும் தமிழ் நாடு எங்கே கமிட்டிக் காவிரியைத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள் இடையில் தனிக்கைத் துணைநிலை தாமதமாகக் கொடுத்தன. சிறு தனம் பெற்ற பின் தமிழ் நாடு எங்கெங்கே கமிட்டியின் தனியைப் பங்குகள், மறுபடி ஏதற்குக் கொண்டிருந்த ஸி. ஆர்., பிரதம காவிரியைக்கு ஒரு புக்காக் கடிதம் அனுப்பினார்.

சென்னை மாகாணத்தின் பிரதம அதிகாரியான அவர், அது கிடைத்த மறுநாளை பதில் போட்டார். "புகார் குறித்து விசாரணை நடக்கும்" என்று சொல்லி விடுத்தார். கடைகொத்திப் போடுமிடத்தில் "இப்படிக்கு" என்று மட்டுமன்னாமல், "ஈயா, உங்களுக்குக் கிழிப்படித்து நடப்பதில் செனரவமடைவும் பணிகாசை" எனக் குறிப்பிட்டுத் தாமே கையெழுத்திட்டுருந்தார்.

கடையாசனத்தில்குள் கவர்கராக் "பொய் காது கிளர்ச்சியாகர்" என்று கர்ணிக்கப் பட்டிருந்த ஒருவருக்கு இவ்வளவு பணியாகக் கடிதம் எழுத வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இக்கிதான். உடையுமாகப் பதில் வந்தது என்பதும் அதுவும் பிரதம காவிரியை விட்டிருந்தே வந்தது என்பதும் அரசாணை மாக் வினங்குகள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் என்னுள் ஓர் அகத்தான கழியர் ஸி. ஆர். புகார் கிடைத்த சில காரர்களுக்குப் பிறகு அந்தப் புகார் கிடைத்தது என்று அங்குக்கு மட்டுமே பதில் எழுதிப்புகப்பார்.

துவக்க மாதத்தில் சென்னை அரசாங்கம் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் கிண்க் கிண்கள் உரிமைப்பெயர்க்கும் சிறிய நிலக் கண்காண்தார்களுக்கு வரி உறுவை அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைச் சாதகமாக முறைநிலை கவனிப்பதாகக் கொடி காட்டியது. (தொடரும்)

தமிழாக்கம்: செ. சரஜேந்திரன்
(Copyright Reserved)

தேவானந்தின் கதிரை பண்படுத்தியபின் அது நடப்புகளாகத் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதுவும் அங்கே வரும் வேறு நாடே உயர்வாகப் பண்புகள் பிறந்த ஏனென்ற மகத்தானார். ஆனால், விவசாய அவர்கள் கருத்து ஒரு காலகூறு கிடைத்தது. கதிரை பண்பு துறை கவனிப்பதில் 250 வினா கதிரைகள் போனேனார் சர்க்கத்தில் போட்டி கட்டினார்கள். அந்தப் பண்புகள் துறை அங்கே துறியும் கவனிப்பை பண்புகள், கருத்துகள்! —தமிழர்—

திரைப்படங்களில் கோமகந்தரம் கூடைப் பந்தாட்ட மைதானம். கூடைப் பந்தாட்டத்தின் நாயக நாட்டிலிருந்து, அமெரிக்காவிலிருந்து, வந்திருந்த விளையாட்டுத் துறையினர் தமிழகக் கூடைப் பந்தாட்டக் காரர்களோடு உதரமாக ஆடி வெற்றிக் கோட்டையையேட்டிப் பிடித்தனர்! அமெரிக்கக் கல்லூரிகளில் படித்துக்கொண்டே விளையாட்டுக் கலைகளிலும் தேர்ந்தவர்கள் இவர்கள். மூன்று அமெரிக்கக் கல்லூரிகளின் உயரத்துக்கு மூன்று, தமிழக ஆட்டக்காரரின் குள்ளத் தோற்றம் வேறுபட்டுத் தெரிகிறது!

டடநுணுக்க விளக்கம்: "Action Freeze" பன்னவெண்ணாமாண்டு Fast picture தரணும். இந்த ஆக்ஷன் தொடரில் முடிந்த அனைத்து நாயகம் வெண்ணிலேயே எடுக்க வேணும் என்று ஆணைப்படுகிறேன். கூடைப் பந்தாட்டத்தில் சரியான இந்த 'ஆக்ஷன்களாக' அனைமணி நேரம் காத்திருக்கிறேன். மொத்தம் மூன்று 'ஷாட்'கள் எடுத்தேன். அதில் என் திருப்திக்கு அமைந்தது இது! நாயகம் வெண்ண: 500/8, எப்போடும் அதிகம் தகுபிறுமோ அப்போழுது டயபரம் கொஞ்சம் அதிகம் நிறக்க வேண்டும். இது ஒரு விம்பின் கணக்கு! பூமியிலிருந்து விளையாட்டுக் கலைஞர்கள் எம்பேக் குதிக்கும் அழகைக் காட்ட வேறு ஆக்கினில் எடுத்ததனால்தான் முடியும். பாட்ச் இரவில் விளக்கொளியில் நடத்ததனால் 'பிளாஷ்' பயன்படுத்தினேன்."

ஆக்ஷன் படம்: உதரம்; விளக்கம்: குண்ணெணி

SPORTS PICTURE PAGE

நிலங்கூல் ஓரத்தீரே

கூடவாரத்திலே வாரும் மக்கீசுப் பற்றிய கதைவல்ல. நீங்ககூட ஓரத்திலே பரத்த மிட்கும் ஏராளமான நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரரான என்டேட் முதலாளியின் கதை. சொத்துக்குரியவருக்கு அதைக் கொடுக்காமல் தானே எடுத்தப் பார்க்கும் மாவேஜர் ராஜப்பா (தம்பிவாசு)யின் கதை. புனித்துப்போன விஷயம். இதில் எதுமே சில்களத்து எம்.ஜி.ஆர். என்ற புழப்பமும் காமியிப் பொய்ச்சொந்திரோலாக வருவது தான். அவர் நடப்பும்(!) பெய்கமே புதுமை. வாக இருக்கின்றன. பொதாக்க குறைக்க ராதா சூனா ரேறு. தமிழ்ப் பட ரசிகர்கள் மயங்கும்படி இவர்களிடம் ஏதுமில்லை.

துருக்குக்காரியாக - கட்டியாக - வரவாடியாக ஆனமை மிக்கவளாக ஒரு பெண்ணைச் சித்திரிப்பதற்கு எத்தனையோ முறைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த ஆண்பெண்ணோடு, கட்டிப் புரண்டு, ஏராத் தே சண்டைபட்டு, புதுமைவாத தார்ப்பாலுச்சி கட்டிக் கொண்டு குழந்தை பிறக்கும் முறை 'உம் உம்' சீட்டியவ ஒரு சாராரினாலே உண்டாக்குமே தவிர உயர்ந்த பண்பாடானது. ஸ்ரீபிரியா நல்ல நடிகை. அவளுக்கு இப்படிப்பட்ட பாத்திரம் உண்டிருவாக்கிக் கொடுத்து அவரது இமேஜைப் பாழாக்க வேண்டாம். ஆண்டினைக்

புல விமர்சனம்

உண்டாம் ஒரே வேறுப்பாம் மீது (ஸ்ரீபிரியா) வுக்கு. அதற்கான காரணம் ரொம்ப 'கூடக்டிம் ஒவ்லி' காட்சியாக பிளாஷ் பாக்கி திசுச்சிபில் காட்டப் படுகிறது. இதே போல ஆனத்துக்கு (ஜெய் கமேஷ்) பெண்ணைக் கண்டாலே வேறுப்பாம்!

ஜெய் கமேஷ் இடுக்கி கெளரவ நடிகர். ஆனால் திறமையக் காட்சியில் வருகிறார் - நடிகர் புகழும் கெளரவமாக 'குட்குப்' சொல்லி விட்டு, குடிசை மீண்டும் தெய்வம் வந்து கடைசியில் ஒரு நீண்ட பாட்டை, மனையில் உருண்டு புரண்டு பாடி, காதலியைப் போல்டர் முன்னால் ரத்தம் கக்கிச் சாகிறார்.

மூலக் கதை, திரைக் கதை, வசனம் என்று தனித் தனியே இப்படுத்துக்குச் சிரமப் பட்டிருக்கிறார்கள் ஒன்று பேர். தேவை மிகுந்த விஷயம்.

கடற்கரைக் காட்சிகள், உப்பங்கழிகள், பங்காக்கல் எல்லாம் சிறப்பாக இருக்கின்றன. கதை-வசனம், நடிகர்கள், நடப்பு இவை தாம் இல்லை.

-கௌரிசன்

பண்களை வளத்திற்கு பாங்கான திறவுகோல்

உலகம் திறவளத்தின் மூலம்
உருவாகும் பண்களை வளக்கவதன்
சான்றப் பரிணாமங்களால்
மேலும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய திறமை
மயிக்கக்கூடிய பொருள்களாகும்.

அவற்றைக் கண்டு, நல்லவற்றைப்
பெற்றிருப்பதால் வேளாண்மை
வளத்தில் பணிகளுக்கு மத்திய
வளங்களுக்கும், திட்டமிடுக்கக்கூடிய
உலகம் கொண்டுள்ளது.

TAFE

உலகத்தில் அனைத்து பண்களும் வளக்கப்படும் வகையில்
உலகம்

உருவமோ சிறிது ஆற்றலோ பெரிது

நிப்போ ஹைப்பர்
பென்னைட் பேட்டரிகள்

N நிப்போ

நீங்கள் நம்பி வாங்கிட நலமிரு சக்தி
நிப்போ ஹைப்பர் பென்னைட் பேட்டரி.
கால்குலேட்டர், டிரான்ஸிஸ்டர்
ரேடியோ, ஹியரிங் எய்ட் போன்ற பல
கருவிகளில் பயன்படுத்தப்படும் சக்தி
மிக்குந்த பேட்டரி நிப்போ-ஹைப்பர்
பென்னைட் பேட்டரி.

ஜப்பானிய நேஷனல் நிறுவனத்தின்
தொழில் நுட்பத்திறனுடன் கூடிய
இண்டோ நேஷனல் தயாரிப்பு இது.

